

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการ
เรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ
CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

โดย

ขจรศักดิ์ สุนลี

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
วิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และวิชา ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มีนาคม 2545

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียน
ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ
CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

บทคัดย่อ

ของ

ขจรศักดิ์ สุนลี

๖๖ ส.ย. 2545

งานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
วิชา ปถ 692 ภาคนิพนธ์ระดับสูง และวิชา ปถ 693 การวิจัยทางการประถมศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

มีนาคม 2545

๖ ๖๖๖

ขจรศักดิ์ สุนลี. (2545). การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประธานกรรมการที่ปรึกษา : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 48 คน ที่ได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยวิธีการจับฉลาก ซึ่งแบบแผนการทดลองที่ใช้เป็นแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) ใช้เวลาในการทดลอง 10 คาบๆ ละ 50 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ t-test for Dependent Sample

ผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

2. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

**A DEVELOPMENT OF PRATHOM SUKSA SIX STUDENTS ENGLISH READING
COMPREHENSIVE ABILITY AND INTEREST THROUGH THE INSTRUCTIONAL
METHOD BASED ON CIRC WITH AUTHENTIC TEXTS.**

AN ABSTRACT

BY

KHAJORNSAK SOONLEE

**This research is a part of education in EL 692 and EL 693
For the Master of Education degree in Elementary Education
At Srinakharinwirot University
March 2002**

Khajornsak Soonlee. (2002). *A Development of Prathom Suksa Six Students English Reading Comprehensive Ability and Interest of Through the Instructional Method Based on CIRC with Authentic Texts*. Master of Education Degree in Elementary Education, Department of Curriculum and Instructional. Srinakharinwirot University.
Thesis Adviser : Asst. Prof. Dr. Bang-on Pantong.

The propose of this study was to develop English reading comprehension ability and interest of Prathom Suksa six student through the instruction based on CIRC with authentic texts.

The sample used in this study were 48 Prathom Suksa six students in the second semester of the 2002 academic year at St. Joan of Arc School, Dusit, Bangkok. They were selected by using Simple Random Sampling. The "One Group Pretest-Posttest Design" was used in the experiment. The sample was taught for ten 50 minute-periods.

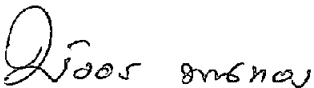
The instruments used in this study were the lesson plan, the English reading ability test and questionnaires on interest in learning English. The data was statistically analyzed by mean, standard deviation and t-test for Dependent Sample.

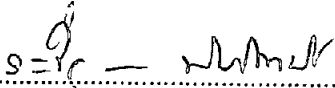
This study revealed that :

1. The students' ability in English reading comprehension was significantly increased at the .01 level.
2. The students' interest in learning English was significantly increased at the .05 level.

คณะกรรมการควบคุมได้พิจารณางานวิจัยฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการ
ศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการประถมศึกษา ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช)

ประกาศคุณูปการ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี ด้วยความกรุณาและเอาใจใส่ดูแลให้คำปรึกษาตรวจแก้ไขข้อบกพร่อง ตลอดจนให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ กรรมการสอบงานวิจัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ที่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้า ทำให้งานวิจัยฉบับนี้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร ต้นปาน และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมใจ ชูเนตร ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จนเป็นเครื่องมือที่สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณซิสเตอร์อุทัยวรรณ คุโรวาท ผู้จัดการและครูใหญ่โรงเรียนโยนออฟอาร์ค ตลอดจนคณะครู – นักเรียน ที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการทดลองเครื่องมือและเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คุณนครศรี แก้วกระจำง ครูสํ้าอางค์ สัตยาพันธุ์ ครูกัลยา ทวีผลเจริญ ครูทรงศักดิ์ หงษ์จันทร์ และครูรังสรรค์ ศักดิ์สมวาท ที่ให้กำลังใจและช่วยเหลือด้วยดีเสมอมา

คุณค่าและประโยชน์อันพึงมีจากงานวิจัยฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องสักการะบูชา แต่คุณพ่อเข้มทอง สุนลี คุณแม่ประทุม สุนลี บิดาและมารดาอันเป็นที่รักและเคารพยิ่งของผู้วิจัย รวมทั้งพระคุณคุณครูอาจารย์ที่ประสิทธิประสาทความรู้และวางรากฐานการวิจัยที่มีคุณค่า แก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขจรศักดิ์ ทุนลี

สารบัญ

บทที่

หน้า

✓ บทนำ	1
✓ ภูมิหลัง	1
✓ ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	2
✓ ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	2
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	2
✓ ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	2
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	3
✓ ตัวแปรที่ศึกษา	3
วิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Intergrate Reading and Composition)	3
สื่อในชีวิตประจำวัน	3
วิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน	3
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4
การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	4
ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	4
✓ สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	4
✓ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการสอนอ่าน	5
ความหมายของการอ่าน	5
✓ ประเภทของการอ่าน	6
ความสามารถในการอ่าน	6
จุดประสงค์ในการอ่าน	7
✓ ความเข้าใจในการอ่าน	8
✓ องค์ประกอบของความเข้าใจ	9
✓ ระดับของความเข้าใจในการอ่าน	10
หลักและขั้นตอนการสอนอ่าน	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	14
ความหมายของความสนใจ	14
ลักษณะของความสนใจ	15
ชนิดของความสนใจ	16
การสร้างความสนใจ	16
สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ	18
การวัดความสนใจ	18
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ	19

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ) เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชีวิตประจำวัน.....	20
การใช้สื่อในชีวิตประจำวันในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	20
ความหมายของสื่อการสอน	20
คุณค่าของสื่อการสอน.....	21
การเลือกสื่อการสอน.....	22
การใช้สื่อการสอน.....	23
ความหมายและประเภทของสื่อในชีวิตประจำวัน.....	24
ความสำคัญและประโยชน์ของสื่อในชีวิตประจำวัน.....	24
เกณฑ์การเลือกใช้สื่อในชีวิตประจำวัน.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชีวิตประจำวันหรือเอกสารจริง	26
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ.....	27
ความหมายการเรียนแบบร่วมมือ	27
วิวัฒนาการของการเรียนแบบร่วมมือ	28
องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ	29
ทักษะที่จำเป็นในการเรียนแบบร่วมมือ.....	29
เทคนิคการเรียนแบบร่วมมือ.....	30
วิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ	37
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	39
✓ การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	39
✓ การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	39
✓ การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	48
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	50
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	51
อภิปรายผล	51
ข้อเสนอแนะ	55
บรรณานุกรม.....	56
ภาคผนวก	63
ภาคผนวก ก	64
- รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ.....	65

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ภาคผนวก ข.....	66
- แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ.....	67
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	72
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	83
ภาคผนวก ค	85
- ตารางผลต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง	86
- ตารางผลต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง	88
- ตารางค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัด ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	90
- ตารางค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	92
ประวัติย่อผู้วิจัย	93

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อ ความเข้าใจภาษาอังกฤษ และคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง	48
2	เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง	49
3	เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง	49
4	ผลต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง	86
5	ผลต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง	88
6	ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ	90
7	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	92

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

- 1 แผนภูมิแบบจำลองของการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ CIRC 35
- 2 แผนภูมิแบบจำลองของการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ CIRC 36

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้การติดต่อสื่อสาร การเดินทางไปมาหาสู่ซึ่งกันและกันเป็นไปอย่างรวดเร็ว โลกที่เราอาศัยอยู่นี้ดูเหมือนแคบเข้า ผู้คนที่อยู่คนละประเทศหรือคนละทวีป สามารถที่จะติดต่อทำธุรกิจต่างๆ ได้ในระยะเวลาอันสั้นและเป็นไปได้อย่างสะดวกสบาย ในการติดต่อสื่อสารนั้น เราใช้ภาษาเป็นแกนสำคัญในการสื่อความหมายให้เข้าใจตรงกัน ซึ่งภาษาที่ใช้พูดสื่อความหมายกันในโลกนี้มีอยู่หลายภาษา ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้เป็นสากลภาษาหนึ่ง จะเห็นได้จากเอกสาร ตำรา ตลอดจนคำอธิบายสิ่งของเครื่องใช้การอุปโภคบริโภคในปัจจุบัน มักเขียนด้วยภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ ในสังคมไทยเรานั้น เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษในลักษณะดังกล่าวเช่นกัน การศึกษาในระดับสูง จำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าอ้างอิงจากเอกสารตำราที่เป็นภาษาอังกฤษ ในขณะที่ประชาชนซึ่งอยู่ในชนบทห่างไกลออกไป ภาษาอังกฤษยังได้เข้าไปมีบทบาทเกี่ยวข้องกับไม่ทางตรงก็ทางอ้อม โดยอาจปรากฏในลักษณะของคำอธิบายสินค้า สลากยา เป็นต้น ดังนั้นความจำเป็นในการศึกษาภาษาอังกฤษของคนไทยสำหรับใช้สื่อความหมายให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน จึงมีความสำคัญ

สำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษา นั้น มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนเกิดทักษะในด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญในการแสวงหาความรู้และวิทยาการใหม่ๆ นักเรียนที่มีความสามารถทางการอ่านจะได้เปรียบที่จะไปสู่สังคมที่กว้าง ทำให้ทราบแนวคิดและสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น รู้เท่าทันเหตุการณ์ความเปลี่ยนแปลงของสังคม จึงสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในสังคมได้ดี ดังที่ สมุทฺธ ธีรเชาวนิช (2540 : 2) กล่าวว่า การอ่านที่ดีเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความสำเร็จในชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในครึ่งหลังทศวรรษนี้ไม่มีทักษะใดที่จะสำคัญมากไปกว่าทักษะการอ่าน บางคนเชื่อว่าคนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ อาจจะต้องพบกับความล้มเหลวในชีวิตการทำงานหรือการศึกษาเล่าเรียนอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และคนที่มีความสามารถในการอ่านสูงเท่านั้นที่จะพบกับความสำเร็จก้าวหน้าเหมือนคนอื่น ๆ

การอ่านเป็นการสื่อความหมายทางความคิด อารมณ์ และความรู้สึกต่างๆ ซึ่งผู้เขียนถ่ายทอดไปยังผู้อ่าน การอ่านจึงเป็นสิ่งที่ต้องใช้กระบวนการคิดอย่างมีเหตุผลและความสามารถหลายด้าน เพื่อทำความเข้าใจและเข้าถึงความรู้สึกนึกคิดต่างๆ ของผู้เขียนตามที่ผู้เขียนสื่อความหมาย ถ้ามีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านอย่างดีแล้ว จะทำให้ผู้อ่านเกิดกระบวนการคิดอย่างมีระบบและนำไปใช้เป็นประโยชน์ ตามต้องการของตนเอง การจดจำตามตัวอักษรเพียงอย่างเดียวโดยปราศจากความคิดความเข้าใจไม่ใช่การอ่านที่แท้จริง ดังที่สมุทฺธ ธีรเชาวนิช. (2540 : 73) กล่าวว่า ความเข้าใจถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใดๆ เลยก็อาจจะกล่าวได้ว่า การอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น และการอ่านในลักษณะนี้จึงเป็นได้แต่เพียงเห็นตัวหนังสือปรากฏอยู่บนหน้ากระดาษเท่านั้น ไม่สื่อความหมายอะไรทั้งสิ้น นอกจากจะทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์แล้วยังไม่ได้อะไรจากการอ่านนั้นอีกด้วย ดังนั้นในการอ่านทุกระดับ ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านได้รับความรู้จากการอ่านอย่างเต็มที่

ความสนใจหรือ ความรู้สึกชื่นชอบภาษาอังกฤษ เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะความสนใจเป็นจุดเริ่มต้นของการรับรู้จากสิ่งที่อ่าน ถ้านักเรียนมีความรู้สึกชื่นชอบ

ภาษาอังกฤษแล้ว ย่อมทำให้นักเรียนเรียนอย่างมีความสุข มีความกระตือรือร้น และตรงกันข้ามกับนักเรียนที่ไม่สนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จะทำให้นักเรียนไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษ เกิดทัศนคติที่ไม่ดี มีความท้อแท้และรู้สึกเบื่อหน่าย ผลที่ตามมาคือ ประสบความล้มเหลวในการเรียน ดังนั้น ความสนใจจึงเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่จะทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ

จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค พบว่า นักเรียนขาดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ไม่เห็นความสำคัญและประโยชน์ของภาษาอังกฤษ เพราะไม่สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้ เกิดทัศนคติที่ไม่ดี และอีกปัญหาหนึ่งคือ จำนวนนักเรียนในชั้นมากเกินไป เป็นอุปสรรคที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน มาทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเน้นเนื้อหา 5 หัวข้อคือ Food, Shopping, Freetime, Sign และ Travel ประกอบกับนำสื่อในชีวิตประจำวันที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาดังกล่าวมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อเป็นการฝึกให้นักเรียนคุ้นเคยกับการอ่านที่พบในชีวิตจริง จะช่วยให้นักเรียนมีทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจดียิ่งขึ้น มีความกระตือรือร้น มีความสนใจ เห็นความสำคัญและประโยชน์ของการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ช่วยแก้ปัญหานักเรียนกลุ่มใหญ่ได้ และเพื่อนำผลจากการศึกษาค้นคว้าไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

เป็นแนวทางให้ครูผู้สอนปรับปรุงวิธีการสอนภาษาอังกฤษและจัดกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษให้เหมาะสมเพื่อพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจและพัฒนาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 238 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ด กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนจาก 5 ห้องเรียน หลังจากนั้น แบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 50-69 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ และนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 70-100 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่มสูง แล้วกำหนดให้นักเรียนจับคู่กัน ระหว่างนักเรียนในกลุ่มสูงกับนักเรียนในกลุ่มต่ำ จำนวน 3 คู่ เป็น 1 ทีม ในแต่ละทีม มีสมาชิก 6 คน ทั้งหมด มี 8 ทีม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ วิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน
2. ตัวแปรตาม แบ่งเป็นดังนี้
 - 2.1 ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ
 - 2.2 ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Intergrate Reading and Composition)

หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ ตั้งแต่เริ่มจนถึงสิ้นสุด โดยเน้นกิจกรรมหลัก 3 ประการคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activity) หรือ กิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehensive) และกิจกรรมบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์ (Integrated Language Arts and Writing)

สื่อในชีวิตประจำวัน

หมายถึง สื่อประเภทเขียนหรือสิ่งพิมพ์ ที่มีได้สร้างขึ้นมาเพื่อใช้ในการเรียนการสอนโดยเฉพาะ แต่มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการสื่อความหมายในชีวิตจริงและในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน เช่น รายการอาหาร ฉลากสินค้า ป้ายโฆษณา การ์ตูน ข่าว ตารางรถไฟ ป้ายประกาศต่างๆ แผนที่ รูปภาพ กราฟ คู่มือแนะนำ เป็นต้น

วิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน.

หมายถึง การเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลุ่ม ซึ่งสมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกันมาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นสื่อที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาประกอบการจัดการเรียนการสอน ตามเนื้อหา 5 หัวข้อ คือ Food, Shopping, Freetime, Sign และ Travel ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 ประการคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activity) หรือกิจกรรมพื้นฐาน

กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehensive) และกิจกรรมบูรณาการ การเขียนกับภาษาศาสตร์ (Integrated Language Arts and Writing) โดยแบ่งลำดับขั้นตอนของกิจกรรมได้ 3 ขั้นตอนคือ

- ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน
- ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ดังนี้
 - 2.1 กิจกรรมพื้นฐาน
 - 2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ
 - 2.3 กิจกรรมบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์
- ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล

ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

หมายถึง ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษในด้านการแปลความ ดีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และการลำดับเหตุการณ์ ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

หมายถึง คะแนนที่ได้จากการที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความ เข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังจากการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบของบุคคลที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษในด้านคุณประโยชน์ การเห็นคุณค่า ความสำคัญ และด้านที่ไม่ชอบ ซึ่งวัดได้จากคะแนนในการทำแบบทดสอบวัดความสนใจในการเรียน ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการสอนสูงกว่าความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษก่อนได้รับการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน
2. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการสอนสูงกว่าความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อน ได้รับการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการสอนอ่าน
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชีวิตประจำวัน
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและการสอนอ่าน

1.1 ความหมายของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของการอ่านไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

มอริส และสจวร์ต (Morris and Stewart, 1984 : 4) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้เขียนเป็นผู้ส่งข่าว ผู้อ่านจึงเป็นผู้รับข้อมูลแล้วแปลข้อมูลเหล่านั้นตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่า ผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน

กู๊ดแมน (Goodman, 1971 : 5-11) กล่าวว่า การอ่านคือ เกมการเดาทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psychological Linguistic) เป็นการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความคิดและภาษา การอ่านที่มีประสิทธิภาพนั้น ไม่ใช่เป็นผลมาจากความสามารถในการอ่านทุกตัวอักษร หรือเข้าใจองค์ประกอบทั้งหมดของภาษา แต่เป็นผลมาจากทักษะในการใช้ตัวชี้แนะทางภาษา (language cue) ในบริบทนั้น ทำให้เกิดประโยชน์ในการคาดเดาความหมายโดยรวมและอาศัยประสบการณ์เดิมทางภาษา ทำให้สามารถอ่านได้เข้าใจดี และรวดเร็วยิ่งขึ้น

เยาเวอรี่ ประเสริฐภักดิ์ (2534 : 1) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการของความคิดและความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน การที่ผู้อ่านจะเข้าใจเนื้อหาที่อ่านหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายๆ อย่าง เช่น ความยากง่ายของเนื้อหา สภาวะร่างกายของผู้อ่าน ผู้อ่านจะต้องสามารถตีความ วิเคราะห์ข้อความที่อ่านว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือเป็นความคิดเห็น รู้จักรวบรวมจัดระเบียบในสิ่งที่อ่านตลอดจนรู้จักย่อและสรุปข้อความที่อ่าน

สมุทร เซ็นเชาวิช. (2540 : 1) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงการสื่อความหมาย เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนพูด ผู้อ่านแสดงปฏิกิริยาตอบโต้และอาจตอบโต้กับผู้อื่นด้วย การสื่อความหมายในการอ่านนั้นจะต้องมีองค์ประกอบ 3 อย่างคือ 1. ผู้เขียน 2. ผู้อ่าน 3. รายงาน (สิ่งที่ได้อ่านมาแล้วหรือปฏิกิริยาโต้ตอบซึ่งอาจจะเกิดขึ้นจากการอ่านนั้นๆ)

จากนิยามของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อน ต้องอาศัยความรู้พื้นฐาน จากประสบการณ์เดิมเข้ามาช่วยในการคาดเดาความหมายของเนื้อหา เพื่อทำความเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน โดยผ่านกระบวนการคิดของสมอง สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญ โดยที่ผู้อ่านจะต้องมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนเขียน นอกจากนั้นยังต้อง

สามารถสรุปความคิดและเข้าใจเจตคติของผู้เขียน จากเรื่องที่อ่าน สามารถระลึกเรื่องได้ตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน

1.2 ประเภทของการอ่าน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงประเภทของการอ่าน ดังนี้

ทิพวัลย์ มาแสง (2532 : 57) กล่าวว่า การสอนอ่านในระดับโรงเรียนประถมศึกษาในปัจจุบัน แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การอ่านออกเสียง การอ่านออกเสียงก็เพื่อต้องการความถูกต้องในเรื่องของเสียง เสียงสูงต่ำ จังหวะ การหยุดวรรคตอนให้ถูกต้องชัดเจน เพราะการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้องจะเป็นพื้นฐานและฝึกความคล่องแคล่วก่อนที่จะอ่านในใจ ฉะนั้นการเรียนของนักเรียนในช่วง 2-3 ปีแรก ควรให้นักเรียนฝึกอ่านอย่างเพียงพอ ครูต้องช่วยปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2. การอ่านในใจ การอ่านในใจเป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง ผู้ที่ได้รับการฝึกออกเสียงภาษาอังกฤษอย่างถูกต้อง จะเป็นผู้อ่านในใจได้ดีที่สุด ซึ่งการอ่านแบบนี้ควรฝึกหลังจากการอ่านออกเสียงอย่างดีแล้ว จุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษโดยทั่วไปควรฝึกทักษะด้านนี้ เพื่อให้นักเรียนได้รับทั้งความรู้ ความเพลิดเพลินและสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

สมุทรา เชนเชาวนิช. (2540 : 3) กล่าวว่า การอ่านแบ่งออกได้อย่างคร่าวๆ เป็น 2 ประเภท และทั้งสองประเภทนี้จะใช้ความเร็วในการอ่านต่างกัน คือ

1. การอ่านเพื่อการศึกษา เป็นการอ่านที่ต้องการความเร็วสูงพอประมาณ การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือต้องการครอบคลุมเนื้อหาให้ได้มากที่สุด เก็บใจความสำคัญและรายละเอียดปลีกย่อยต่างๆ ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ดังนั้นในขณะที่อ่านจึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาคำศัพท์และความหมายของคำที่พบให้ละเอียดถี่ถ้วน นอกจากจะต้องรู้ความหมายเฉพาะของศัพท์นั้นๆ แล้วควรจะต้องรู้ความหมายแฝงหรือความหมายตามนัยประหวัด ของคำนั้นๆ อีกด้วย เพื่อจะได้เข้าใจข้อความที่อ่านได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

2. การอ่านเพื่อการพักผ่อนและความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อความรื่นรมย์เป็นส่วนตัวหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจเป็นส่วนใหญ่ เช่น การอ่านนวนิยาย เรื่องสั้น หรือหนังสือพิมพ์ที่ไม่มีคำศัพท์เฉพาะมากมายนัก เป็นต้น การอ่านชนิดนี้มักไม่ต้องการความเข้าใจที่ลึกซึ้งมากนัก จะอ่านโดยใช้ความเร็ว ช้าหรือเร็วอย่างไรก็ได้ สุดแล้วแต่ความพึงพอใจของผู้อ่านเองเป็นสำคัญ หากชอบตอนไหนมากอยากจะทำกลับมาอ่านซ้ำอีกก็ได้ แต่มีข้อสังเกตอยู่อย่างหนึ่งคือ การอ่านชนิดนี้ตามปกติแล้วมักจะอ่านได้เร็วกว่าชนิดแรก

สรุปได้ว่า การอ่านมีหลายประเภท ในแต่ละประเภทมีความสำคัญและประโยชน์แตกต่างกัน จึงขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้อ่านเป็นสำคัญ ในการอ่านเรื่องราวต่างๆ

1.3 ความสามารถในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถในการอ่านไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

แฮริส (ชฎารัฐ ปลูกเพาะ. 2533 : 10 ; อ้างอิงจาก Harris. 1969 Testing English as a Second Language.) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านนั้น จะต้องอาศัยองค์ประกอบต่างๆ หลายประการ เช่น ต้องมีความเข้าใจในภาษา สามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถสรุปความคิดจากการอ่านได้ถูกต้อง สามารถเข้าใจทัศนคติของผู้เขียนจากข้อความที่อ่าน และจัดลีลาในการเสนอความคิดของผู้เขียนได้

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึง ความสามารถที่จำเป็นต่อการอ่านโดยทั่วไปว่าประกอบด้วย ความสามารถดังต่อไปนี้

1. ความสามารถทางภาษาและตัวหนังสือ ได้แก่ ความสามารถในการที่จะเข้าใจ ความหมายของคำใหม่ๆ จากบริบท ความสามารถที่จะเข้าใจโครงสร้างของประโยค และความสามารถที่จะ เข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน และตัวพิมพ์ใหญ่ เป็นต้น

2. ความสามารถทางการคิด ได้แก่ ความสามารถที่จะบรรลุจุดประสงค์ของผู้แต่ง ความสามารถที่จะเข้าใจประเด็นสำคัญ และความคิดย่อยที่สนับสนุนประเด็นสำคัญ และความสามารถที่จะ สรุปแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

3. ความสามารถในการตีความหมายจากน้ำเสียง ที่ผู้เขียนแสดงออกและความสามารถที่จะ ระบุท่วงทำนองการเขียนของผู้เขียน

บอนด์ และทิงเกอร์ (ชฎารัฐ ปูลูกเพาะ. 2533 : 11; อ้างอิงจาก Bone and Tinker. 1957. Reading Difficulties : Their Diagnosis and Correction.) กล่าวว่า ความสามารถในการอ่านขึ้นอยู่กับทักษะ พื้นฐานดังต่อไปนี้

1. การเข้าใจความหมายของคำ การเข้าใจความหมายของคำเป็นทักษะพื้นฐานของการ อ่าน ถ้าหากนักเรียนรู้ความหมายของคำไม่เพียงพอ นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจประโยค อนุเจต และทำให้ ไม่สามารถที่จะพูดหรืออ่านได้

2. การเข้าใจความหมายของกลุ่มคำ นักเรียนจะเข้าใจความหมายของประโยคได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนรู้จักการอ่านเป็นกลุ่มคำ

3. การเข้าใจประโยค นอกจากนักเรียนจะต้องเข้าใจความหมายเป็นรายคำและเป็นกลุ่มคำ แล้ว นักเรียนจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มคำในประโยคด้วย นักเรียนที่ไม่สามารถมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคำและระหว่างกลุ่มคำในประโยคจะไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน

4. การเข้าใจอนุเจต นักเรียนจะเข้าใจอนุเจตได้ก็ต่อเมื่อนักเรียนมองเห็นความสัมพันธ์ ระหว่างประโยคในอนุเจต การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยคค่อนข้างจะยาก แต่ถ้านักเรียนขาด ความสามารถทางด้านนี้แล้ว นักเรียนจะไม่สามารถเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้

5. การเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต นักเรียนจะเข้าใจเนื้อหาเรื่องที่ยากขึ้นได้ก็ต่อเมื่อ นักเรียนสามารถจัดลำดับความคิดของเรื่องที่อ่านได้ และจะต้องมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจตด้วย

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการอ่านนั้น คือ ความสามารถของผู้อ่านในทางการคิด เพื่อทำความเข้าใจ ความหมายของคำ กลุ่มคำ ประโยค อนุเจต ความสัมพันธ์ระหว่างอนุเจต ตลอดจนสามารถจับใจความสำคัญ และรายละเอียดจากเรื่องที่อ่านได้

1.4 จุดประสงค์ในการอ่าน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงจุดประสงค์ในการอ่านไว้ ดังนี้

วิลเลียม (William. 1986 : 3-7) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมี ประสิทธิภาพ ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน ด้านการผสมตัวอักษร การสะกดคำ และการอ่านออกเสียง

2. ความรู้ในเรื่องภาษา หมายถึง ความรู้ในเรื่องรูปแบบของคำ ความหมายของคำ โครงสร้าง และไวยากรณ์ของภาษา

3. ความสามารถในการตีความ หมายถึง ความสามารถรู้จุดประสงค์ของข้อความ รู้วิธีการเรียงประโยคเป็นข้อความที่ต่อเนื่องกัน และเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างประโยค

4. ความรู้รอบตัวทั่วไป ได้แก่ การนำประสบการณ์ต่างๆ เข้ามาเชื่อมโยงในขณะที่อ่านข้อเขียน เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องได้มากขึ้น

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน ผู้อ่านแต่ละคนมีเหตุผลและความต้องการในการอ่านแตกต่างกัน ซึ่งจะมีผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน ดังนั้น ผู้อ่านต้องทราบว่า ตนกำลังอ่านอะไร อ่านเพื่ออะไร และจะเลือกวิธีอ่านอย่างไรให้เหมาะสม

คูเปอร์ (Cooper. 1979 : 8-9) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยให้การอ่านมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. แรงจูงใจในการอ่าน

ผู้ที่มีแรงจูงใจและความสนใจในการอ่าน หรือนักเรียนที่มีแรงจูงใจและความสนใจในการอ่านทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพ

2. จุดมุ่งหมายในการอ่าน

จุดมุ่งหมายในการอ่านมีความแตกต่างกัน เช่น การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินในการอ่าน การดูจากหนังสือพิมพ์ การอ่านเพื่อความรู้ เป็นต้น ดังนั้น ครูต้องสอนนักเรียนว่า ในการอ่านแต่ละครั้งต้องมีจุดมุ่งหมาย

3. สภาวะทางอารมณ์และสังคม

ความคิดรวบยอดดีและทัศนคติที่ดี

4. สภาวะทางร่างกาย

นักเรียนที่มีสุขภาพดี การเห็นดี การได้ยินดี ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและอ่านได้ดี

จากความคิดเห็นของนักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่าน สามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลต่อการอ่าน ได้แก่ ความรู้ทางภาษา ประสบการณ์เดิมหรือความรู้เดิม แรงจูงใจในการอ่าน จุดประสงค์ในการอ่าน เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการอ่าน ผู้สอนจึงควรให้ความสนใจกับองค์ประกอบดังกล่าวในการจัดการเรียนการสอน

1.5 ความเข้าใจในการอ่าน

การอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้อ่านต้องมีความเข้าใจจากเรื่องที่อ่าน ดังนั้นนักการศึกษาหลายท่านกล่าวไว้ ดังนี้

เกตส์ (Gates. 1947 : 87) กล่าวว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำต่างๆ อย่างถูกต้อง ความเข้าใจในการอ่านพิจารณาได้จากลักษณะต่อไปนี้

1. ชนิดของความเข้าใจในการอ่านซึ่งมีอยู่หลายชนิด คือ

1.1 อ่านเพื่อเก็บใจความสำคัญ หรือเก็บใจความโดยทั่วไป

1.2 อ่านเพื่อศึกษารายละเอียดที่สำคัญ

1.3 อ่านเพื่อคาดการณ์ว่าเรื่องจะจบลงอย่างไร

1.4 อ่านเพื่อรวบรวมเรื่องย่อโดยนำมาเขียนใหม่

1.5 อ่านเพื่อประเมินคุณภาพ

1.6 อ่านเพื่อสรุปความในรูปต่างๆ เช่น เรื่องย่อ และโครงเรื่อง

1.7 การอ่านเพื่อเปรียบเทียบ

1.8 การอ่านเพื่อจดจำเนื้อหาไปใช้

2. ปริมาณความสามารถในการอ่าน ขึ้นอยู่กับสติปัญญา ประสบการณ์ของผู้อ่านและความยากง่ายของเรื่องที่อ่าน

3. ระดับความเข้าใจของการอ่าน ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น สติปัญญา ความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจคำศัพท์ และวิธีการพิจารณาเฉพาะตัวของผู้อ่านแต่ละคน

4. ระดับความเร็วในการอ่าน ขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน ความเข้าใจในการรับรู้ด้วยตัวเอง ความยากง่ายของเนื้อหา และประเภทของการอ่าน

ชาวล แพร์ตกุล (2520 : 134) ได้ให้ความหมายของความเข้าใจว่า เป็นความสามารถผสมแล้วขยายความรู้ความจำให้ได้ไกลออกไปจากเดิมอย่างสมเหตุสมผล ซึ่งจะต้องมีคุณสมบัติหลายประการดังนี้

1. รู้ความหมายและรายละเอียดย่อยๆ ของเรื่องนั้นมาก่อนแล้ว
 2. รู้ความเกี่ยวข้อง ความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นและความรู้ย่อยๆ เหล่านั้น
 3. สามารถอธิบายสิ่งเหล่านั้นได้ด้วยภาษาของตนเอง
 4. เมื่อพบสิ่งใดที่มีสภาพทำนองเดียวกับที่เคยเรียนรู้มาแล้ว ก็สามารถตอบและอธิบายได้
- ความเข้าใจในการอ่านสามารถแสดงออกได้ดังนี้

1. การแปลความ คือ ความสามารถแปลความหมายของสิ่งต่างๆ ได้โดยลักษณะและเนื้อหาของเรื่องยาว ซึ่งเป็นความหมายที่ถูกต้อง และใช้ได้ดีสำหรับเรื่องราวโดยเฉพาะ

2. การตีความ คือ ความสามารถจัดความสัมพันธ์ระหว่างชิ้นส่วนย่อยๆ ของเรื่องนั้น จนสามารถนำมากล่าวอีกนัยหนึ่งได้

3. การขยายความ คือ ความสามารถขยายความหมายตามนัยของเรื่องนั้นให้กว้างไกลไปจากสภาพข้อเท็จจริงเดิมได้

จากความคิดเห็นของนักการศึกษา สามารถสรุปได้ว่า ความเข้าใจ ถือเป็นความหมายสูงสุดของการอ่าน เมื่อผู้อ่านมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่านแล้ว จะทำให้สามารถแปลความ ตีความ ขยายความ เก็บใจความสำคัญ รู้จักการประเมินข้อเท็จจริง และสื่อความหมายกับผู้เขียนได้ตรงประเด็น ถือได้ว่าประสบความสำเร็จในการอ่านระดับหนึ่ง ดังนั้น ผู้สอนควรจะต้องฝึกฝนให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่าน โดยเฉพาะด้านความเข้าใจ

1.6 องค์ประกอบของความเข้าใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงองค์ประกอบสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

วิลเลียม (Williams. 1994 : 3-12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความเข้าใจในการอ่าน ไว้ดังนี้

1. ความรู้ในระบบการเขียน ผู้อ่านจะต้องรู้การประสมตัวอักษร การสะกดคำ และการจดจำคำเหล่านั้นได้

2. ความรู้ในเรื่องของภาษา ผู้อ่านจำเป็นต้องมีความรู้ในด้านรูปแบบของคำ การเรียบเรียงคำ โครงสร้างและไวยากรณ์ที่ใช้เขียน

3. ความสามารถในการตีความ การอ่านมิใช่การทำความเข้าใจเฉพาะแต่ละประโยค แต่ผู้อ่านจะต้องมองภาพรวม และพิจารณาความสัมพันธ์แต่ละประโยคในการตีความ

4. ความรู้รอบตัว ผู้อ่านที่มีความรู้รอบตัวมาก จะทำให้สามารถเลือกความรู้ที่นำมาเชื่อมโยงกับความรู้ของผู้เขียนได้ง่ายยิ่งขึ้น และการทำความเข้าใจกับเรื่องที่อ่านก็จะง่ายขึ้นตามลำดับ

5. เหตุผลในการอ่านและวิธีการอ่าน แต่ละคนจะมีเหตุผลในการอ่านที่แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อการเลือกวิธีการอ่าน

สมุทฺร เซ็นเชาวิช. (2540 : 74) กล่าวถึง ความเข้าใจมีองค์ประกอบที่สำคัญๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. สามารถจำเรื่องราวส่วนใหญ่ที่อ่านมาแล้วได้ เมื่อถึงคราวจำเป็นที่ต้องการจะใช้ประโยชน์หรืออ้างอิงก็ทำได้โดยไม่ยาก

2. สามารถจับใจความสำคัญๆ ได้ สามารถแยกแยะหรือระบุประเด็นหลักออกจากประเด็นย่อยที่ไม่จำเป็นหรือไม่สำคัญมากนักได้ สามารถประเมินได้ว่าอะไรบ้างที่ควรสนใจเป็นพิเศษ หรือตัดทิ้งไปได้

3. สามารถตีความเกี่ยวกับเรื่องราวหรือข้อคิดเห็นที่อ่านมาแล้วได้ว่ามีนัยสำคัญหรือเล็กน้อยเพียงใด

4. สามารถสรุปลงความเห็นจากสิ่งที่ได้อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และน่าเชื่อถือ

5. สามารถใช้วิจารณญาณของตนพิจารณาไตร่ตรองข้อสรุป หรือการอ้างอิงต่างๆ ของผู้เขียนได้อย่างถูกต้องและเป็นระบบ ไม่สับสน

6. สามารถถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่านกับประสบการณ์อื่นๆ

สรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านนั้น ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายอย่าง เช่น ความสามารถในการตีความ ความสามารถทางภาษา จับใจความสำคัญ สรุปลงความเห็น การใช้วิจารณญาณ และการถ่ายโอนหรือประสมประสานความรู้ที่ได้จากการอ่าน กับประสบการณ์อื่นๆ ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ จะเป็นสิ่งสำคัญที่ส่งผลให้การอ่านมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1.7 ระดับของความเข้าใจในการอ่าน

ในการอ่านนั้น ผู้อ่านจะมีระดับความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่อ่านแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญา ความรู้รอบตัว ความรู้ด้านภาษา หรือประสบการณ์เดิม ดังนั้น จึงมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้แบ่งระดับความเข้าใจในการอ่านไว้ต่างๆ กัน ดังนี้

สมิท (Smith. 1963 : 160) ได้จัดระดับความเข้าใจในการอ่าน ดังนี้

1. ระดับความเข้าใจความหมายตามตัวอักษร ซึ่งเป็นระดับความเข้าใจพื้นฐาน คือ ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนไว้ได้โดยตรง

2. ระดับความเข้าใจในชั้นตีความ หมายถึง ผู้อ่านสามารถเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านได้ลึกซึ้งกว่าในระดับแรก ผู้อ่านต้องใช้การตีความสิ่งที่ผู้เขียนมิได้กล่าวไว้โดยตรง หากแต่เป็นความหมายที่แฝงอยู่ในเรื่อง

3. ระดับความเข้าใจในระดับวิจารณ์ หรือ การอ่านเชิงวิเคราะห์ หมายถึง ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานความสามารถเข้าใจความหมายในระดับแรก และที่สองอยู่ก่อนแล้ว โดยผู้อ่านจะต้องใช้ความคิดของตนมาช่วยวิเคราะห์ตัดสิน และประเมินค่าจากสิ่งที่อ่านด้านคุณภาพ อุดมคติ และความถูกต้อง

แฮริส และซีเพย์ (อุษณีย์ วรรณจิย์. 2536 : 13; อ้างอิงจาก Harris and Sipay. 1979 How to Teach Reading.) กล่าวว่า ระดับความเข้าใจในการอ่าน มี 4 ระดับ คือ

1. ระดับความเข้าใจตามตัวอักษร เป็นความเข้าใจระดับต้นที่ผู้อ่านเข้าใจตามตัวอักษรว่า ผู้เขียนเขียนอย่างไร เป็นเรื่องของการระลึกถึงรายละเอียด ใจความสำคัญ ลำดับเรื่อง การเปรียบเทียบ เหตุ และผล และเข้าใจคุณลักษณะของตัวละครหรือของเรื่อง
2. ระดับความเข้าใจขอบข่ายที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่อง สามารถโยงเหตุการณ์นั้นเข้ากับ เหตุการณ์อื่นๆ ได้
3. ระดับความเข้าใจที่ประเมินผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจเนื้อเรื่องแล้วประเมินผล เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ว่าผู้เขียนมีเป้าหมายอย่างไร อารมณ์ของเรื่องเป็นอย่างไร เจตคติของผู้เขียนเป็นอย่างไร เป็นต้น
4. ระดับความเข้าใจที่ทำให้เกิดทัศนคติ เกิดความซาบซึ้ง เปลี่ยนแปลงความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดได้

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า ระดับความเข้าใจในการอ่านเป็นส่วนสำคัญสำหรับครูในด้านการกำหนดเนื้อหา และการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งการจัดสอนอ่านให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในระดับใดนั้น ต้องพิจารณาถึงความรู้เดิม หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.8 หลักและขั้นตอนการสอนอ่าน

ทรงพร อิศโรกุล (2529 : 36-49) กล่าวถึง การสอนอ่านและการจัดกิจกรรมการอ่านมีข้อพิจารณาดังนี้

1. เข้าใจระดับประโยคยังไม่พอ กล่าวคือถ้าจะสอนอ่านให้ได้อย่างมีประสิทธิภาพผู้เรียนจะต้องไม่เข้าใจเฉพาะความหมายของประโยคนั้นๆ แต่จะต้องเข้าใจความหมายทั้งหมดในย่อหน้านั้น รวมทั้งความหมายของทั้งบทอ่านด้วย
2. ความเข้าใจทั้งหมดมาก่อนรายละเอียด เป็นการเน้นให้ผู้อ่านอ่านเพื่อให้ได้ความเข้าใจทั้งหมดของเรื่องที่อ่านเสียก่อน หลังจากนั้นจึงค่อยลงรายละเอียดของเนื้อหา
3. ใช้บทอ่านที่พบในชีวิต
4. ควรใช้ทักษะสัมพันธ์ ในการสอนทักษะการอ่านนั้น ไม่ควรสอนโดดๆ แยกออกจากการสอนทักษะอื่นโดยสิ้นเชิง เพราะในชีวิตจริงเมื่อเราได้ฟังหรืออ่านอะไรแล้วเรามักจะนำไปเล่าต่อหรือเขียนให้อีกคนหนึ่งทราบ
5. อ่านอย่างมีจุดหมาย คนที่สามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องรู้ตัวเองก่อนว่าข้อเขียนนั้นๆ เพื่อจุดมุ่งหมายอะไร เพราะจุดมุ่งหมายจะเป็นเครื่องกำหนดประเภทของการอ่าน และจะกำหนดว่าการอ่านแบบนั้นอาศัยทักษะอะไรมาช่วยบ้าง
6. กระบวนการค้นหาคำตอบสำคัญกว่าคำตอบ การอ่านเป็นกิจกรรมที่เต็มไปด้วยการเคลื่อนไหวที่กึกกัมมีชีวิตชีวา เพราะตลอดเวลาผู้อ่านจะต้องเดา ทำนาย ตรวจสอบ และตั้งคำถามตัวเอง ดังนั้น

ในการจัดกิจกรรมการอ่าน ควรมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาและฝึกฝนความสามารถที่จะทำให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนทักษะเหล่านี้อย่างเป็นระบบด้วย

7. สอนหรือสอบ ผู้สอนต้องถามตัวเองว่ากำลังสอนหรือสอบ นั่นคือตัวบทอ่านรวมทั้งกิจกรรมการอ่าน ที่จะให้ผู้เรียนอ่านนั้นมีขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการอ่าน หรือมีขึ้นเพื่อครูจะได้ทราบว่าผู้เรียนสามารถนำทักษะการอ่านที่ได้สอนไปแล้วไปใช้ในการอ่านบทอ่านที่ยังไม่เคยเห็นได้หรือไม่

8. อ่านด้วยตัวเอง หลังจากที่ได้ให้หลักในการอ่านได้ช่วยสอนศัพท์บางคำที่คาดว่า จะมีปัญหา ช่วยแนะนำเรื่องที่ย่านพร้อมทั้งมอบหมายงาน ให้ทำแล้วผู้สอนควรจะปล่อยให้ผู้เรียนได้อ่านด้วยตนเอง

ขั้นตอนในการสอนอ่านของทรงพร อิศโรธกุล มีดังนี้

ขั้นตอนในการสอนอ่าน	บทบาทของครู	จุดมุ่งหมาย
1. ขั้นก่อนอ่าน (pre-reading) เตรียมเนื้อหา (tropic warm up) - สอนล่วงหน้า (pre-reading) - ศัพท์ (vocabulary) - โครงสร้าง (structure)	ครูมีบทบาทในการสร้างสิ่งแวดล้อมให้ผู้เรียนอยากอ่าน - ครูสอนศัพท์ โครงสร้าง	- สร้างความสนใจ - สืบหาพื้นฐานความรู้ของผู้อ่าน - สอนทักษะที่ช่วยในการอ่าน (enabling skills)
2. ขั้นระหว่างอ่าน (during-reading) - ผู้เรียนอ่านด้วยตนเอง อย่างเงียบๆ โดยทราบก่อนว่ามีจุดมุ่งหมายอะไร	- ลดบทบาทเป็นเพียงผู้กำกับรายการหรือผู้อำนวยความสะดวก - ให้ความช่วยเหลือเฉพาะที่จำเป็น เช่น ไม่เข้าใจคำสั่ง จดข้อผิดหรือข้อบกพร่องเพื่อแก้ไขในชั่วโมงต่อไปหรือท้ายชั่วโมง	- ให้ผู้เรียนฝึกอ่านด้วยตนเอง เพื่อให้เข้าใจเรื่องทั้งหมด (global comprehension)
3. ขั้นหลังอ่าน (post reading) - ผู้เรียนตรวจคำตอบ อาจจะตรวจสอบความเข้าใจกันเองระหว่างทำกิจกรรมในรูปแบบอื่น เช่น พูดหรือเขียน	- ครูตรวจสอบคำตอบจนแน่ใจว่าผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่อง - ครูทบทวนแก้ไขความผิดที่ผิดกันมาก - ครูให้ผู้เรียนทำกิจกรรมต่อเนื่องจากการอ่าน	- ให้ผู้เรียนได้ฝึกทบทวนภาษาที่เรียนไปแล้วให้แม่นยำขึ้น - ให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เรียนและนำเนื้อหาของเรื่องที่อ่านไปใช้ในชีวิตจริงนอกห้องเรียน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 87-88) กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่านและการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน ดังนี้

1. ตั้งจุดประสงค์ ผู้สอนควรกำหนดจุดประสงค์ทั้งนำทางและปลายทาง
2. การดำเนินการสอน เป็นการนำจุดประสงค์นำทางมาสอนพร้อมตัวอย่างของจริงมาประกอบ หรือจะใช้สื่อการสอนมาช่วยก็ได้ โดยมีลักษณะที่เป็นการทำความเข้าใจความกระจำในบริบท และเป็นการให้ความรู้ทางสังคมศาสตร์
3. การฝึกอ่าน เป็นขั้นตอนที่ตรงกับจุดประสงค์ปลายทางที่กำหนดไว้โดยอาศัยความรู้ความสามารถทางภาษาศาสตร์ที่ได้เรียนในชั้นที่ 2 มาใช้ตีความจับใจความสำคัญ ตลอดจนรายละเอียดที่จำเป็น โดยการฝึกการอ่านโดยละเอียดแล้วแสดงออกทางการสื่อสารได้ เช่น เขียนจดหมายตอบรับคำเชิญได้
4. การถ่ายโอน เป็นการฝึกการสื่อสารที่นอกเหนือไปจากจุดประสงค์ปลายทางที่วางไว้ เพื่อจะนำสิ่งที่เรียนไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

การจัดกิจกรรมการสอนอ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 89-91) กล่าวถึงการจัดกิจกรรมการสอนอ่าน ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้คือ

- 1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่จะอ่าน เช่น นำนิทานเรื่องลูกเปิดขี้เห่มาอ่าน ให้ลองนึกถึงศัพท์ที่ควรรู้จักในเรื่องนี้ว่าจะมีอะไรบ้าง
- 1.2 ให้เดาความหมายของศัพท์จากบริบทโดยดูจากประโยคข้างเคียง เช่น ศัพท์ ภาพภาพให้ดูแสดงท่าทาง และให้คำถามไว้ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านและผ่านไปเร็วๆ เพื่อหาคำตอบที่ครุ่นถามไว้หรือที่ตนตั้งคำถามที่อยากรู้คำตอบไว้ก่อน

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้คือ

ให้ลำดับเรื่อง โดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ คือเป็นย่อหน้าหรือเป็นประโยคก็ได้ ให้ผู้เรียนจำส่วนของตนไว้ แล้วลำดับข้อความถ้าจะให้ยากขึ้นก็จะให้เป็นส่วนย่อยๆ หรือตัดเป็นรอยหยักๆ ให้ผู้เรียนต่อความเองก็ได้

ให้สรุปใจความสำคัญ โดยให้ผู้เรียนอนุมานจากเรื่องที่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องให้ที่แปลกไปจากชื่อเรื่องเดิม

ให้หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค ว่ามีเครื่องหมายสัมพันธ์ความใดแสดงความหมายได้ชัดเจนในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีที่สุด

ให้หาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน เป็นการฝึกให้หาความหมายที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่าน

ให้อ่านคำอธิบายตำแหน่งที่ผู้เรียนนั่งในเวลาสอบ แล้วเขียนแผนผังพร้อมกับเขียนชื่อของผู้สอบในแผนผังนั้น

ให้อ่านรายงานอุบัติเหตุจากหนังสือพิมพ์แล้วเขียนแผนผังของจุดที่เกิดเหตุพร้อมทิศทางของพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุในที่ว่างที่กำหนดให้

ให้อ่านคำชี้แจงการติดต่อเจ้าหน้าที่ธนาคารในการแลกเช็คเดินทาง แล้วเขียนแผนผังแสดงลำดับการติดต่อ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน คือผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้คือ

ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยคที่อ่านเรื่อง ว่าให้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

ให้ผู้เรียนกล่าวถึงความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน

ให้เขียนออกเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

ให้แสดงบทบาทสมมุติ โดยสวมบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาและของผู้เรียน

แฮร์ริส และซิเพย์ (Harris and Sipay, 1979 : 112) กล่าวว่าการสอนอ่านนั้น ครูผู้สอนควรยึดหลักการสอน ดังต่อไปนี้

1. การสอนอ่านต้องพยายามสร้างกิจกรรมที่สนุกและท้าทาย
2. การสอนที่เป็นระบบนั้น ต้องใช้ทักษะการอ่านที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ชั้นประถมศึกษาฝึกอ่านเพื่อพัฒนาคำศัพท์ ทักษะการค้นหาคำความหมาย เป็นต้น
3. กิจกรรมที่ใช้ในการสอนเด็กต้องเปิดโอกาสให้มีกิจกรรมต่างๆ อย่างเพียงพอ เช่น การฝึกอ่านออกเสียงมากพอๆ กับการฝึกอ่านในใจ การฝึกเด็กอ่านด้วยตัวครูเป็นผู้ฝึกให้ ควรให้เด็กฝึกอ่านด้วยตัวเองอย่างละเท่าๆ กัน
4. บทเรียน-กิจกรรม ต้องสนองความแตกต่างของแต่ละบุคคล เพราะแต่ละคนมีพื้นฐานความสามารถแตกต่างกัน
5. ต้องเอาใจใส่ต่อเด็กที่มีปัญหา ให้เวลาและช่วยพัฒนาการอ่านของเด็ก
6. ควรมีแผนงาน เพื่อสนับสนุนการอ่านของเด็กตั้งแต่อนุบาล-มัธยมศึกษา

จากการเสนอแนะขั้นตอนการอ่านที่กล่าวมานี้สรุปได้เป็น 3 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนก่อนการอ่าน ขั้นตอนระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน อย่างไรก็ตาม ในการสอนอ่านแต่ละขั้นตอน จะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นเมื่อครูใช้สื่อที่พบในชีวิตประจำวันและสื่ออื่นๆ จะช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านดีขึ้น เช่น ข่าวจากหนังสือพิมพ์ โฆษณาต่างๆ ตารางรถไฟ รายการอาหาร ตลอดจนการลงมือปฏิบัติ เพราะในการสอนอ่านภาษาอังกฤษนั้น จะเน้นความเข้าใจเป็นพื้นฐาน แล้วนำไปใช้ในรูปแบบต่างๆ กัน ตามจุดประสงค์ของการอ่าน ครูควรมีการวางแผนการสอน การจัดเตรียมกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับแนวคิดข้างต้น ในการเตรียมการสอน ควรกระทำเป็นลำดับขั้นตอน เป็นระบบ ชัดเจน และในการดำเนินการสอน ควรใช้รูปแบบการสอน วิธีสอน และหลักการต่างๆ ของการอ่านให้เหมาะสมกับผู้เรียนและวัตถุประสงค์ของการอ่าน

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

2.1 ความหมายของความสนใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามความสนใจไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

ดิวอี้ (Dewey, 1959 : 66) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึงความรู้สึกชอบหรือพอใจสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดใดแนวความคิดหนึ่ง หรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

ซัมเมอร์ส (Summers, 1995 : 741) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึงความรู้สึกที่แสดงให้เห็นว่าชอบ และต้องการจะมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น

ทอร์นไคต์ (Thorndike. 1959 : 118) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ลักษณะหนึ่งของบุคลิภาพ ที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึก และความนึกคิดในทางที่ชอบ หรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

สุชา จันทน์เอม (2536 : 74) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติ (Attitude) ที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะ และความรู้สึกนั้น ทำให้บุคคลเอาใจใส่ และกระทำการจนบรรลุถึงความมุ่งหมายที่บุคคลมีต่อสิ่งนั้น บ้างก็กล่าวว่าความสนใจหมายถึง ความสะท้อนใจอันเกิดจากปฏิกิริยาระหว่างสิ่งเร้ากับร่างกาย กล่าวคือสิ่งเร้าจะกระตุ้นร่างกายให้เกิดความสะท้อนใจอย่างแรง จะทำให้เกิดความตั้งใจจดจ่อต่อสิ่งเร้ากับสิ่งเร้าที่สนใจ

ภฤณนา ตักศิตรี (2530 : 214) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ลักษณะที่จิตใจถูกชักนำให้มีความผูกพันและจดจ่อต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ล้วน สายยศ (2531 : 40) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบ กิจกรรมหนึ่งมากกว่ากิจกรรมอื่นๆ เป้าของความรู้สึกเป็นกิจกรรม ดังนั้น ความรู้สึกใดๆ ที่มีต่อเป้าที่เป็นกิจกรรม ที่ยังเป็นความสนใจ

จากคำนิยามของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชื่นชอบต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยเฉพาะและความรู้สึกนั้นทำให้บุคคลมีความผูกพัน เอาใจใส่ และกระทำการจนบรรลุถึงความมุ่งหมาย

2.2 ลักษณะของความสนใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงลักษณะของความสนใจไว้ ดังนี้

สงวน สุทธิเลิศอรุณ (2528 : 91-92) ได้อธิบายถึงลักษณะความสนใจของบุคคลไว้ดังนี้

1. ความสนใจเป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคล อันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม
2. ความสนใจเป็นเรื่องเฉพาะของแต่ละบุคคล ดังนั้นความสนใจของบุคคลย่อมแตกต่างกัน

ได้

3. ความสนใจย่อมทำให้บุคคลเอาใจใส่ต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. ความสนใจของบุคคลย่อมเปลี่ยนแปลงได้
5. ความสนใจจะเป็นเครื่องกำหนดวิถีชีวิตของบุคคลได้
6. ความสนใจทำให้เกิดความมุ่งมั่นที่จะทำงานให้สำเร็จ

วนิช บรรจง และคนอื่นๆ (2518 : 29) กล่าวถึงลักษณะของความสนใจไว้ดังนี้

1. ความสนใจ เป็นความรู้สึก หรือเจตคติที่เข้มข้นอยู่ในวงแคบ คือ เราจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นอย่างๆ ไป

2. ความสนใจเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล คนหนึ่งอาจมีความสนใจสิ่งหนึ่ง แต่คนอื่นอาจไม่สนใจสิ่งนั้นเลยก็ได้

3. ความสนใจทำให้คนเอาใจใส่จดจ่อต่อสิ่งที่ตนสนใจ
4. เมื่อเกิดความสนใจต่อสิ่งใดแล้ว คนย่อมมีความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่งต่อสิ่งนั้น เช่น ต้องการรู้ให้มากขึ้น ต้องการให้เป็น เป็นต้น

5. คนย่อมมุ่งมั่นที่จะทำสำเร็จตามความมุ่งหมาย ตัวคนๆ นั้น มีความสนใจต่อสิ่งนั้น

สรุปได้ว่า ลักษณะความสนใจของบุคคลนั้น ขึ้นอยู่กับความรู้สึก ความเอาใจใส่ ความมุ่งมั่น และสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ เมื่อบุคคลใดมีความสนใจในสิ่งใดแล้ว ย่อมมีความมุ่งมั่นที่จะทำสำเร็จตามความมุ่งหมายนั้น

2.3 ชนิดของความสนใจ

มีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงชนิดของความสนใจไว้ ดังนี้

ซูเปอร์ และไครท์ (ลัวัน สายยศ. 2530 : 27-28 ; อ้างอิงจาก Super and Crite. 1962) ได้จัดแบ่งชนิดของความสนใจออกเป็น 3 ชนิดโดยมองการแสดงออกของบุคคลเป็นหลัก

1. ความสนใจส่วนตัว ความสนใจลักษณะนี้เป็นการแสดงออกของแต่ละบุคคล ที่ชื่นชอบสิ่งหนึ่งมากกว่าอีกสิ่งหนึ่ง เป็นการแสดงความสนใจของตนเองแบบเจียมๆ การแสดงออกไม่กระโตกกระตากมากนัก แต่เป็นการแสดงออกที่เห็นได้จากการทำกิจกรรม เช่น ชอบปลูกต้นไม้ ชอบอ่านหนังสือ ชอบสะสมของเก่า เป็นต้น ความสนใจของคนประเภทนี้ไม่ไปยุ่งกับคนภายนอกมากนัก

2. ความสนใจชั้นอาสาศา ความสนใจระดับนี้เป็นความสนใจด้านอาสาศาสตร์ร่วมกับกลุ่มทำกิจกรรมร่วมชุมนุมหรือสมาคมอื่นๆ เช่น เด็กคนหนึ่งชื่นชอบคณิตศาสตร์ แต่ไม่ใช่สนใจชอบอยู่คนเดียว เข้าร่วมชุมนุมคณิตศาสตร์ด้วยความเต็มใจและอาสาทำงานให้ชุมชนเต็มที่ด้วย

3. ความสนใจจากรายการวัด เป็นความสนใจที่ได้จากการวัดในแบบทดสอบวัดความสนใจ ซึ่งขึ้นอยู่กับนิยามความสนใจของเครื่องมือวัดนั้นๆ เนื้อหารายการถามต่างๆ ใช้ในการค้นหาความสนใจอาจแตกต่างกัน แต่ก็สามารถนำมาแปลผลได้ว่า คนนั้นมีความสนใจด้านใด ขนาดไหน ซึ่งสามารถพูดได้ว่าเป็นความสนใจชนิดที่แบบทดสอบนั้นวัดได้ตามผู้ชำนาญการกำหนด

สถิติ วงศ์สวรรค์ (2525 : 203) ได้กล่าวถึงชนิดของความสนใจว่ามี 2 ชนิด คือ

1. ความสนใจภายใน เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ คล้ายสัญชาตญาณ รู้สึกพอใจ อยากคิด อยากทำ ความสนใจชนิดนี้ช่วยก่อให้เกิดนิสัยการทำงาน

2. ความสนใจภายนอก เป็นความสนใจที่เกิดขึ้นภายหลัง เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุต่างๆ กัน เช่น ความกลัวสอບดก กลัวได้รับโทษ สิทธิพิเศษ ฯลฯ

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจมีหลายระดับ ซึ่งความสนใจจากการวัด (Inventoried Interest) เป็นส่วนที่ได้นำมาใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อค้นหาความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในด้านความรู้สึกชอบหรือพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ความพยายาม ตลอดจนเห็นประโยชน์และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ

2.4 การสร้างความสนใจ

การสร้างความสนใจ หรือการกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น เป็นสิ่งสำคัญ ในยุคปฏิรูปการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการสร้างความสนใจไว้ ดังนี้

วณิช บรรจง (2518 : 29-30) กล่าวว่าคนสนใจเป็นเรื่องของบุคคลแต่ละคน เด็กย่อมมีความสนใจต่างกัน เราจะกะเกณฑ์ให้เด็กทุกคนมีความสนใจอย่างเดียวกันไม่ได้ ปัญหาการสร้างความสนใจให้แก่เด็กจึงขึ้นอยู่กับความรู้จักเด็กภายในชั้นให้ละเอียด แล้วจึงส่งเสริมความสนใจของเด็กให้ถูกทาง ส่วนวิธีสร้าง

ความสนใจของเด็กให้ถูกทาง ที่จะกล่าวถึงในตอนนี้เป็นวิธีการกว้างๆ ซึ่งจะต้องนำมาดัดแปลงให้เหมาะสมกับเด็กเป็นค่อยๆ ไป

วิธีสร้างความสนใจให้แก่เด็กซึ่งใช้กันอยู่ทั่วไป และใช้ได้ผลดังต่อไปนี้

1. ก่อนจะสอนเรื่องใด ต้องสร้างความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นให้แก่เด็กเสียก่อน คนเราจะไม่สนใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้นาน ถ้าเราไม่มีความรู้พื้นฐานในเรื่องนั้นมาก่อน ถ้าครูจะต้องสอนเรื่องใหม่ ครูต้องโยงเรื่องนั้นให้มีส่วนสัมพันธ์กับความรู้เดิมของเด็กให้ได้

2. จัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความสามารถในการเรียนของเด็ก ถ้าบทเรียนง่ายเกินไปเด็กจะเบื่อ ถ้าบทเรียนยากเกินไปเด็กจะเกิดความท้อถอยในการเรียน บทเรียนที่ดีจะต้องง่ายพอที่จะเรียนได้ แต่ก็ต้องยากพอที่จะท้าทายความสามารถของเด็ก

3. จัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำงานได้สำเร็จเป็นขั้นเป็นอัน ความสำเร็จในการทำงานเป็นเครื่องเสริมแรงที่จะช่วยให้เด็กสนใจการเรียน

4. ชี้แจงให้เด็กเห็นความก้าวหน้าของตนก็เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้เด็กอยากเรียนและมี ความสนใจในงานนั้นมากขึ้น

5. ในการสอน ครูควรชี้ให้เด็กเห็นความน่าสนใจของเรื่องที่เรียน ถ้าได้พบเห็นและรู้ลักษณะที่แปลกๆ ใหม่ๆ เด็กก็จะสนใจการเรียนมากขึ้น

6. จัดสภาพในการเรียนให้เป็นที่น่ารื่นรมย์ ถ้าครูจัดให้เด็กเรียนในสภาพที่สะดวกสบายได้เท่าไร เด็กย่อมมีความสนใจในการเรียนมากขึ้นเท่านั้น

7. ในการสอนแต่ละครั้งครูควรจัดหาอุปกรณ์การสอนที่เหมาะสมมาใช้ เป็นการสร้างความสนใจให้แก่เด็ก

8. ในการสอนแต่ละครั้ง ครูต้องมุ่งสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชานั้นควบคู่ไปด้วย

9. ควรให้เด็กได้เรียนโดยการกระทำให้มากที่สุด

10. จัดบทเรียนให้มีความหมายต่อชีวิตของเด็ก บทเรียนใดที่เด็กเรียนแล้วนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันได้ บทเรียนนั้นย่อมเป็นที่น่าสนใจของเด็ก

สฤณี ชีรดากร (2524 : 155) กล่าวว่า ก่อนที่จะเริ่มทำการสอนหนังสือหรือบทเรียน ครูควร จะหาวิธีสร้างความสนใจในบทเรียน ดังต่อไปนี้

1. ทำความรู้จักเด็กแต่ละคนให้ดี ศึกษาความต้องการ ความสนใจของเขาเพื่อจะได้นำสิ่ง นั้นมาสร้างความสนใจ ให้แก่เด็กให้เหมาะสม

2. ก่อนสอนเรื่องใด ควรสร้างความรู้พื้นฐานให้แก่เด็กเสียก่อน

3. จัดบทเรียนให้เหมาะสมกับความถนัด ความสามารถของเด็ก ไม่ให้ยากหรือง่ายจนเกินไป เพราะถ้ายากเกินไปเด็กจะเบื่อ แต่ถ้าง่ายจนเกินไปเด็กจะเกิดความรู้สึกท้อถอยในบทเรียน

4. จัดกิจกรรมให้เด็กได้ทำงานสำเร็จบ้าง เพราะความสำเร็จในการทำงานจะเป็นสิ่งยั่วให้เด็กสนใจในการเรียน

จากคำกล่าวของนักการศึกษา ที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่า การสร้างความสนใจให้นักเรียนเป็น องค์ประกอบที่สำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ เพราะจะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น รู้สึกอยากเรียน ไม่ เบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

2.5 สาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

สตีต วรด์สเวิร์ท (2525 : 203) กล่าวว่า ความสนใจเกิดขึ้นจากสาเหตุต่อไปนี้

1. การสัมผัส เช่น จากการอ่าน การติดต่อ สิ่งใดที่ทำความพอใจให้ หรือเห็นว่าสิ่งนั้นจะให้ประโยชน์ ตัวอย่างเช่น เห็นคุณประโยชน์ของกีฬาเทนนิสจึงเกิดความสนใจ ใครพูดหรือเล่นเทนนิสจะสนใจฟังหรือดู

2. การเอาอย่าง สิ่งใดที่คนในหมู่คณะนิยมหรือสนใจ ก็จะพลอยสนใจด้วย เพื่อการอยู่ร่วมหมู่คณะ เช่น ในหมู่บ้านนิยมหรือสนใจเรื่องการศึกษา ไม่ว่ายากตีมิจนอย่างไรก็ต้องส่งลูกให้เรียน

3. ความรู้ ความรู้ความสามารถที่จะกระทำสิ่งใดได้ย่อมจะเป็นเหตุให้เกิดความสนใจในสิ่งนั้นได้ เช่น คนที่พูดภาษาอังกฤษได้ย่อมสนใจภาษาอังกฤษ

สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม (2518 : 75) ได้สรุปสาเหตุของความสนใจไว้ ดังนี้

1. เกิดจากการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น
2. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้า
3. เด็กมีความถนัดในสิ่งนั้น และมีประสบการณ์บ้างแล้ว
4. เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก
5. เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเด็ก
6. เป็นสิ่งแปลกใหม่สำหรับเด็ก และทำให้เด็กตื่นเต้น

ประสาน ทิพย์ธารา (2521 : 98) ได้กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดความสนใจ ดังนี้

1. เกิดจากการเห็นคุณค่าของสิ่งนั้นๆ ดังนั้นถ้าครูจะทำให้เด็กสนใจบทเรียนก็ควรต้องชี้แจงให้เห็นความสำคัญ

2. เกิดจากแรงจูงใจของสิ่งเร้าในการเรียนการสอนนั้น ถ้าบทเรียนใดเด็กไม่สนใจ ครูอาจใช้แรงจูงใจสร้างความสนใจให้เกิดขึ้นไปได้

3. เป็นสิ่งที่มีความหมายต่อเด็ก ฉะนั้น ครูควรจะนำเอาสิ่งที่เด็กจะนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวันมาชักจูงให้เด็กเกิดความสนใจเป็นบทเรียนต่อไปได้

4. เป็นสิ่งที่แปลกใหม่ และทำให้เด็กตื่นเต้น ครูควรเปลี่ยนกิจกรรมอยู่เสมอ กิจกรรมควรจะเป็นประสบการณ์ใหม่ของเด็ก หรือเป็นสิ่งที่น่าตื่นเต้น สนุกสนานในการเรียน

5. เป็นสิ่งที่สัมพันธ์กับชีวิตจริงของเด็ก

6. เป็นสิ่งที่เด็กมีความถนัดในสิ่งนั้น และมีประสบการณ์มาบ้างแล้ว

สรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้บุคคลเกิดความสนใจสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น มาจากการสัมผัส การเอาอย่าง การเห็นคุณค่า แรงจูงใจ และสิ่งแปลกใหม่ สิ่งเหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญ ที่จะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.6 การวัดความสนใจ

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง การวัดความสนใจไว้ ดังนี้

ซูเปอร์ (Super. 1959 : 218-219) กล่าวว่า ความสนใจสามารถศึกษาได้จากวิธีการดังต่อไปนี้

1. ความสนใจจากการแสดงความรู้สึก เป็นวิธีการศึกษาจากคำพูดของบุคคล
2. ความสนใจจากการแสดงออก เป็นวิธีการศึกษาจากพฤติกรรมที่แสดงออก
3. ความสนใจจากการทดสอบ เป็นวิธีการศึกษาจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากวิชาใดวิชา

หนึ่ง

4. ความสนใจจากการสำรวจ เป็นวิธีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจ ซึ่งให้บุคคลแสดง ความรู้สึกชอบและไม่ชอบ

กมล สดประเสริฐ (2516 : 152) ได้กล่าวถึงวิธีวัดความสนใจโดยใช้สเกล โดยกำหนดเนื้อหาว่าจะวัดความสนใจในด้านใด และเขียนคำถามหรือข้อกระทงตามเนื้อหานั้น ตัวเลือกเป็น 5 ระดับ คือ ชอบมากที่สุด ชอบมาก เฉยๆ ไม่ชอบ ไม่ชอบเลย

กล่าวโดยสรุป การวัดความสนใจ อาจใช้วิธีต่างๆ ดังนี้

1. ใช้แบบสำรวจความสนใจ
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด
3. ใช้แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประเมินค่า
4. ใช้การสัมภาษณ์
5. ใช้การสังเกต

สรุปได้ว่า การวัดความสนใจนั้น มีหลายชนิด เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต แบบสอบถาม แบบสำรวจ เป็นต้น แต่ละชนิดมีวิธีการสร้างและการใช้แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของผู้ใช้เป็นสำคัญ

2.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

อัญชนา ราศรี (2538 : 89) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง - การพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ของคีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปิยนุช พัฒนภิรมย์ (2538 : 102) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยแบบฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลอง มีความสนใจเพิ่มขึ้น หลังจากทำการทดลอง และมีความสนใจในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จรัญ รัตนศิลา (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี MIA ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐานกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสนใจในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พณานิวย รอดชู (2540 : 99) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษและ ความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาด้วยอรรถ ลักษณะแบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีความสนใจสูงกว่ากลุ่มควบคุม

บรรเจิด พงศารัตน์ (2541 : 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาที่มีเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

จิราพร สุจริต (2543 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณิชาภัทร วัฒนพานิช (2543 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากรายงานการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ของบุคคล เพราะหากบุคคลให้ความสนใจต่อสิ่งใดก็ย่อมก่อให้เกิดการเรียนรู้ การคิด และมีความเข้าใจในสิ่งนั้น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรคำนึงถึงความสำคัญของความสนใจ การพัฒนาการเรียนการสอน และการจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียน เมื่อนักเรียนเกิดความสนใจในสิ่งที่เรียนแล้ว ก็ย่อมแสดงพฤติกรรมออกมาถึงความผูกพัน ความเอาใจใส่ในการเรียนและนำไปสู่การฝึกฝนใช้ความคิด สติปัญญา จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชีวิตประจำวัน

การใช้สื่อในชีวิตประจำวันในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ในการศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำว่า สื่อในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยจะใช้คำว่า เอกสารจริง ซึ่งมีความหมายเดียวกับ คำว่าสื่อในชีวิตประจำวัน

3.1 ความหมายของสื่อการสอน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของสื่อการสอนไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

คมสัน อุดมสารเสวี. (2542 : 44) กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนไว้ว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินการไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัสดุสิ่งของที่มีอยู่ตามธรรมชาติ หรือมนุษย์สร้างขึ้นมา รวมทั้งวิธีการและกิจกรรมการสอนในรูปแบบต่างๆ

ภุชงค์ อังคปรียาเศรษฐ์. (2534 : 62) กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนว่า สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียนและทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี

สมบุรณ์ สงวนญาติ. (2534 : 43) กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนว่า ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนและผู้เรียนนำมาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้กระบวนการเรียนรู้ดำเนินไปสู่เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่ วัสดุสิ่งของที่มีอยู่ในธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น

กิตานันท์ มลิทอง. (2540 : 79) กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนว่า สื่อชนิดใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิดีโอ โทรทัศน์ วีดิทัศน์ แผนภูมิ ภาพนิ่ง ฯลฯ ซึ่งบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้ในเทคโนโลยีการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือช่องทางสำหรับการสอนของผู้สอนส่งไปถึงผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สอนวางไว้ได้เป็นอย่างดี

วิรุฬห์ ลีลาพฤกษ์ (2521 : 12) กล่าวถึงความหมายของสื่อการสอนว่า เป็นวัสดุ และอุปกรณ์รวมกัน อย่างเช่น ภาพนิ่ง ตำราเรียน ฟลิ์ม สตรีป สไลด์ ภาพโปร่งใสข้ามศีรษะ หรือภาพบนกระดานนิเทศ เป็นต้น

จากคำนิยามของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อการสอนหมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนนำไปใช้ในการเรียนการสอน เพื่อสื่อความหมายให้นักเรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ผู้สอนวางไว้เป็นอย่างดี

3.2 คุณค่าของสื่อการสอน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอนไว้ ดังนี้

คมสัน อุดมสารเสวี (2542 : 45) ได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการสอน ไว้ในลักษณะต่างๆ ที่จะนำมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนและผู้สอน ดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้ดีขึ้นจากประสบการณ์ที่มีความหมายในรูปแบบต่างๆ
2. ช่วยให้ผู้เรียน เรียนรู้ได้มากขึ้น และใช้เวลาอันน้อยลง
3. ช่วยให้ผู้เรียน มีความสนใจในการเรียน และมีส่วนร่วมในการเรียนอย่างกระฉับกระเฉง
4. ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความประทับใจ มั่นใจ และจดจำได้นาน
5. ช่วยส่งเสริมการคิดและช่วยแก้ปัญหาการเรียนรู้
6. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเอาชนะข้อจำกัดต่างๆ ในการเรียนรู้ได้
 - 6.1 คำสั่งที่ซับซ้อนให้ง่ายขึ้น
 - 6.2 คำสั่งที่เป็นนามธรรม
 - 6.3 คำสั่งที่เคลื่อนไหวเร้าใจให้ดูช้าลง
 - 6.4 คำสั่งที่เคลื่อนไหวให้ดูเร็วขึ้น
 - 6.5 คำสั่งที่ใหญ่มาให้เล็กลงเหมาะแก่การศึกษา
 - 6.6 คำสั่งที่เล็กมาให้มองเห็นชัดเจนขึ้น
 - 6.7 คำสั่งที่เกิดในอดีต มาศึกษาในปัจจุบันได้
7. ช่วยลดการบรรยายของผู้สอนลง แต่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจง่ายขึ้น
8. ช่วยลดการสูญเสียเวลาทางการศึกษา ผู้เรียนสอบตกน้อยลง และเพิ่มประสิทธิภาพทางการศึกษา

กิตานันท์ มลิทอง (2540 : 88) ได้กล่าวถึงสื่อการสอนว่า สามารถใช้ประโยชน์ได้ทั้งกับผู้เรียนและผู้สอน ดังต่อไปนี้

h 147259
83

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจ เนื้อหาบทเรียนที่ย่างยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ทำให้เกิดความสนุกและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายการเรียน

3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียนนั้น

4. ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดี ในระหว่างผู้เรียนด้วยกันเองและกับผู้สอนด้วย

5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านั้น

6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล

7. การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้บรรยากาศในการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสุขสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย

8. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง

9. ปัญหาการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้เป็นสื่อการสอน ตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า สื่อการสอนมีคุณค่าและประโยชน์อย่างยิ่งต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน คือช่วยให้ผู้เรียนมีความสนใจ มีความประทับใจ มั่นใจ ส่งเสริมความคิด และช่วยแก้ปัญหาที่ยากและซับซ้อนให้ง่ายขึ้น ดังนั้น ผู้สอนต้องตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตสื่อการสอนที่มีคุณภาพ

3.3 การเลือกสื่อการสอน

การเลือกสื่อการสอนเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูควรทราบหลักเกณฑ์ เพื่อให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการสอน ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงวิธีการเลือกสื่อการสอนไว้ ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง. (2540 : 89) กล่าวว่า การเลือกสื่อการสอนเพื่อนำมาใช้ประกอบการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง โดยในการเลือกสื่อการสอน ผู้สอนจะต้องตั้งวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนให้แน่นอนเสียก่อน เพื่อใช้วัตถุประสงค์นั้นเป็นตัวชี้้นำในการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสม นอกจากนี้ยังมีหลักการอื่นๆ เพื่อประกอบการพิจารณา คือ

1. สื่อนั้นต้องสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนและจุดมุ่งหมายที่จะสอน
2. เลือกสื่อที่มีเนื้อหาถูกต้อง ทันสมัย น่าสนใจ และเป็นสื่อที่จะให้ผลต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาวิชานั้นได้อย่างเป็นลำดับขั้นตอน
3. เป็นสื่อที่เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น ความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน
4. สื่อนั้นควรสะดวกในการใช้ มีวิธีใช้ไม่ซับซ้อนยุ่งยากจนเกินไป
5. ต้องเป็นสื่อที่มีคุณภาพเทคนิคการผลิตที่ดี มีความชัดเจนและเป็นจริง

6. มีราคาไม่แพงจนเกินไป หรือถ้าจะผลิตเองควรคุ้มกับเวลาและการลงทุน
สมบูรณ์ สงวนญาติ. (2534 : 49) ได้กล่าวถึงการเลือกสื่อการสอนว่า อาจใช้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ

ดังนี้

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์
2. ตรงกับเนื้อหา
3. น่าสนใจ
4. เหมาะกับวัยผู้เรียน
5. สะดวกต่อการใช้และการเก็บรักษา

สรุปได้ว่า หลักเกณฑ์การเลือกสื่อการสอนควรให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ สัมพันธ์กับเนื้อหา เหมาะสมกับวัย ระดับชั้นความรู้ และประสบการณ์ของผู้เรียน มีราคาไม่แพง มีความสะดวกต่อการใช้และการเก็บรักษา

3.4 การใช้สื่อการสอน

กิดานันท์ มลิทอง. (2540 : 95-96) ได้กล่าวถึงการใช้สื่อการสอน ดังนี้

1. เตรียมตัวผู้สอน เป็นการเตรียมตัวในการอ่าน ฟัง หรือดูเนื้อหาที่อยู่ในสื่อที่จะใช้ว่ามีเนื้อหาถูกต้อง ครบถ้วน และตรงกับที่ต้องการใช้หรือไม่ ถ้าเนื้อหานั้นมีเนื้อหาไม่ครบ ผู้สอนจะเพิ่มเติมโดยวิธีการใดในจุดไหนบ้าง จะมีวิธีการใช้สื่ออย่างไร เช่น ใช้ภาพหนึ่งเพื่อเป็นการนำบทเรียนที่จะสอน แล้วอธิบายเนื้อหาเกี่ยวกับบทเรียนนั้น ต่อจากนั้นเป็นการใช้มัลติมีเดียเพื่อเสริมความรู้ และจบลงโดยการสรุปด้วยแผ่นโปสเตอร์อีกครั้งหนึ่ง ดังนี้ เป็นต้น ขั้นตอนเหล่านี้ผู้สอนต้องเตรียมตัวโดยเขียนลงในแผนการสอนเพื่อใช้สื่อให้ถูกต้อง

2. เตรียมจัดสภาพแวดล้อม โดยการเตรียมวัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ให้พร้อม ตลอดจนจัดเตรียมสถานที่ห้องเรียนให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมด้วย เช่น มีแผ่นโปสเตอร์และปากกาเขียนอยู่หรือไม่ ม้วนวีดิทัศน์ที่นำมาฉายมีการกรอกลับตั้งแต่ต้นเรื่องหรือยัง เครื่องรับโทรทัศน์ต่อเข้ากับเครื่องเล่นวีดิทัศน์เรียบร้อยไหม ที่นั่งของผู้เรียนอยู่ในระยะที่เหมาะสมหรือไม่ ฯลฯ สภาพแวดล้อมและความพร้อมต่างๆ เหล่านี้จะเป็นสิ่งช่วยให้การเตรียมการสอนเป็นด้วยความสะดวกราบรื่นไม่เสียเวลา

3. เตรียมความพร้อมผู้เรียน เป็นการเตรียมตัวผู้เรียน โดยมีการแนะนำหรือให้ความคิดรวบยอดว่าเนื้อหาในสื่อนั้นเป็นอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนเตรียมความพร้อมในการฟัง ดูหรืออ่านบทเรียนจากสื่อนั้นเข้าใจได้ดี และสามารถจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาได้ หรือหากผู้เรียนมีการใช้สื่อด้วยตนเอง ผู้สอนต้องบอกวิธีการใช้ในกรณีที่อุปกรณ์ที่ผู้เรียนยังไม่เคยใช้มาก่อน และผู้สอนก็ควรบอกกล่าวล่วงหน้าว่าหลังจากมีการเรียนหรือใช้สื่อเหล่านี้แล้วผู้เรียนจะต้องมีกิจกรรมอะไรบ้าง เช่น มีการทดสอบ การอภิปราย การแสดง หรือการปฏิบัติ ฯลฯ เพื่อให้ผู้เรียนจะเตรียมตัวได้ถูกต้อง

4. การใช้สื่อ ผู้สอนต้องใช้สื่อเหมาะสมกับขั้นตอนที่เตรียมไว้แล้วเพื่อให้ดำเนินการสอนไปได้ อย่างราบรื่น และต้องควบคุมการเสนอสื่อให้ถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ในการฉายวีดิทัศน์ ผู้สอนต้องปรับภาพที่ออกจากเครื่องรับโทรทัศน์ให้ชัดเจน ปรับเสียงอย่าให้ดังจนรบกวนห้องเรียนอื่นหรือค่อยเกินไปจนผู้เรียนที่นั่งอยู่หลังห้องไม่ได้ยิน หรือดูว่ามีแสงตกลงบนจอภาพหรือไม่ ดังนี้ เป็นต้น

5. การติดตามผล หลังจากที่มีการเสนอแล้ว ควรมีการติดตามผลโดยการให้ผู้เรียนตอบคำถาม อภิปราย หรือเขียนรายงานส่ง เพื่อเป็นการทดสอบว่าผู้เรียนเข้าใจบทเรียนและผู้เรียนรู้จากสื่อที่เสนอไปนั้นอย่างถูกต้องหรือไม่ เพื่อผู้สอนจะได้สามารถทราบจุดบกพร่องและแก้ไขปรับปรุงการสอนของตนได้

สรุปได้ว่า ผู้สอนควรเลือกใช้สื่อที่มีความชัดเจนในหัวข้อเรื่องต่างๆ ที่น่าสนใจ มีความเหมาะสมกับนักเรียน ไม่มีความลำเอียงทางวัฒนธรรมและใช้สื่อการสอนที่ทันสมัย ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนมีความเพลิดเพลิน มีความสุข มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

3.5 ความหมายและประเภทของสื่อในชีวิตประจำวัน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของเอกสารจริงไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

สวาฟเฟอร์ (พรรณศรี ปทุมศิริ, 2541 : 44; อ้างอิงจาก Swaffar, 1985. The Modern Language Journal.) ได้อธิบายถึงเอกสารจริงไว้ว่า เอกสารจริงทั้งสองประเภท คือ เอกสารประเภทเสียงและเอกสารจริงประเภทสิ่งพิมพ์นั้น เป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นมาเพื่อการสื่อสาร ข้อความในเอกสารนั้นเจ้าของภาษาจะเป็นผู้พูดหรือเขียนขึ้นมาเพื่อให้เจ้าของภาษาด้วยกันฟังหรืออ่าน ซึ่งอาจมีจุดประสงค์เพื่อให้ข้อมูล แนะนำ ชักชวน ขอโทษ อย่างใดอย่างหนึ่ง แม้ว่ากลุ่มของผู้รับจะเปลี่ยนแปลงไปแต่ข้อความในเอกสารนั้นจะยังคงมีลักษณะเดิม มิได้มีการปรับเนื้อหาแต่อย่างใด (simplified) ความสำคัญของเอกสารจริงจึงมีอยู่ที่ว่า มีจุดประสงค์ในการสื่อสารอย่างแท้จริง

โรเจอร์ (Roger 1988 : 467) ได้ให้ความหมายของเอกสารจริงไว้ว่า เอกสารจริงหมายถึง เอกสารที่เป็นได้ทั้งเสียงหรือข้อเขียน มีความเป็นธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ มีความเหมาะสมกับเนื้อหาทั้งใน ด้านวัฒนธรรมและสถานการณ์อย่างที่ว่าเจ้าของภาษาใช้

ศุภวรรณ สงวนแก้ว (2526 : 30) ได้กล่าวถึงความหมายของเอกสารจริงว่า คือ เอกสารที่ได้ผลิตเพื่อใช้ในการเรียนการสอนภาษา ใช้ในการติดต่อสื่อสารมีการใช้คำศัพท์ สำนวนภาษาในการใช้ข้อมูล รายละเอียดต่างๆ ตามสถานการณ์จริง สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เอกสารจริงประเภทเขียนหรือประเภทสิ่งตีพิมพ์ ได้แก่ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร โฆษณา การ์ตูน โปสเตอร์ แผ่นป้าย ตั๋ว ตาราง เทเล็กซ์ แผนภูมิ นิทาน นวนิยาย รูปภาพ บทประพันธ์ ใบปลิว จุลากยา แบบสำรวจ แบบสอบถาม แบบฟอร์มต่างๆ คำแนะนำในการใช้เครื่องมือ ฯลฯ

2. เอกสารจริงประเภทเสียง ได้แก่ เสียงที่อัดจากสถานการณ์จริง เทปที่อัดจากเจ้าของภาษา เพลง สุนทรพจน์ ปาฐกถา ภาพยนตร์ เทป โทรพิมพ์ รายการวิทยุ และโทรทัศน์ เช่น ข่าว การสนทนาปัญหาต่างๆ

จากคำนิยามของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า เอกสารจริงหมายถึง เอกสารที่เป็นทั้ง สิ่งพิมพ์และเสียง ซึ่งเป็นเอกสารที่ผลิตขึ้นมาเพื่อการติดต่อสื่อสาร มิใช่ผลิตขึ้นเพื่อใช้ในการเรียนการสอน ภาษา

3.6 ความสำคัญและประโยชน์ของสื่อในชีวิตประจำวัน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญและประโยชน์ของสื่อในชีวิตประจำวันไว้ ดังนี้

ริชาร์ด และโรเจอร์ (Richard and Roger, 1985 : 106) กล่าวว่า ผู้ที่สอนภาษาเพื่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นจำนวนมาก สนับสนุนให้ใช้เนื้อหาที่พบในชีวิตประจำวันจากชีวิตจริงในชั้นเรียน เช่น แผ่น

ป้าย วารสาร โฆษณา หนังสือพิมพ์ หรือข้อมูลต่างๆ ซึ่งสามารถนำมาสร้างกิจกรรมได้ เช่น แผนที่ รูปภาพ กราฟ และแผนภูมิ

ทรงพร อิตโรธกุล. (2529 : 40) ได้กล่าวถึงข้อดีในการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอน ภาษาคือ

1. ตำราที่ใช้ในการสอนภาษาอังกฤษ โดยทั่วไปมักเลือกใช้ภาษาที่ทำให้เข้าใจง่ายแล้วการทำให้ง่ายกลับมีข้อเสีย กล่าวคือในชีวิตจริงคนเรามักพูดหรือเขียนข้อความหมายเดิมอ้างถึงสิ่งที่กล่าวมาแล้ววนกลับไปซ้ำเดิม หรือมักมีเรื่องบ่งบอกต่างๆ การเอาข้อเขียนนั้นมาทำให้ง่ายด้วยเจตนาที่ดีกลับทำให้ข้อความนั้นยากต่อการเข้าใจ เพราะผู้เรียนขาดเครื่องช่วยในการเดาความหมาย

2. การฝึกให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับบทอ่านที่พบในชีวิตจริงเสียแต่เนิ่นๆ กลับมีผลดีและไม่ใช่ว่าเรื่องยากเกินไป ทั้งนี้เพราะความยากง่ายที่ผู้เรียนจะพบเวลาอ่านนั้น มักขึ้นกับลักษณะและกิจกรรมการอ่านเสียเป็นส่วนใหญ่ ถ้ากิจกรรมนั้นไม่ได้ยากเกินไปอยู่ในวิสัยที่ผู้เรียนพอที่จะทำได้ เช่น อาศัยเฉพาะความเข้าใจกว้างๆ เกี่ยวกับเรื่องกิจกรรม ดังนั้นครูจึงควรเลือก “จัดกิจกรรม” ให้เหมาะสมกับผู้เรียนมากกว่าที่จะเลือก “ดัดแปลง” ภาษาในบทอ่าน

สาวตรี วุฒิโคโร (2530 : 37-40) กล่าวว่า การใช้ข้อความจากเอกสารจริงนั้นถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารในสถานการณ์จริงสถานการณ์หนึ่ง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้เห็นตัวอย่างของภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง และเพื่อบอกว่าการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศมุ่งให้ผู้เรียนสื่อสารได้ ดังนั้นถ้าผู้เรียนได้ฝึกภาษาที่ใช้ในสถานการณ์จริง ก็จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก โดยได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้ข้อความจากเอกสารจริง ดังนี้

1. ความสมบูรณ์และลักษณะของข้อความจากเอกสารจริง ซึ่งมีได้จำกัดผู้สอนให้ใช้เทคนิคหนึ่ง และมีได้จำกัดผู้เรียนให้ใช้กลวิธีใดวิธีหนึ่งในการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนและผู้สอนมีอิสระในการเรียนการสอน

2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พบกับความหลากหลายและความเป็นธรรมชาติของข้อความ เนื่องจากผู้เรียนมีโอกาสเลือกเรื่องตามความสนใจของตน ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีแรงจูงใจสูงขึ้นด้วย

3. เหมาะสำหรับการอ่านเพื่อความสนุกสนาน หรือการอ่านนอกเวลาด้วย

4. ข้อความในเอกสารจริงมีลักษณะความซ้ำซ้อน ซึ่งจะช่วยในการฝึกเดาความได้

5. ข้อความในเอกสารจริงจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมในการเดาความหมาย

6. ข้อความในเอกสารจริงที่นักเรียนคุ้นเคย และสนใจช่วยในด้านความเข้าใจของผู้เขียน ผู้เรียนจะจำได้ดีขึ้น

7. ผู้เรียนได้ประสบการณ์จริงทางด้านวัฒนธรรม เช่น วัฒนธรรมในการสั่งอาหารตามภัตตาคาร วัฒนธรรมในการทักทาย เป็นต้น

สรุปได้ว่า สื่อที่พบในชีวิตประจำวันนั้น มีความสำคัญและประโยชน์หลายอย่าง เช่น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในบทเรียนยิ่งขึ้น ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ความรู้เดิมในการเดาความหมายและช่วยทำให้การเรียนไม่น่าเบื่อหน่าย ซึ่งครูควรนำสื่อที่พบในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3.7 เกณฑ์การเลือกใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงหลักเกณฑ์การเลือกใช้สื่อในชีวิตประจำวันไว้ ดังนี้

โรบินสัน (พรรณศรี ปทุมศิริ, 2541 : 50; อ้างอิงจาก Robinson, 1980. ESP (English for Specific Purposes) ได้กล่าวถึงการเลือกใช้ออกสารจริงว่าจะเลือกโดยการพิจารณาเฉพาะหัวข้อเรื่องนั้นไม่เพียงพอ เพราะจะทำให้ได้เอกสารจริงที่ไม่สอดคล้องกับหน้าที่การใช้ภาษา ดังนั้นเพื่อให้การสอนภาษาบรรลุจุดประสงค์ที่แท้จริง ในการนำเอกสารจริงมาใช้ในการเรียนการสอนจึงจำเป็นในการเลือกใช้ ซึ่งมีแนวทางการเลือกใช้ดังนี้

1. ครูควรดูจุดหมายในการใช้ เพื่อจะได้จัดอันดับและประเภทของเอกสารจริงที่ต้องการใช้ได้ถูกต้อง
2. ควรดูความสั้นยาวของข้อความว่าเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนหรือไม่
3. ควรเป็นเรื่องใหม่และทันสมัย
4. ควรเป็นข้อความหรือเป็นเนื้อเรื่องที่ยอมรับเชื่อถือได้และเหมาะสมกับผู้เรียน
5. ควรมอบหมายเอกสารจริงให้ผู้เรียนฝึกทำ เพื่อเน้นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการใช้ภาษามากขึ้น

สาวิตี วุฒิโคโร. (2530 : 80) ได้เสนอเกณฑ์การเลือกเอกสารจริง ดังนี้

1. ข้อความที่เลือกมาควรจะต้องเหมาะสมกับความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
2. ผู้เรียนอาจเลือกบทอ่านหลายๆ ประเภท แล้วผู้สอนและผู้เรียนทั้งชั้นช่วยกันเลือกว่าจะใช้อ่านบทใด โดยพิจารณาความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ความเหมาะสมกับระดับความรู้ของผู้เรียน และจุดประสงค์ของบทเรียน เป็นต้น หรือผู้สอนอาจหาบทอ่านมาหลายๆ บท แล้วให้ผู้เรียนเลือกให้เหมาะสมโดยพิจารณาตัวองค์ประกอบข้างต้น
3. เพื่อความสะดวกในการเลือกข้อความจากเอกสารจริงมาใช้เป็นบทเรียน ควรแบ่งประเภทของข้อความตามประเภทของทักษะความสั้นยาว คำศัพท์ เป็นต้น โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นหลัก และจุดประสงค์การเรียนรู้องค์ประกอบของศัพท์การเลือกให้ครบลงด้วย
4. ควรเป็นเรื่องที่ผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่บ้าง เพราะจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้นได้เร็ว และเพิ่มความสามารถของผู้เรียนในการคาดคะเนหรือเดาเรื่องได้
5. ข้อความที่เลือกมาควรมีความเชื่อมโยงกับกิจกรรมที่ทำมาแล้วในชั้นเรียน หรือที่กำลังจะ

ทำ

สรุปได้ว่า การเลือกใช้สื่อในชีวิตประจำวันในการเรียนการสอนนั้น ครูควรดูวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมของสื่อ โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ และระดับความรู้ของผู้เรียน จะทำให้กิจกรรมการเรียนการสอนน่าสนใจ และมีความสำคัญยิ่งขึ้น

3.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อในชีวิตประจำวันหรือเอกสารจริง

สุธีรา สินเจริญ (2526 : 55) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนันทบุรี ด้วยการสอนโดยใช้เอกสารจริงเสริมและการสอนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภวรรณ สงวนแก้ว (2526 : 59) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศส ด้านวัฒนธรรม คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดาราวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่เรียนการอ่านโดยใช้เอกสารจริงเสริมและที่เรียนแบบธรรมดา ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนวิชาภาษาฝรั่งเศสด้านวัฒนธรรม คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เอกสารจริงเสริมสูงกว่านักเรียนที่เรียนแบบธรรมดา

สุธีรา เหมตะศิลป (2529 : 44) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ที่เรียนการอ่านจากเอกสารจริงกับที่เรียนการอ่านจากหนังสือแบบเรียน Improve Your Reading ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากเอกสารจริงสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากหนังสือแบบเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

พรณศรี ปทุมสิริ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันมีค่าสูงกว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจก่อนใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากรายงานการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า สื่อในชีวิตประจำวัน หรือเอกสารจริง มีประโยชน์ต่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ เพราะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจมีแรงจูงใจ มีความเข้าใจในบทเรียนดีขึ้น สามารถจดจำเนื้อหาได้นานและช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

4.1 ความหมายการเรียนแบบร่วมมือ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามของการเรียนแบบร่วมมือไว้ในลักษณะที่คล้ายๆ กัน ดังนี้

สลาวิน (Slavin, 1995 : 4) กล่าวว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึงวิธีการเรียนที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่ม โดยปกติจะมี 4 คน ประกอบด้วยนักเรียนเก่งและนักเรียนอ่อน นักเรียนทุกคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันทำงาน รับผิดชอบช่วยเหลือการเรียนซึ่งกันและกัน

สุรศักดิ์ หลาบมาลา (2531 : 4) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า หมายถึงวิธีการสอนอีกแบบหนึ่งซึ่งกำหนดให้นักเรียนมีความสามารถต่างกันทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเล็กๆ โดยปกติจะมี 4 คน เป็นเด็กเรียนเก่ง 1 คน เรียนปานกลาง 2 คน และเรียนอ่อน 1 คน ผลการเรียนของเด็กจะพิจารณาเป็น 2 ตอน ตอนแรกจะพิจารณาค่าเฉลี่ยของทั้งกลุ่ม ตอนที่สองจะพิจารณาคะแนนสอบเป็นรายบุคคล การสอบทั้ง 2 ครั้ง เด็กต่างคนต่างสอบแต่เวลาเรียนต้องร่วมมือกัน ดังนั้นเด็กเก่งจึงพยายามช่วยเด็กอ่อน เพราะจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มดีขึ้น และทางโรงเรียนมีรางวัลเป็นการเสริมแรงให้ด้วย หากค่าเฉลี่ยกลุ่มใดได้เกินเกณฑ์ที่ทางโรงเรียนตั้งไว้

อารี สัญหนวี. (2535 : 33) ได้ให้ความหมายของการเรียนแบบร่วมมือว่า เป็นวิธีการเรียนที่ให้นักเรียนทำงานด้วยกันเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ทั้งทางด้านความรู้และทางด้านจิตใจ ช่วยให้นักเรียนเห็นคุณค่าในความแตกต่างระหว่างบุคคลของเพื่อนๆ เคารพความคิดเห็นและความสามารถของผู้อื่น ที่แตกต่างจากตนตลอดจนรู้จักช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนๆ

จากคำนิยามของนักการศึกษาที่กล่าวไว้ข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ หมายถึงการจัดการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มย่อยที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถใน

การเรียนรู้แตกต่างกัน มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับฟังความคิดเห็นของคนอื่น มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และทุกคนมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการทำงานกลุ่ม

4.2 วิวัฒนาการของการเรียนแบบร่วมมือ

การเรียนแบบร่วมมือไม่ใช่แนวความคิดใหม่ เพราะการร่วมมือมีมาตั้งแต่เริ่มมีมนุษย์เกิดขึ้นในโลก การร่วมมือในการทำงานเป็นสิ่งสำคัญต่อการอยู่รอดของมนุษย์ ในประเทศสหรัฐอเมริกา มีการนำเอาการเรียนแบบร่วมมือมาใช้ในปลายทศวรรษที่ 19 ประมาณปี 1870 (Johnson and others. 1984 : 13) ฟรานซิส ปาร์คเกอร์ (กิตติมา ปริติติลล 2521 : 77-79; อ้างอิงจาก Francis Parker. 1984.) เป็นผู้ที่สนับสนุนและศึกษาถึงรูปแบบการใช้การเรียนแบบร่วมมือกัน ดังนั้นการเรียนแบบร่วมมือกัน จึงมีพื้นฐานมาจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการ ที่ใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าการพัฒนาความเป็นเลิศทางสติปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนเข้าใจและตระหนักในตนเอง ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการจัดทิศทางการพัฒนาตนเอง ผู้เรียนจะต้องรู้ว่าตนมีความสนใจอย่างไร มีปัญหาอะไร ด้วยแนวความคิดนี้จึงทำให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่ยึดเด็กเป็นจุดศูนย์กลาง การจัดการเรียนการสอนที่กำหนดจากหลักเกณฑ์นี้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ได้แก่ การเรียนแบบแก้ปัญหา การเรียนแบบโครงการ การเรียนด้วยการปฏิบัติ

ในปี 1930 จอห์น ดิวอี้ (John Dewey) ซึ่งเป็นผู้ที่ทำให้ปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการได้รับความนิยมแพร่หลายในปัจจุบัน ได้นำแนวความคิดจากปรัชญาการศึกษาแบบพิพัฒนาการมาผนวกกับแนวความคิดจากปรัชญาการศึกษาแบบปฏิบัตินิยม เป็นปรัชญาการศึกษาแบบปฏิรูปนิยม เป็นแนวความคิดที่พยายามจะเปลี่ยนแปลงโรงเรียนให้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคม สร้างสังคมใหม่โดยใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือเตรียมบุคคลเพื่อรับภาวะผืนผวนทางสังคมในอนาคต และเห็นด้วยกับหลักการประชาธิปไตยอย่างแท้จริง (กิตติมา ปริติติลล 2521 : 80-81) ในช่วงนี้ จอห์น ดิวอี้ ได้นำการเรียนแบบร่วมมือเข้ามาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการสอนแบบโครงการ ที่เขาคิดขึ้น (John and others 1984 : 14)

ในปี 1940 มอร์ตัน คอยช์ (Morton Deutsch) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการร่วมมือกันตามแนวทางทฤษฎีของ เคิร์ต เลวิน (Kert Lewin) ที่ว่า ประเภทของการพึ่งพาซึ่งกันและกันที่ได้จัดโครงสร้างของแต่ละบุคคลจะกำหนดวิธีการปฏิสัมพันธ์ของเรากับบุคคลอื่นซึ่งจะก่อผลลัพธ์ที่แตกต่างกันออกไป การจัดโครงสร้างการพึ่งพาซึ่งกันและกันในทางบวกในแต่ละบุคคล คุณลักษณะรูปแบบปฏิสัมพันธ์ที่ได้รับการส่งเสริมโดยการให้ความช่วยเหลือ การสนับสนุนจะเกิดขึ้น ซึ่งจะก่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่า มีสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดีกว่า (ชาญชัย อาจิณสมมาตร 2533 : 20)

ต่อมา ได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบต่างๆ ของการเรียนแบบร่วมมือ และมีการนำรูปแบบการเรียนแบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับอุดมศึกษา อย่างแพร่หลายในสหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศอื่นๆ (Johnson and others 1984 : 81-83) นักการศึกษาที่ได้ทำการศึกษาค้นคว้า พัฒนารูปแบบการเรียนแบบร่วมมือกัน ที่สำคัญ ได้แก่ เดวิด เดฟวีส (David Devries) เคธ เอ็ดเวิร์ด (Keith Edwards) โรเบิร์ต สลาบิน (Robert Slavin) เอลเลียท อรอนสัน (Elliot Aronson) ราเชล ลาซาโรวิทซ์ (Rachael Lazarowitz) สเปนเซอร์ เคแกน (Spenser Kagan) อีจิล เจอร์เทเกอร์ (Ejil Hjertaker) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) (Johnson and others 1984 : 14; Pepitone 1987 : 8)

4.3 องค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ

จอห์นสัน และคนอื่นๆ (Slavin. 1995 : 129; citing Johnson, Johnson, Holubec, and Roy. 1984. Circles of Learning.) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของการเรียนแบบร่วมมือมีอยู่ 4 ประการ คือ

1. การปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างสมาชิกในกลุ่ม คือ สมาชิกในกลุ่มจำนวน 4-5 คน ทำงานร่วมกัน
2. ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์ในทางบวก สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการทำงาน และมีเป้าหมายร่วมกัน
3. ความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละบุคคล คือ สมาชิกทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่องานของตน
4. การใช้ทักษะระหว่างบุคคล และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มย่อย คือ สมาชิกทุกคนต้องทำงานและอภิปรายร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของกลุ่มที่วางไว้

จากองค์ประกอบพื้นฐานของการเรียนแบบร่วมมือ แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้ทั่วไปอย่างเห็นได้ชัด ดังตาราง 1 (อารี สัญหนวี. 2535 : 34)

ตาราง 1 ความแตกต่างระหว่างกลุ่มการเรียนแบบร่วมมือกับกลุ่มการเรียนรู้ทั่วไป

กลุ่มการเรียนแบบร่วมมือ	กลุ่มการเรียนรู้ทั่วไป
- พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกันทางบวก - สมาชิกแต่ละคนต้องรับผิดชอบในผลงานของตน - เน้นทั้งผลงานและกระบวนการ - สอนทักษะทางสังคม - ครูต้องสังเกตใกล้ชิดและช่วยเหลือ - เน้นกระบวนการกลุ่มและการสนับสนุนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน - ลดความสามารถของสมาชิกในกลุ่ม	- ไม่จำเป็นต้องพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน - แต่ละคนไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบในผลงานของตน - เน้นแต่ผลงาน - ไม่สนใจที่จะสอนทักษะทางสังคม - ครูมักจะปล่อยให้กลุ่มทำงานกันเอง - ไม่เน้นกระบวนการกลุ่ม - มักจะจัดตามกลุ่มความสามารถใกล้เคียง

สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือมุ่งเน้นกระบวนการกลุ่มที่มีเป้าหมาย มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความรับผิดชอบในผลงานร่วมกัน ซึ่งแตกต่างจากกลุ่มการเรียนรู้ทั่วไป ดังนั้น ผู้สอนควรคำนึงถึงคุณลักษณะในการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ให้ความใกล้ชิดและช่วยเหลืออย่างเสมอภาค

4.4 ทักษะที่จำเป็นในการเรียนแบบร่วมมือ

อารี สัญหนวี. (2535 : 34) ได้กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นในการเรียนแบบร่วมมือว่า ในการเรียนแบบร่วมมือนี้ครูจะต้องสอนทักษะที่จำเป็น 2 ประเภท ให้แก่นักเรียน คือทักษะทางสังคมหรือมนุษยสัมพันธ์ (Social or Interpersonal Skills) และทักษะทางด้านเทคนิค (Technical Skills)

ทักษะทางสังคม ได้แก่ การตั้งใจฟังผู้อื่น การรอคอยให้ถึงคราวของตน การร่วมมือไม่ถอนตัว มีทักษะความเป็นผู้นำมีความสามารถในการสื่อสาร สามารถแก้ไขสถานการณ์ขัดแย้ง สนับสนุนให้กำลังใจผู้อื่น

ทักษะทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน เขียน แก้ปัญหา การอภิปราย การตั้งคำถาม การคิด และการนำไปใช้

4.5 เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ ที่นำมาประยุกต์ใช้กับวิชาและระดับชั้นต่างๆ มีดังนี้

1. Student Teams-Achievement Divisions (STAD) พัฒนาโดย Slavin เป็นการเรียนรู้ที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มการเรียนรู้ กลุ่มละ 4 คน มีระดับความสามารถ เพศ และเชื้อชาติที่ต่างกัน หลังจากครูนำเสนอบทเรียน นักเรียนทำงานกันภายในกลุ่มเพื่อเรียนรู้ในบทเรียน หลังจากนั้นนักเรียนจะได้รับการทดสอบเป็นรายบุคคล โดยไม่ได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อนร่วมทีม โดยปกติแล้วจะสอบหลังจากเรียน 3-5 คาบ คะแนนจากการทดสอบจะถูกนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนเฉลี่ยในครั้งแรก แล้วนำมาเป็นคะแนนของทีม และทีมที่มีคะแนนถึงเกณฑ์จะได้รับใบเกียรติบัตรหรือรางวัล เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ STAD นี้สามารถนำมาใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ สังคมศึกษา และวิทยาศาสตร์ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จนถึงอุดมศึกษา แนวคิดสำคัญของเทคนิคนี้คือ เป็นการจูงใจให้นักเรียนส่งเสริมและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในการฝึกทักษะที่สำคัญที่ครูนำเสนอ ถ้านักเรียนต้องการให้ทีมของตนได้รับรางวัล จะต้องช่วยเหลือเพื่อนร่วมทีมเรียนและส่งเสริมให้เพื่อนร่วมทีมทำดีที่สุด เห็นความสำคัญของการเรียนและสนุกสนาน นักเรียนทำงานหลังจากครูเสนอบทเรียนโดยทำงานเป็นคู่และเปรียบเทียบคำตอบ อภิปรายถึงความผิดพลาดของคำตอบ และช่วยเหลือซึ่งกันและกันในสิ่งที่ยังไม่เข้าใจ บางทีอาจอภิปรายถึงวิธีการแก้ปัญหาหรือการสอนกันในเรื่องที่กำลังเรียน การทำงานอยู่กับเพื่อนร่วมทีม เป็นการประเมินจุดเด่นจุดด้อยเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการทดสอบ (Slavin, 1995 : 5-6)

2. Teams-Games-Tournaments (TGT) พัฒนาโดย De Vries and Edwards เป็นกรนำเสนอบทเรียนและการทำงานเช่นเดียวกับเทคนิค STAD แต่แทนที่การทดสอบด้วยการแข่งขันเป็นรายสัปดาห์ โดยให้สมาชิกของทีมแต่ละคน แข่งขันกับสมาชิกในทีมอื่นที่มีความสามารถใกล้เคียงกัน ในการเล่นเกการศึกษาเพื่อให้ทีมของตนได้คะแนน ซึ่งถือว่าทุกคนมีโอกาสในการทำให้ทีมประสบความสำเร็จเท่ากัน ทีมที่ได้คะแนนสูงสุดจะได้รับใบเกียรติบัตรหรือรางวัลในรูปแบบอื่น (Slavin, 1995 : 6)

3. Jigsaw II พัฒนาโดย Slavin เป็นเทคนิคที่นักเรียนซึ่งมีความสามารถต่างกัน ทำงานร่วมกัน 4 คน ซึ่งมีความสามารถต่างกันเหมือนเทคนิค STAD และ TGT โดยนักเรียนถูกกำหนดให้อ่านบทเรียน เรื่องสั้น หรืออื่นๆ ส่วนใหญ่ใช้ในวิชาสังคมศึกษาและชีวประวัติ สมาชิกในทีมจะถูกสุ่ม ให้เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านใดด้านหนึ่งของเรื่องที่อ่าน เช่น ในบทเรียนเรื่อง "เม็กซิโก" คนแรกเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์ คนที่ 2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเศรษฐกิจ คนที่ 3 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภูมิศาสตร์ คนที่ 4 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม หลังจากผู้เชี่ยวชาญในด้านนั้นจากทุกกลุ่มมารวมกันอภิปราย เสร็จแล้วจะกลับมาสอนเนื้อหาส่วนนั้นๆ ให้กับเพื่อนร่วมทีม ท้ายสุดนักเรียนจะได้รับการทดสอบหรือการประเมินอื่นๆ ในทุกเนื้อหา การให้คะแนนจะเหมือนกันกับเทคนิค STAD (Slavin, 1995 : 6-7)

4. Team Accelerated Instruction (TAI) พัฒนาโดย Slavin, Leavey and Madden เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่แต่ละบุคคลจะเรียนรู้ในองค์ความรู้ที่ตนรับผิดชอบ ออกแบบเพื่อใช้สอนวิชาคณิตศาสตร์โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 นักเรียนจะเรียนรู้ในส่วนของตน โดยทั่วไปสมาชิกทำงานในบทเรียนที่ต่างกันเพื่อนร่วมทีมจะตรวจสอบการทำงานจากกระดาษคำตอบ คอยช่วยเหลือใน

การแก้ปัญหา การที่ทีมจะได้รับเกียรติบัตรขึ้นอยู่กับจำนวนความสมบูรณ์ของงานแต่ละส่วน และความถูกต้องของการทดสอบครั้งสุดท้ายของทุกคนในทีม (Slavin. 1995 : 7)

5. Group Investigation พัฒนาโดย Sharan and Sharan ซึ่งแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มสมาชิกแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อเรื่องที่ต้องการศึกษาค้นคว้า มีการแบ่งงานกันทำในกลุ่ม มีการวางแผนการดำเนินงานตามแผน การวิเคราะห์และสังเคราะห์งานที่ทำ การนำเสนอผลงานหรือรายงานต่อหน้าชั้น การให้รางวัลหรือคะแนนให้เป็นกลุ่ม (Slavin. 1995 : 112-113)

6. Co-op Co-op พัฒนาโดย Kagan เป็นเทคนิคที่นักเรียนต้องทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก ซึ่งมีขั้นตอนต่างๆ ดังนี้ นักเรียนช่วยกันอภิปรายหัวข้อที่จะศึกษา แบ่งหัวข้อใหญ่เป็นหัวข้อย่อย แล้วจัดนักเรียนเข้ากลุ่มตามความสามารถที่ต่างกัน กลุ่มเลือกหัวข้อที่จะศึกษาตามความสนใจของกลุ่ม กลุ่มแบ่งหัวข้อย่อยเป็นหัวข้อเล็กๆ เพื่อให้นักเรียนแต่ละคนในกลุ่มเลือกไปศึกษา และมีการกำหนดบทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนภายในกลุ่ม แล้วนักเรียนศึกษาเรื่องที่ตนเองเลือกและนำเสนอต่อกลุ่ม กลุ่มรวบรวมหัวข้อต่างๆ จากนักเรียนทุกคนภายในกลุ่มรายงานผลงานต่อชั้น และมีการประเมินผลงานของกลุ่ม (Slavin. 1995 : 119-122)

7. Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) พัฒนาโดย Madden, Slavin and Stevens เป็นโปรแกรมการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับการสอนอ่านและเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนกลางและตอนปลาย ในโปรแกรม CIRC ครูจะใช้เรื่องหรือนิยายสำหรับสอนอ่าน นักเรียนจะถูกกำหนดให้ทำงานเป็นทีม ที่ประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่ต่างกัน นักเรียนทำงานภายในทีมเพื่อทำกิจกรรม ตั้งแต่ฝึกอ่านกับเพื่อน การทำนายโครงเรื่อง สรุปย่อ การสะกดคำ การถอดรหัส การเรียนรู้คำศัพท์ และยังฝึกทักษะในการอ่านจับใจความ ฝึกเขียน พินิจ และจัดทำเป็นหนังสือของทีมหรือของห้อง (Slavin. 1995 : 7-8)

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้วิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เพราะเป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือที่พัฒนาขึ้นสำหรับการอ่าน การเขียนในระดับชั้นประถมศึกษาโดยเฉพาะ

วิธีสอนแบบ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition)

CIRC เป็นเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือสำหรับสอนการอ่านการเขียนและคิดปะทางภาษาในระดับชั้นประถมศึกษาที่ประยุกต์จากการศึกษาค้นคว้าทางด้านจิตวิทยาพุทธิปัญญา (cognitive psychology) การสอนอ่านและเขียน ประสิทธิภาพของครูมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 อย่างคือ (Slavin. 1995 : 107-108) กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activity) การสอนการอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehension) และบูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์ (Integrated Language Art and Writing)

วิธีสอนแบบ CIRC นี้ นักเรียนจะทำงานตามกิจกรรมทั้งหมดภายในกลุ่มการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน กิจกรรมเหล่านี้สัมพันธ์กับสิ่งที่ครูสอน มีการฝึกเป็นทีม ฝึกเป็นรายบุคคล การประเมินผลโดยเพื่อน การฝึกเพิ่มเติม และการทดสอบ ซึ่งกลุ่มการเรียนรู้จะประกอบด้วย (Slavin. 1995 : 106-108)

กลุ่มการอ่าน (Reading Group) นักเรียนถูกกำหนดให้อยู่ในกลุ่มการอ่านจำนวน 2-3 กลุ่ม ตามลำดับความสามารถที่กำหนดโดยครู

ทีม (Teams) นักเรียนถูกกำหนดให้จับคู่ภายในกลุ่มการอ่าน แล้วในแต่ละคู่ถูกกำหนดให้เป็น ทีมที่ประกอบด้วยสมาชิกอีกคู่หนึ่งจากกลุ่มการอ่าน 2 กลุ่ม ตัวอย่างเช่น ทีมอาจประกอบด้วย นักเรียน 2 คน จากกลุ่มการอ่านที่เก่ง และนักเรียนอีก 2 คน จากกลุ่มการอ่านที่อ่อนกว่า สมาชิกของทีมได้คะแนนจากการตอบคำถาม การแต่งประโยค และสมุดรายงาน โดยนำมารวบรวมเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ทำคะแนนในทุกกิจกรรมได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไปในรอบ 1 สัปดาห์จะได้รับการประกาศให้เป็น ทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) และได้รับใบเกียรติบัตร ส่วนทีมที่ทำได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับประกาศให้เป็น ทีมเก่ง (Great Teams) และได้รับใบเกียรติบัตรที่รองลงมา

1. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activities)

- 1.1 การฝึกอ่านกับเพื่อน (Partner Reading) นักเรียนจะอ่านบทเรียนกับคู่ของตน ครั้งแรกนักเรียนจะอ่านในใจจนจบ แล้วผลัดกันอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟังทีละย่อหน้า ผู้ฟังจะต้องตรวจสอบด้วยว่า คู่ของตนอ่านผิดตรงไหนบ้าง แล้วบอกให้เขาแก้ไขการอ่านให้ถูกต้อง
- 1.2 การเขียนทำนายโครงเรื่อง (Story Grammar and Story-Related Writing) นักเรียนจะได้รับคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน โดยคำถามจะเน้นที่โครงเรื่อง เมื่อนักเรียนอ่านไปครึ่งเรื่องนักเรียนจะได้รับคำสั่งให้หยุดอ่าน และให้บรรยายทิศทางของเรื่อง ระบุปัญหาของเรื่อง และให้ทำนายวิธีการแก้ปัญหา เขียนเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในรูปแบบปะติดปะต่อ โดยเขียนคนละประมาณ 2-3 บรรทัด ตัวอย่างเช่น นักเรียนอาจถูกถามให้เขียนตอนจบของเรื่องที่แตกต่างกันไป
- 1.3 การอ่านออกเสียงคำ (Word Out Loud) นักเรียนจะฝึกอ่านออกเสียงคำศัพท์ที่อ่านยากในบทเรียนที่ครูเตรียมไว้ให้ โดยฝึกกับคู่ของตนจนอ่านได้คล่อง ไม่ติดขัด ไม่ผิดพลาด
- 1.4 การให้ความหมายของคำ (Word Meaning) นักเรียนจะได้รับรายการคำศัพท์ของเรื่อง ซึ่งเป็นคำศัพท์ใหม่ในการพูด และให้ค้นหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม นำคำศัพท์มาแต่งประโยค
- 1.5 การสรุปเรื่อง (Story Retell) นักเรียนจะต้องเล่าเรื่องที่อ่านให้คู่ของตนฟังอย่างย่อๆ
- 1.6 การสะกดคำ (Spelling) กิจกรรมขั้นนี้ให้นักเรียนทำการทดสอบเพื่อนคนอื่น ๆ โดยใช้รายการศัพท์ที่สะกดไม่ครบ ในแต่ละสัปดาห์ โดยถามคำศัพท์ใหม่เพื่อประเมินเพื่อนจนกว่าเพื่อนจะตอบได้ครอบคลุมหมด หลังจากนั้นนักเรียนจะใช้รายการคำศัพท์ที่เขียนสะกดคำไว้ครบ มาผลัดกันถามอีกหลายๆ ครั้ง เพื่อให้สามารถสะกดคำได้หมดทุกคำ
- 1.7 การทดสอบ (Tests) นักเรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจในด้านการแปลความ ดีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ การลำดับเหตุการณ์ การเขียนประโยคจากศัพท์ที่กำหนดให้ การอ่านรายการคำศัพท์ให้ครูฟัง เป็นต้น คะแนนที่ได้จากการทดสอบของนักเรียนทุกคน จะรวมเป็นคะแนนของทีม

2. การสอนการอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehension) นักเรียนได้รับการสอนทักษะ การอ่านจับใจความที่เฉพาะเจาะจง สัปดาห์ละ 1 ครั้ง อย่างเช่น ระบุใจความสำคัญ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์เกี่ยวกับเหตุผล การลงความเห็น ทักษะที่เฉพาะเจาะจง เหล่านี้ จะนำมาฝึกกับนักเรียนทีละขั้น หลังจากจบในแต่ละบทเรียน นักเรียนทำงานกิจกรรมการอ่านจับใจความแบบทีม โดยเริ่มแรกนักเรียนได้รับใบงานของข้อสอบที่มีความสอดคล้องกันแล้วประเมินให้กับเพื่อนคนอื่น และอภิปรายปัญหาที่เหลือในข้อทดสอบชุดที่ 2

3. บูรณาการการเขียนกับภาษาศาสตร์ (Integrated Language Arts and Writing) ในระหว่างการเรียนรู้ภาษา ครูใช้หลักสูตรภาษาศาสตร์และการเขียนที่พัฒนาโดยเฉพาะสำหรับโปรแกรม CIRC ข้อเน้นย้ำของหลักสูตรนี้ คือ กระบวนการเขียน ทักษะกลไกทางภาษา ที่นำมาช่วยเฉพาะในการเขียนมากกว่าแยกสอบเป็นเรื่องต่างหาก อย่างเช่น นักเรียนเรียนคำขยายในระหว่างการเรียนการเขียนอธิบายย่อหน้าต่างๆ การทำเครื่องหมายในคำพูดเมื่อเขียนบทสนทนาอธิบายเรื่อง โปรแกรมที่นำมาใช้ในการเขียน มีทั้งให้นักเรียนฝึกเขียนตามหัวข้อที่ตนเองเลือก และบทเรียนที่ครูนำมาสอนที่เฉพาะเจาะจงในทักษะการเขียนต่างๆ เช่น การอุปมาอุปไมย การโต้แย้ง บทความ หนังสือพิมพ์เรื่องสื่อกลับ และจดหมาย นักเรียนประพันธ์แล้วลำดับงานของเพื่อนคนอื่น โดยเน้นไปที่ความถูกต้องเชิงโครงสร้างและการปะติดปะต่อ ท้ายที่สุดนักเรียนพิมพ์บทประพันธ์ที่สำเร็จครั้งสุดท้ายเป็นทีม หรือทำเป็นหนังสือชั้นเรียน

4. การทดสอบ นักเรียนจะได้รับการทดสอบการอ่านในด้านการแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ การลำดับเหตุการณ์ การเขียนประโยคจากคำศัพท์ที่กำหนดให้ การอ่านรายการคำศัพท์ให้ครุฟัง เป็นต้น คะแนนที่ได้จากการสอบของนักเรียนทุกคน จะรวมเป็นคะแนนของทีม

5. การประกาศผลคะแนน

5.1 ทีมที่ทำคะแนนในทุกกิจกรรมได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไปในรอบ 1 สัปดาห์ จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (SuperTeams) และได้รับใบเกียรติบัตร

5.2 ทีมที่ทำคะแนนในทุกกิจกรรมได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 ในรอบ 1 สัปดาห์ จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (GreatTeams) และได้รับใบเกียรติบัตรที่รองลงมา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเน้นเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ย่าน และการสอนการอ่านจับใจความเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป วิธีสอนแบบ CIRC ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 นำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน

กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนโดยการแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนให้นักเรียนทราบและทบทวนเนื้อหาการเรียนไปแล้วหรือคำศัพท์เก่า แนะนำเนื้อหาการเรียนหรือคำศัพท์ใหม่ ตลอดจนอธิบายถึงวิธีการเรียน เกณฑ์ที่ทุกคนต้องทำได้ รวมถึงการทำแบบทดสอบเมื่อจบบทเรียนแต่ละบท

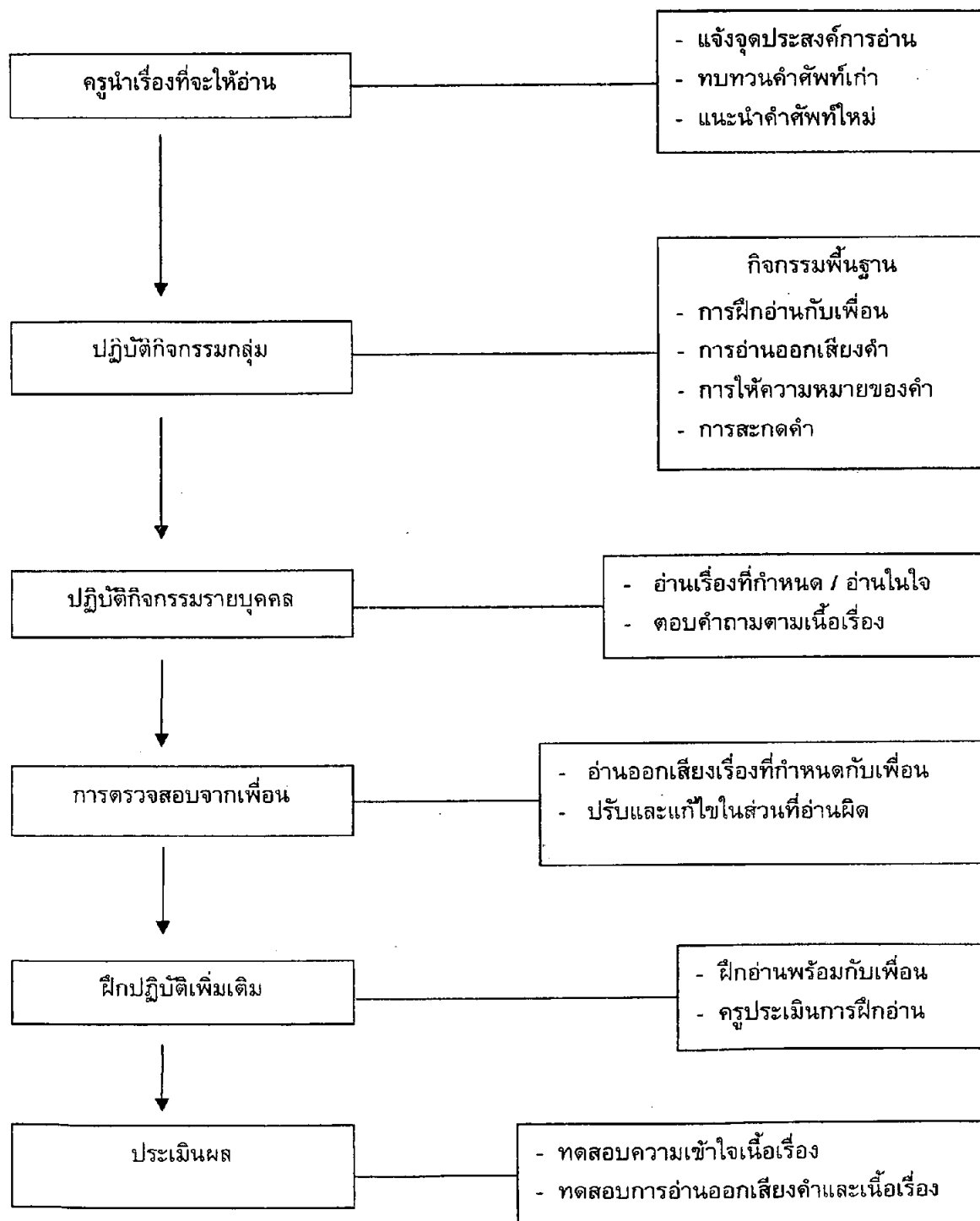
ขั้นตอนที่ 2 ปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่มดังนี้

2.1 กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนปฏิบัติตาม ประกอบด้วยกิจกรรม ฝึกอ่านกับเพื่อน การอ่านออกเสียงคำ การให้ความหมายของคำ การสะกดคำ และกิจกรรมการสรุปเรื่อง

2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ เมื่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนดำเนินไปได้ระยะหนึ่ง ครูจะจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการอ่านจับใจความกับนักเรียนโดยตรง มีขั้นตอนดังนี้

- ครูเสนอเรื่องที่จะให้อ่าน
- ปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม
- ปฏิบัติกิจกรรมรายบุคคล
- การตรวจสอบจากเพื่อน
- ฝึกปฏิบัติเพิ่มเติม
- ประเมินผล

จากขั้นตอนดังกล่าวสามารถแสดงเป็นแผนภูมิแบบจำลองได้ดังนี้

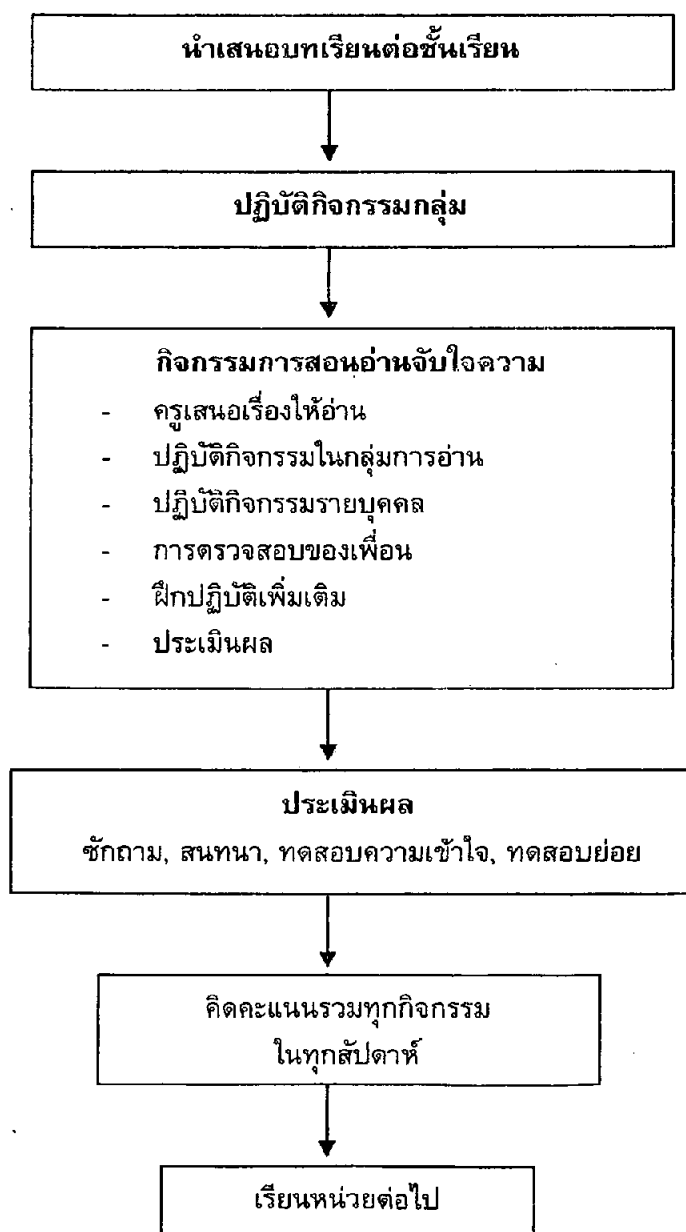

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิแบบจำลองของการสอนอ่านจับใจความด้วยวิธีสอนแบบ CIRC

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแต่ละครั้งจะทำการวัดผลและประเมินผลโดยใช้การซักถาม สนทนา การอ่านออกเสียงคำ การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง การทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง และในรอบ 1 สัปดาห์ จะนำคะแนนทุกกิจกรรมของนักเรียนทุกคน มารวมเป็นคะแนนของทีม กล่าวคือทีมใดที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) และได้รับใบเกียรติบัตร และทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great Teams) และได้รับใบประกาศเกียรติบัตรที่รองลงมา

จากขั้นตอนในการสอนแบบ CIRC สามารถแสดงเป็นแผนภูมิแบบจำลองได้ดังนี้

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิแบบจำลองของการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบ CIRC

4.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนแบบร่วมมือ

เนาวรัตน์ นุ่มอุรา. (2534 : 86) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และ มนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา และการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีมนุษยสัมพันธ์สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

ธนาลัย ตปณีย์. (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษและทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือกับการเรียนปกติ ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบร่วมมือกัน มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วยการเรียนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

มยุรี สาลิวงศ์. (2535 : 131) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และความ ภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครูของ สสวท. ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้กิจกรรมการ เรียนแบบ STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครูของ สสวท.

อนุสรณ์ สุชาติานนท์. (2536 : 65) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและ บุคลิกภาพประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีบุคลิกภาพประชาธิปไตยหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สมลักษณ์ ศรีราชชัย. (2537 : 75) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กับ นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรุณี อุณบุญ. (2540 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ที่ พัฒนาโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สูงกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้เป็นร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม

ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543 : 87) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการ เขียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอน แบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอด ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนแบบ CIRC กับ การสอนตามคู่มือครูก่อนและหลังการทดลอง มีความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียน และ ความสามารถในการทำงานร่วมกันในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ฐิติรัตน์ สีลาจันทร์. (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกัน เรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนตามรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์

ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ที่พัฒนาโดยใช้กระบวนการของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเป็นร้อยละ 80.71 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70

กล้า พิมพวงษ์. (2543 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม CIRC ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากรายงานการวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนแบบร่วมมือ เป็นการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกัน ฟังพาท้ายกัน มีความรับผิดชอบต่อกัน โดยมุ่งเน้นงานและความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสพัฒนาการเรียนของตนเองได้ดียิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 238 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนจาก 5 ห้องเรียน หลังจากนั้น แบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 50-69 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ และนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 70-100 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่มสูง แล้วกำหนดให้นักเรียนจับคู่กันระหว่างนักเรียนในกลุ่มสูงกับนักเรียนในกลุ่มต่ำ จำนวน 3 คู่ เป็น 1 ทีม ในแต่ละทีม มีสมาชิก 6 คน ทั้งหมด มี 8 ทีม

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือ 3 ชุด คือ

1. แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
3. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างแผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

1. ศึกษาหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 แนวคิด เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวันและวิธีสอนแบบ CIRC

2. เลือกเนื้อหา โดยใช้หลักเกณฑ์การเลือกเนื้อหา จากงานวิจัยของ อมรรัตน์ สุธสวาท (2534 : 80-90) ที่กล่าวถึงเนื้อหาและหัวข้อในการสื่อสารที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ ซึ่งเลือกได้ 5 หัวข้อ คือ Food, Shopping, Freetime, Sign และ Travel

3. สืบหาและเลือกสื่อที่มีเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เลือกไว้ ซึ่งเป็นสื่อที่พบเห็น และเกี่ยวข้องกับนักเรียนในชีวิตประจำวันเป็นประจำ ได้แก่ กล้องชมรม ทุ่งชมรม นิตยสาร เกม โฆษณาสินค้า การ์ตูน รายการโทรทัศน์ ตารางรถไฟ นิตาน เป็นต้น โดยให้มีเนื้อหาและความง่ายของคำศัพท์ในระดับเดียวกับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยยึดคลังคำศัพท์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539 เป็นเกณฑ์

4. สร้างแผนการสอนและแบบฝึกหัดจากเนื้อเรื่องของสื่อแต่ละชนิดให้ครบตามหัวข้อที่เลือก 5 หัวข้อ ได้แผนการสอนและแบบฝึกหัด จำนวน 10 แผน ซึ่งแผนการสอนแต่ละแผนประกอบด้วยหัวข้อดังนี้

4.1 เนื้อหาจากสื่อที่พบในชีวิตประจำวันแต่ละประเภท

4.2 กำหนดจุดประสงค์โดยให้เหมาะสมกับเนื้อหาจากสื่อที่เลือกและสามารถวัดความสามารถในการอ่านด้านแปลความ ตีความ ขยายความ จับใจความสำคัญ และการลำดับเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน

4.3 กิจกรรมการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้ใช้วิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันเป็นกลุ่ม สมาชิกในกลุ่มจะประกอบด้วยนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน มาร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเน้นสื่อในชีวิตประจำวัน มาประกอบการจัดการเรียนการสอน ตามเนื้อหา 5 หัวข้อ คือ Food, Shopping, Freetime, Sign และ Travel ซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 ประการ คือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่าน (Story-Related Activity) หรือกิจกรรมพื้นฐาน กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ (Direct Instruction in Reading Comprehension) และกิจกรรมบูรณาการ การเขียนกับภาษาศาสตร์ (Integrated Language Arts and Writing) โดยแบ่งลำดับขั้นตอนของกิจกรรมได้ 3 ขั้นตอนคือ

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม ดังนี้

2.1 กิจกรรมพื้นฐาน

2.2 กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ

2.3 กิจกรรมบูรณาการ การเขียนกับภาษาศาสตร์

ขั้นตอนที่ 3 ประเมินผล โดยใช้การซักถาม สนทนา การอ่านออกเสียงคำ การสรุปใจความสำคัญของเรื่อง การทดสอบความเข้าใจเนื้อเรื่อง และในรอบ 1 สัปดาห์ จะนำคะแนนทุกกิจกรรมของนักเรียนทุกคน มารวมเป็นคะแนนของทีม กล่าวคือทีมใดที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) และได้รับใบเกียรติบัตร และทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great Teams) และได้รับใบประกาศเกียรติบัตรที่รองลงมา

5. นำแผนการสอนและแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจำนวน 10 แผน ไปให้คณะกรรมการควบคุมงานวิจัยและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร ต้นปาน และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมใจ ชูเนตร เป็นผู้ตรวจแผนการสอน โดยพิจารณาจากจุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายและประเมินผล

6. นำแผนการสอนและแบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นจำนวน 10 แผน ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจแก้ไขข้อบกพร่องแล้ว ไปทดลองสอนกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลอง

รายละเอียดแผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

Unit	แผนการสอน	สื่อในชีวิตประจำวัน	ความสามารถในการอ่าน
1 Food	แผนที่ 1 Egg Salad แผนที่ 2 Menu	บทความจาก Cooking for the Professional Chef. p.304 รายการอาหารจากร้านอาหาร	การแปลความ การตีความ การลำดับเหตุการณ์ การแปลความ การตีความ การจับใจความ
2 Shopping	แผนที่ 3 At the shop แผนที่ 4 At the supermarket	บทความจาก Follow Me Unit 16-30. p.17 บทความจาก Everyday Situations for Communicating in English. P.44	การแปลความ การตีความ การจับใจความ การแปลความ การตีความ การจับใจความ
3 Freetime	แผนที่ 5 News	ข่าวจากนิตยสาร Nation Junior Magazine ฉบับวันที่ 15-31 ธันวาคม 2544	การแปลความ การตีความ การจับใจความ
4 Sign	แผนที่ 6 What's on advertisement?	ป้ายโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ฉบับวันที่ 22 ธันวาคม 2544	การแปลความ การตีความ

รายละเอียดแผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ (ต่อ)

Unit	แผนการสอน	สื่อในชีวิตประจำวัน	ความสามารถในการอ่าน
	แผนที่ 7 Film's Programme	ป้ายโฆษณาจากหนังสือพิมพ์ Bangkok Post ฉบับวันที่ 22 ธันวาคม 2544	การแปลความ การตีความ
5 Travel	แผนที่ 8 Train Schedule (Northern Line)	แผ่นพับจาก Tourism Authority of Thailand	การแปลความ การตีความ
	แผนที่ 9 Train Schedule (Southern Line)	แผ่นพับจาก Tourism Authority of Thailand	การแปลความ การตีความ
	แผนที่ 10 City Map Of Bangkok	แผ่นพับจาก Tourism Authority of Thailand	การแปลความ การตีความ

แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) จำนวน 60 ข้อ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาและสร้างแบบทดสอบจากหนังสือดังต่อไปนี้
 - 1.1 Technique in Testing (Madsen. 1983 : 212)
 - 1.2 การทดสอบและการประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ (อัจฉรา วงศ์โสธร. ม.ป.ป. : 188-215)
 - 1.3 การพัฒนาข้อทดสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน (อัจฉรา วงศ์โสธร. ม.ป.ป. : 178-264)
 - 1.4 เทคนิคการเขียนข้อสอบ (ชวาล แพรัตกุล. 2520 : 116-210)
- สร้างตารางพิจารณากำหนดน้ำหนักของข้อทดสอบจากจุดประสงค์ในแผนการสอนและกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้ในการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่าง
- คัดเลือกเนื้อหาโดยให้มีระดับความยากของคำศัพท์และภาษาเช่นเดียวกับเนื้อหาในแผนการสอนที่ใช้ในการทดลองสอนกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นศึกษารายละเอียดของเนื้อหาและจุดประสงค์ของแผนการสอนแต่ละแผน
- นำเนื้อหาจากแผนการสอนมาสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ จำนวน 60 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกคำตอบ 4 ตัวเลือก (Multiple Choice) โดย

ออกข้อสอบวัดพฤติกรรมการอ่าน ดังนี้

- 4.1 การแปลความ
- 4.2 การตีความ
- 4.3 การขยายความ
- 4.4 การจับใจความสำคัญ
- 4.5 การลำดับเหตุการณ์

5. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ 3 ท่าน คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บังอร พานทอง ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร ต้นปาน และผู้ช่วยศาสตราจารย์สมใจ ชูเนตร เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ ในการศึกษาครั้งนี้ วิเคราะห์ค่า IOC ได้ค่าระหว่าง .6-1.0 และผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบมาได้ 50 ข้อ มีค่า IOC ระหว่าง .6-1.0 ส่วน 10 ข้อที่คัดออกได้นำไปแก้ไขปรับปรุง

6. นำแบบทดสอบที่ได้แก้ไขปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวนนักเรียน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

7. นำแบบทดสอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนนโดยที่ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบมากกว่า 1 แห่งในข้อเดียวกัน ให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาความยากง่ายและหาค่าอำนาจจำแนก โดยใช้เทคนิค 50-50 (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 150) และคัดเลือกข้อทดสอบจากจำนวน 60 ข้อ ที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20-.80 และข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้จำนวน 30 ข้อ ซึ่งมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .26-.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .20-.60 ซึ่งแสดงไว้ในตาราง 6 ภาคผนวก ก.

8. จัดพิมพ์แบบทดสอบที่ผู้วิจัยคัดเลือกไว้ 30 ข้อ โดยมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .26-.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง .20-.60 ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 78) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจทั้งฉบับเท่ากับ .76

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1. ศึกษาหลักการและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าของ ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2531 : 171-185) ศึกษางานวิจัยของอัจฉรา วงศ์โสธร (2531 : 30-80) งานวิจัยของเอี่ยมจิต บุรณ์โกคา (2533 : 60-70)

2. สร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ตามวิธีการของ ลิเคิร์ท (Likert)

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า 4 ระดับ จำนวน 20 ข้อ และมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (positive) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	4	คะแนน
มาก	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางลบ (negative) ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
น้อย	ให้	3	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	4	คะแนน

3. นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นจำนวน 40 ข้อ ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมในแต่ละด้าน และข้อความในแบบสอบถามเป็นคำถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้จริง

4. นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้รับการตรวจแก้ไขแล้ว จำนวน 40 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 จำนวนนักเรียน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

5. นำผลการตรวจคะแนนของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ ด้วยวิธีการของการแจกแจงค่าที (t-distribution) (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 17-18) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วิเคราะห์ได้ค่า t 14.93 และในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกข้อที่มีค่า t ระหว่าง 5.92-13.71 จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแสดงไว้ในตาราง 7 ภาคผนวก ค.

6. นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษที่คัดเลือกแล้วตามเกณฑ์ จำนวน 20 ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 50 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 9) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.90

ขั้นตอนของการศึกษาค้นคว้า

1. ก่อนทดลอง ทดสอบนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ทดลอง โดยใช้แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ทั้งหมด 10 แผน ใช้เวลาในการสอน 10 คาบ คาบละ 50 นาที

3. หลังทดลอง ทดสอบนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษชุดเดิม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ กับคะแนนวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2. ทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Sample

2.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test Dependent Sample

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร (ชูศรี วงศ์รัตน์ : 2530 : 74)

$$\text{จากสูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

1.2 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. ม.ป.ป. :

88)

จากสูตร

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N^2}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนสมาชิกในกลุ่มนั้น

2. สถิติเพื่อหาคุณภาพเครื่องมือ

2.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถาม กับกลุ่มพฤติกรรม (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. :

2)

จากสูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับลักษณะพฤติกรรม
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

2.2 ค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 50-50 คือ แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ระหว่างกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำเท่าๆ กัน (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 150) โดยใช้สูตร

$$p = \frac{H + L}{2n}, r(D) = \frac{H - L}{n}$$

เมื่อ p แทน ระดับความยากของข้อสอบ
 $r(D)$ แทน อำนาจจำแนกของข้อสอบ
 H แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูงที่ทำข้อสอบแต่ละข้อถูก
 L แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำที่ทำข้อสอบแต่ละข้อถูก
 n แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มสูง = จำนวนนักเรียนในกลุ่มต่ำ

2.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มคะแนนสูง 25% และกลุ่มคะแนนต่ำ 25% โดยใช้สูตร (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 17-18)

จากสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}$$

เมื่อ t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบที
 $\bar{X}_H$ แทน คะแนนเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มสูง
 $\bar{X}_L$ แทน คะแนนเฉลี่ยรายข้อของกลุ่มต่ำ
 S_H^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
 S_L^2 แทน คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
 n แทน จำนวนคนในแต่ละกลุ่มซึ่งเท่ากัน

2.4 ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 78)

จากสูตร KR.20

$$r_H = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right]$$

เมื่อ r_H แทน ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ

K	แทน	จำนวนข้อคำถามในฉบับนั้นซึ่งควร ≥ 20 ข้อ
p	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบถูกในแต่ละข้อ
q	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบผิดในแต่ละข้อ $= 1 - p$
S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2.5 ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) โดยใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach) (ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. ม.ป.ป. : 9)

จากสูตร

$$\alpha = \frac{k}{K-1} \left[1 - \frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
k		แทน	จำนวนข้อคำถาม
S_i^2		แทน	ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ
S^2		แทน	ความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

3. สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ t-test Dependent Sample (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2540 : 165)

จากสูตร

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, \quad df = n - 1$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t
	D	แทน	ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่ของคะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร จำนวนนักเรียน 48 คน ใช้เวลาในการทดลอง 10 คาบๆ ละ 50 นาที การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และคะแนนแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

2.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน

S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum D$ แทน ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่

$\sum D^2$ แทน ผลรวมความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่ยกกำลังสอง

t แทน ค่าที่ใช้พิจารณาของการแจกแจงแบบ t

** แทน ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ และคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง (N = 48คน)	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง	
	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ	16.89	5.91	21.47	4.59
ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	42.33	7.56	53.64	8.21

จากตาราง 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานก่อนการทดลองของความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษเป็น 16.89 และ 5.91 หลังการทดลอง เป็น 21.47 และ 4.59 ส่วนคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษก่อนการทดลองเป็น 42.33 และ 7.56 หลังการทดลองเป็น 53.64 และ 8.21 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test for Dependent Sample ดังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

	N	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ภาษาอังกฤษ	48	220	1314	48400	13.11**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

2.2 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้สูตร t-test for Dependent Sample ดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

	N	ΣD	ΣD^2	$(\Sigma D)^2$	t
ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ	48	543	7437	294,849	14.93*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 3 พบว่า ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นหลังการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งสรุปได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการสอนสูงกว่าความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษก่อนได้รับการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน
2. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการสอนสูงกว่าความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ก่อนได้รับการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 238 คน

2. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544 โรงเรียนโยนออฟอาร์ค กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จำนวน 1 ห้องเรียนจาก 5 ห้องเรียน หลังจากนั้นแบ่งนักเรียนตามระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม คือ นักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 50-69 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่มต่ำ และนักเรียนที่ได้คะแนนตั้งแต่ 70-100 คะแนน จัดอยู่ในกลุ่มสูง แล้วกำหนดให้นักเรียนจับคู่กัน

ระหว่างนักเรียนในกลุ่มสูงกับนักเรียนในกลุ่มต่ำ จำนวน 3 คู่ เป็น 1 ทีม ในแต่ละทีม มีสมาชิก 6 คน ทั้งหมดมี 8 ทีม

3. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

3.1 แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งได้ผ่านการทดลองใช้แล้ว และปรับปรุงแก้ไขแล้ว จำนวน 10 แผน

3.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ จำนวน 30 ข้อ

3.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ จำนวน 20 ข้อ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Sample

2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้ t-test for Dependent Sample

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

จากการศึกษาค้นคว้า ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน สรุปได้ดังนี้

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

2. นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หลังจากได้รับการสอนอ่านด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาการพัฒนาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน จากผลการศึกษาค้นคว้าสามารถอภิปรายผลตามลำดับของสมมติฐานดังต่อไปนี้

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 1 ที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

1.1. วิธีสอนแบบ CIRC เป็นเทคนิคการเรียนแบบร่วมมือที่นักเรียนต้องทำกิจกรรมร่วมกันในกลุ่ม แต่ละกลุ่มมีนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านแตกต่างกัน คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รับผิดชอบผลงานร่วมกัน และมีการจัดกิจกรรมการสอนที่หลากหลาย ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ในการอ่าน กล่าวคือ กิจกรรมขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน เป็นการเตรียมความพร้อมของนักเรียน โดยการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ ทบทวนความรู้เดิมโดยใช้กิจกรรมและสื่อในชีวิตประจำวันที่หลากหลาย กิจกรรมที่

ปฏิบัติ คือ ทบทวนคำศัพท์เก่า แนะนำคำศัพท์ใหม่ นำเสนอเนื้อเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องใหม่ และการนำเสนอเนื้อเรื่องใหม่ เพื่อนำเข้าสู่การปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ ช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ มีความกระตือรือร้นที่จะเรียน

1.2. กิจกรรมขั้นปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม แบ่งเป็น 2 กิจกรรม คือ กิจกรรมพื้นฐาน เป็นกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านออกเสียงคำ การสะกดคำ โดยฝึกอ่านกับเพื่อน เปลี่ยนกันอ่านเกี่ยวกับเนื้อเรื่องหรือข้อความ ช่วยเหลือและอธิบายเมื่อมีข้อสงสัย ทำให้นักเรียนเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น ช่วยจัดปัญหาความท้อแท้ และความเบื่อหน่ายในการเรียนของนักเรียนที่เรียนอ่อน ทำให้นักเรียนมั่นใจในตัวเองมากขึ้น และกล้าแสดงออก สิ่งเหล่านี้ทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของจอห์นสัน และจอห์นสัน (Johnson & Johnson, 1989 : 2) ที่กล่าวว่า การสอนแบบเพื่อนสอนเพื่อน (Peer Teaching) เป็นการสอนที่ทำให้สมาชิกในกลุ่มคอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทำให้นักเรียนมีความสนใจ และเอาใจใส่การเรียนมากขึ้น กิจกรรมการสอนอ่านจับใจความ เป็นกิจกรรมทำให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านจับใจความจากเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ โดยมุ่งเน้นการอ่านในด้าน การแปลความ การตีความ การขยายความ การจับใจความ และการลำดับเหตุการณ์ มีการฝึกการอ่านด้วยตนเอง อ่านให้เพื่อนฟัง ตรวจสอบการอ่านและปรับแก้ไขการอ่านกับเพื่อนคู่ทีม ทำให้นักเรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน นักเรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อน โดยการอธิบายเนื้อเรื่อง หรือข้อความจากสื่อในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้การอ่านเนื้อเรื่องร่วมกันในกลุ่มเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่าน ทั้งนี้เพราะนักเรียนเป็นเด็กในวัยเดียวกัน จึงสามารถสื่อความหมายต่างๆ ได้ง่ายกว่า และการเรียนในกลุ่มเพื่อนจะส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจ และกล้าแสดงความคิดเห็น ในเรื่องที่อ่าน ตลอดจนการวิเคราะห์ร่วมกันในการเรียน จะเห็นได้ว่า การทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การเรียนภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้น

1.3. กิจกรรมขั้นประเมินผล เป็นกิจกรรมที่นักเรียนได้ประเมินความรู้ของตนเองในแต่ละแผนการสอน จะไม่มีเพื่อนคู่ทีมคอยช่วยเหลือ ทุกคนต้องทำด้วยตัวเอง กิจกรรมในขั้นนี้ประกอบด้วยการชักถาม สนทนา ทดสอบความเข้าใจ และทดสอบย่อย ซึ่งผลการทดสอบแต่ละครั้งจะนำมารวมเป็นคะแนนของทีมในแต่ละสัปดาห์ กล่าวคือ ทีมใดที่ทำคะแนนไว้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) และได้รับใบเกียรติบัตร และทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great Teams) และได้รับใบประกาศเกียรติบัตรที่รองลงมา จากการศึกษาค้นคว้าพบว่า ทีม Bangkok ได้ร้อยละ 97 ทีม Pichit ได้ร้อยละ 96 และทีม Lop Buri ได้ร้อยละ 93 ทั้ง 3 ทีม ได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) พร้อมรับใบเกียรติบัตร ส่วนทีม Bang Pa-in ได้ร้อยละ 85 และ ทีม Don Muang ได้ร้อยละ 82 ทั้ง 2 ทีม ได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great Teams) พร้อมใบเกียรติบัตร ในสัปดาห์ที่ 1 ส่วนสัปดาห์ที่ 2 พบว่า ทีม Bangkok ได้ร้อยละ 98 ทีม Pichit ได้ร้อยละ 97 ทีม Lop Buri ได้ร้อยละ 96 และทีม Bang Pa-in ได้ร้อยละ 91 ทั้ง 4 ทีม ได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super Teams) พร้อมรับใบเกียรติบัตร ส่วน ทีม Don Muang ได้ร้อยละ 85 ทีม Ayutthaya ได้ร้อยละ 82 และทีม Phitsanulok ได้ร้อยละ 85 ทั้ง 3 ทีม ได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great Teams) การให้รางวัลลักษณะนี้ ช่วยทำให้นักเรียนแต่ละกลุ่มมีความกระตือรือร้น มีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น

1.4. สื่อในชีวิตประจำวันที่ได้นำมาประกอบการเรียนการสอนนั้น เป็นเนื้อหาที่นักเรียนคุ้นเคยมีประสบการณ์ หรือความรู้เดิมเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ มาก่อน ทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะอ่านภาษาอังกฤษ มีความอยากรู้อยากเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ความรู้เดิมหรือประสบการณ์เดิม จะช่วยให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดสายใจ ชาญณรงค์ (2540 : 80) ที่

กล่าวว่า การที่นักเรียนได้เรียนเรื่องที่ใกล้ตัวจากชีวิตจริง และสังคมใกล้ตัว จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างแท้จริง ในการสอนเพื่อการสื่อสาร ควรจัดให้มีเนื้อหาที่เป็นจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้เนื้อหาจากสื่อในชีวิตประจำวัน เป็นการให้ประสบการณ์จริงแก่ผู้เรียน เช่น เนื้อหาจากรายการอาหาร วิธีปรุงอาหาร ซึ่งพบได้จาก เมนูร้านอาหาร ตำราอาหาร ส่วนประกอบคุณค่าทางโภชนาการจากถุงขนม กระป๋องหรือกล่องน้ำผลไม้ เครื่องดื่มชนิดต่างๆ วิธีการเล่นเกมจากกล่องของเล่นต่างๆ ส่วนประกอบ ส่วนผสมของสิ่งของเครื่องใช้จาก แป้ง สบู่ ยาสีฟัน เป็นต้น ตลอดจนข่าวจากรายการโทรทัศน์ โฆษณาสินค้าต่างๆ จากนิตยสาร หนังสือพิมพ์ ภาษาอังกฤษ แผนที่ ตารางรถไฟ จากบริษัททัวร์ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ นักเรียนได้พบเห็นอยู่เสมอๆ ในชีวิตประจำวันของนักเรียน ทำให้นักเรียนมองเห็นความจำเป็นและประโยชน์ของการอ่านภาษาอังกฤษ ดังนั้น ถ้านักเรียนอ่านภาษาอังกฤษเป็นประจำ และมีความตั้งใจที่จะอ่านก็จะเป็นการทำให้นักเรียนได้พัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น การนำเนื้อหาจากสื่อในชีวิตประจำวันมาสอนดังกล่าวจึงทำให้ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวรรณี เวทโรสง (2544 : 47) ที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น หลังจากได้รับการสอนโดยใช้เอกสารจริง และสอดคล้องกับงานวิจัยของพรรณี ปทุมศิริ (2543 : 29) ที่พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

การนำเนื้อหาข่าวจากนิตยสาร Nation Junior มาสอนซึ่งเป็นเรื่องที่ทันสมัย ช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจที่จะอ่าน เช่น ข่าวเครื่องบินโบอิง T 37-400 ระเบิด นักเรียนเข้าใจได้รวดเร็วและเดาความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้อง อาจจะเป็นเพราะมีรูปภาพประกอบ จึงช่วยให้นักเรียนเข้าใจได้มากขึ้น

เนื้อหาที่ค่อนข้างยากสำหรับนักเรียนคือ ตารางรถไฟ ซึ่งมีเนื้อหามากและคำศัพท์ค่อนข้างยาก และการที่จะอ่านตารางรถไฟให้เข้าใจ นักเรียนต้องมีความรู้พื้นฐานวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ในการอ่านชื่อสถานีต่างๆ และการอ่านเวลาของรถไฟ ซึ่งมีจำนวนหลายสถานี และมีหลายขบวน ทำให้ไม่เข้าใจ เกิดความเบื่อหน่ายในกิจกรรม ไม่สนุก และทำให้ไม่อยากอ่านเนื้อหาจากสื่อที่นำมา ครูจึงควรนำเสนอคำศัพท์ที่ยากก่อนให้นักเรียนอ่าน อธิบายคำย่ออย่างละเอียด เลือกตารางรถไฟในสายง่ายก่อน โดยคำนึงถึงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของนักเรียนเป็นสำคัญ เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมนั้นจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจอ่านเนื้อหา และทำความเข้าใจเนื้อเรื่องได้ง่ายขึ้น

เนื้อหาจากสื่อที่นักเรียนให้ความสนใจเป็นพิเศษ คือ โปรแกรมภาพยนตร์ เพราะเป็นเรื่องที่นักเรียนกำลังสนใจ เช่น เรื่อง Harry Potter and The Sorcerers Stone, Monster, Inc. เป็นต้น ใช้ฝึกให้นักเรียนอ่านข้อความที่ปรากฏอยู่ ทำให้ทราบถึงชื่อเรื่องภาพยนตร์ เวลาฉาย จำนวนรอบของการฉายแต่ละรอบ การบรรยายภาษาอังกฤษหรือภาษาไทย จำนวนเรื่องที่ฉายทั้งหมด จึงทำให้นักเรียนเข้าใจได้รวดเร็วและสนุกกับการเรียน

ดังนั้น การนำเนื้อหาจากสื่อในชีวิตประจำวันมาใช้สอนเพื่อพัฒนาความสามารถ ในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนให้เพิ่มมากขึ้น แม้บางเรื่องจะมีคำศัพท์ที่ค่อนข้างยาก แต่ครูจะฝึกนักเรียนเดาความหมายจากบริบท ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในการอ่านในชีวิตประจำวัน หรือให้นักเรียนหาคำศัพท์จากพจนานุกรมเอง เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยในการใฝ่หาความรู้ด้วยตนเอง ในสิ่งที่ตนสนใจ ซึ่งจะมีผลทำให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ

2. ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 2 ที่ได้ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเหตุผลดังนี้

2.1. เนื้อหาจากสื่อในชีวิตประจำวันที่นำมาใช้สอนน่าสนใจ เหมาะสมกับเพศและอายุของนักเรียน เพราะเป็นเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของนักเรียนที่นักเรียนคุ้นเคย ใกล้ตัว และสามารถพบได้ในชีวิตประจำวัน เช่น รายการอาหาร โปรแกรมภาพยนตร์ ป้ายโฆษณาพาหนะที่ผ่านที่ของกรุงเทพมหานคร ตารางรถไฟ ขาวเครื่องบินโบอิง T 37-400 ระเบิด เป็นต้น ซึ่งนักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้อยู่บ้าง แต่นักเรียนยังไม่ทราบรายละเอียดของเรื่องที่จะอ่านทั้งหมด จึงทำให้นักเรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็นเพิ่มเติม มีความกระตือรือร้น มีความสนใจ และตั้งใจที่จะอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน พบว่า นักเรียนทุกคนมีคะแนนความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นหลังการทดลอง นอกจากนี้เนื้อหาที่ผู้วิจัยได้สังเกตและสอบถามนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะและประเภทของเนื้อหาที่นักเรียนชอบ พบว่า นักเรียนชายและนักเรียนหญิงชอบประเภทของเนื้อหาที่แตกต่างกัน นักเรียนชายส่วนใหญ่ชอบเนื้อหาเกี่ยวกับโปรแกรมภาพยนตร์ ขาวนักเรียนหญิงส่วนใหญ่ชอบเนื้อเรื่องเกี่ยวกับประกาศ โฆษณา และรายการอาหาร ซึ่งในการเลือกเนื้อเรื่องที่นำมาใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อเรื่องที่หลากหลายประเภท โดยแบ่งเป็น 5 หัวข้อ คือ Food, Shopping, Freetime, Sign และ Travel โดยคำนึงถึงอายุ ระดับความสามารถ ความสนใจ ความรู้และประสบการณ์เดิม ตลอดจนเพศของนักเรียนเป็นหลัก จึงสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียนได้ ซึ่งปัจจัยดังกล่าวข้างต้นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้น มีความสนใจ ตั้งใจที่จะอ่านเนื้อเรื่อง และอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

2.2. เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ที่เป็นจริง และเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักเรียน ซึ่งมีความแตกต่างจากบทเรียนในหนังสือแบบเรียนที่นักเรียนใช้ปกติ เพราะนักเรียนสามารถนำความรู้ทางภาษาที่ได้จากการอ่านไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงได้ นักเรียนจึงเห็นประโยชน์และคุณค่าของเนื้อเรื่องจากสื่อในชีวิตประจำวัน ทำให้นักเรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และเพิ่มความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ดัฟฟี และโรเลอร์ (Duffy and Roehler, 1993 : 200-201) ที่ว่า การนำเนื้อเรื่องที่นักเรียนพบในชีวิตจริงมาใช้ในการเรียนการสอนภาษานั้น จะทำให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการอ่าน และมีความสนใจในการอ่าน เนื่องจากนักเรียนมีโอกาสดำเนินการอ่านเนื้อเรื่องที่มัลักษณะเป็นการใช้ภาษาที่แท้จริง มีความเป็นธรรมชาติ เป็นสิ่งที่นักเรียนพบในชีวิตประจำวัน

2.3. การจัดกิจกรรมการอ่านที่หลากหลาย และยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีทั้งกิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ และกิจกรรมกลุ่ม สามารถตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดี เนื่องจากนักเรียนบางคนอาจชอบการทำงานเดี่ยว แต่บางคนอาจชอบการทำงานกลุ่ม ดังนั้น การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอ่านที่หลากหลาย จึงสามารถช่วยกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ เพราะนักเรียนได้มีโอกาสแสดงความสามารถของตนเองเต็มที่ในขณะทำงานเดี่ยว และมีโอกาสได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อนักเรียนทำงานร่วมกัน เป็นคู่ และเป็นกลุ่ม นักเรียนจึงมีความภูมิใจในตนเองที่ได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมการอ่าน ทำให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้น เพราะผู้วิจัยให้อิสระนักเรียนในการทำงาน ไม่ควบคุม และไม่เคร่งครัดกับนักเรียน แต่จะให้คำแนะนำ และคอยช่วยเหลือเมื่อนักเรียนมีปัญหา นักเรียนจึงไม่วิตกกังวลในการทำกิจกรรมและข้อผิดพลาดของตน บรรยากาศในการเรียนจึงไม่เคร่งเครียด นักเรียนมีความสุข สนุกสนาน เพลิดเพลิน และเรียนด้วยความเต็มใจ ซึ่งนับว่าเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีต่อการเรียนการสอน

ซึ่งเห็นได้จากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่ว่า ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะ

จากข้อค้นพบของการศึกษาค้นคว้า สามารถสรุปสาระสำคัญเป็นข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน และข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับผู้สนใจที่จะนำวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวันไปประยุกต์ใช้ในการสอน ตลอดจนเป็นแนวทางศึกษาวิจัยต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ เป็นข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอนที่จะนำการเรียนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวันไปใช้ เพื่อให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ครูผู้สอน ควรศึกษารายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับวิธีสอนแบบ CIRC และนำไปสอนนักเรียน เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะทางสังคม และทักษะทางด้านเทคนิค ซึ่งอาร์ สัญหวิ (2535:34) ได้อธิบายว่า ทักษะทางสังคม ได้แก่ การตั้งใจฟังผู้อื่น การรอคอยให้ถึงคราวของตน การร่วมมือไม่ถอนตัว มีทักษะความเป็นผู้นำ มีความสามารถในการสื่อสาร สามารถแก้ไขสถานการณ์ขัดแย้ง สนับสนุนให้กำลังใจผู้อื่น และทักษะทางด้านเทคนิค ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน เขียน แก้ปัญหา การอภิปราย การตั้งคำถาม การคิด และการนำไปใช้ อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนควรนำไปสอนเป็นบางครั้ง เพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย
2. ครูผู้สอนควรเลือกภาษาอังกฤษจากสื่อในชีวิตประจำวันที่มีเนื้อหาที่ทันสมัย น่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น และประสบการณ์ของผู้เรียน
3. ครูผู้สอนควรให้อิสระนักเรียนในขณะทำกิจกรรม ไม่ควรควบคุมหรือเข้มงวดกับนักเรียนมากนัก และไม่ควรแก้ไขข้อผิดพลาดเล็กๆ น้อยๆ ในขณะที่นักเรียนกำลังทำกิจกรรม เพราะจะทำให้นักเรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา และไม่กล้าแสดงออก หากมีข้อผิดพลาดใดที่จำเป็นต้องแก้ไข อาจทำหลังจากที่นักเรียนเสร็จสิ้นการทำกิจกรรมแล้ว เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนการสอน
4. ครูผู้สอนควรกำหนดและแจ้งเวลาให้นักเรียนทราบในการทำกิจกรรมแต่ละครั้ง และควรใช้แบบฝึกหัดที่เหมาะสมกับเวลา ไม่มากหรือน้อยเกินไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

1. ควรนำวิธีสอนแบบ CIRC ประกอบกับการใช้สื่อในชีวิตประจำวัน ไปทดลองกับนักเรียนในระดับอื่นๆ เช่น ระดับมัธยมศึกษา เป็นต้น
2. ควรคัดเลือกเนื้อหาจากสื่อในชีวิตประจำวันประเภทอื่นๆ ด้วย เช่น บทละคร บทความ สารคดี บทสัมภาษณ์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ควรใช้เวลานานกว่านี้ เพื่อให้เห็นความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ และความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษได้ชัดเจนยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สดประเสริฐ. (2516). *เทคนิคการวิจัย*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- กรมวิชาการ. (2533). *หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- _____. (2539). *หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กฤษณา ศักดิ์ศรี. (2530). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ : บำรุงสาส์น.
- กล้า พิมพ์วงศ์. (2543). ผลของการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้โปรแกรม *CIRC* ต่อความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย เจตคติและความสัมพันธ์ทางสังคมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศต.ม. (วิชาเอกภาษาไทย). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2540). *เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
- กิตติมา ปรีดีดิถ. (2521). *ปรัชญาการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- คมสัน อุดมสารเสวี. (2542). *เทคโนโลยีการศึกษา*. กรุงเทพฯ : โปรแกรมวิชาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสกลนคร.
- จรรย์ รัตนศิลา. (2539). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยวิธี *MIA* ที่ใช้สื่อการสอนแบบอรรถฐาน และวิธีการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์. ศต.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- จิราพร สุจริต. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีเพื่อการสื่อสารของ คีธ จอห์นสัน (*Keith Johnson*) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศต.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ชฎารัตน์ ปลุกเพาะ. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษ สำหรับเด็กเริ่มเรียน ด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. วิทยานิพนธ์ ศต.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ชวาล แพรัตกุล. (2520). *เทคนิคการเขียนข้อสอบ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- ชาญชัย อาจิณสมาจาร. (2523 มีนาคม). "การเรียนรู้แบบร่วมมือ", *ประชากรศึกษา*. 40(6) : 18 – 21.
- ชูศรี วงษ์รัตน์. (2541). *สถิติเพื่อการวิจัย*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตติรัตน์ ศิลานันท์. (2543). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ณิชาภัทร วัฒนพานิช. (2543) . การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีอรรถฐานด้วยสื่อหนังสือพิมพ์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศต.ม. (วิชาเอกมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ทรงพร อิศโรสุกุล. (2529 เมษายน) . "แนวคิดใหม่สำหรับการสอนอ่าน", *ภาษาปริทัศน์* 7(2) : 36 – 50.

- ทิพวัลย์ มาแสง. (2532). การสอนภาษาอังกฤษสำหรับคนไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ทิพย์อักษร.
- ธนาลัย ตปณีย์. (2535). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และทักษะทางสังคมด้วยเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือกันกับการเรียนแบบปกติของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาเอกหลักสูตรและวิธีสอน). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร. ถ่ายเอกสาร.
- เนาวรัตน์ นุ่มอุรา. (2534). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA MODEL) และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บรรเจิด พงษ์รัตน์. (2541). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาที่มีการเสริมเนื้อหาทางวัฒนธรรมกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- บุญชม ศรีสะอาด. (ม.ป.ป.). วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประสาร ทิพย์ธารา. (2521). พัฒนาการและการปรับตัวของวัยรุ่น ตรงกับหลักสูตรมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา.
- ปิยนุช พันธุ์ภิรมย์. (2538). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนและความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยการฝึกการอ่านด้วยกระบวนการความคิดสร้างสรรค์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปิยวรรณ ศิริรัตน์. (2543). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษและความสามารถในการทำงานร่วมกันของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบโครงสร้างระดับยอดด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIRC กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พนาน้อย รอดชู. (2540). การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาและความสนใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาด้วยอรรถลักษณะ แบบวิธีการกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- พรรณศรี ปทุมสิริ. (2541). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้เทคนิคการสอนที่เน้นสื่อในชีวิตประจำวัน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์และทำปกเจริญผล.
- ภุชงค์ อังคปรียาเศรษฐ์. (2534). นวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

- มยุรี ลำสิงค์. (2535). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความภูมิใจในตนเอง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนการสอน STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครู สสวท. ปริญญาโท กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- เยาวริย์ ประเสริฐภักดี. (2534 กุมภาพันธ์). "การพัฒนาการอ่าน", วารสารการอ่าน. 1(10) : 1.
- เยี่ยมจิต บุรณโสภา. (2533). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนที่อิงแนวทฤษฎีอภิปัญญา กับวิธีสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ระวีวรรณ พันธุ์พานิช. (ม.ป.ป.). การประเมินคุณภาพเครื่องมือการวิจัย. (เอกสารประกอบคำสอน). กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- _____. (ม.ป.ป.). เอกสารประกอบการสอนการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- ล้วน สายยศ. (2538). 20 ปีการวัดผล มศว : ความเกี่ยวพันทางจิต. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช.
- _____. (2531). หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วนิช บรรจง. (2518). วิชาการศึกษาคิดวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- วรุณี อุ่บุญ. (2540). การพัฒนารูปแบบการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร
- วิรุพท์ ลีลาพฤทธิ์. (2531). เทคโนโลยีทางการศึกษา : สื่อการสอนและการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- ศุภวรรณ สงวนแก้ว. (2526). การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนดาราวิทยาลัย เชียงใหม่ ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบธรรมชาติกับวิธีสอนโดยใช้เอกสารจริงเสริม. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สงวน สุทธิเลิศอรุณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษาฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรบัณฑิต.
- สถิต วงศ์สุวรรณ. (2525). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : บารุงสาส์น.
- สมบุญ สกวนญาติ. (2534). เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สมลักษณ์ ศรีธงชัย. (2527). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างการสอนโดยใช้เทคนิคแบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนกับการสอนปกติ. ปริญญาโท ศศ.ม. (วิชาเอกหลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- สมุทร เข็มชวนิช. (2540) เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 9 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สาวิตรี วุฒิกะโร. (2530 ธันวาคม). "บทเรียนที่ปรับสาระให้เข้ากับบทเรียนที่ไม่ปรับสาระอย่างไรดีที่กว่ากัน". ภาษาปริทัศน์. 8(14) : 37 – 40.
- สุชา จันทรเอม. (2536). จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- สุชา จันทรเฒ และสุรางค์ จันทรเฒ. (2518). การวัดทางจิตวิทยาและการศึกษา. กรุงเทพฯ : แพรวพิทยา.
- สุดสายใจ ชาญณรงค์. (2540). การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ คม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธีรา สินเจริญ. (2526). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีนันทบุรี ด้วยวิธีสอนโดยใช้เอกสารจริงกับวิธีสอนแบบธรรมดา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- สุธีรา เหมตะศิลา. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการใช้เอกสารจริงและหนังสือแบบเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (วิชาเอกการมัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- สุนีย์ ชีรดากร. (2524). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ หลาบมาลา. (2531 กุมภาพันธ์). "การเรียนการสอนแบบร่วมมือ", วิทยาจารย์. 86(2) : 4 – 8.
- สุรางค์ โค้งตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี เวทโธสง. (2544). การพัฒนาความสามารถและแรงจูงใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เอกสารจริง. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อนุสรณ์ สุชาตานนท์. (2536). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาและบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อมรรัตน์ สุดสวาท. (2534). แนวโน้มของหลักสูตรและการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในปีพุทธศักราช 2543. วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วิชาเอกประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. (ม.ป.ป.). การทดสอบและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- _____. (ม.ป.ป.). การพัฒนาข้อสอบภาษาอังกฤษให้เป็นมาตรฐาน. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- อัญญา ราศี. (2538). การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนตามหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของคีธ จอห์นสัน (Keith Johnson) และการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์. กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- อารี สันทนต์. (2535). พหุปัญญาและการเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : สมาคมเพื่อการศึกษาเด็กจัดพิมพ์.
- อุทุมพร จามรมาน. (2541). การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือวัดลักษณะผู้เรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. ฟันนี้พับลิชชิ่ง.
- _____. (2537). การสุ่มตัวอย่างทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ฟันนี้พับลิชชิ่ง.

- _____ . (ม.ป.ป.). ข้อสอบ : การสร้างและการพัฒนา. กรุงเทพฯ : ฟีนีฟพับลิชชิง.
- อุษณีย์ วรรณจิณี. (2536). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคการสร้างไต่อะแกรมกับการสอนอ่านตามคู่มือครู. ปริญญาโท. กศ.ม. (วิชาเอกการประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- Adams, Dennis M. & Hamm, Mary E. (1996). *Cooperative Learning Critical Thinking and Collaboration Across the Curriculum*. America. Springfield, Illinois.
- "Cinema", (2001, 22 December). *Bangkok Post*. p. 8.
- Cooper, J. David and others. (1979). *To What and How of Reading*. 2nd ed. Ohio : Maritt Publishing.
- Cunningham-Anderson, Una & Anderson, Staffan. (2001). *Growing Up with Two Languages*. New York : Taylor & Francis Group.
- Dewey, John. (1959). *Dictionary of Education*. New York : Philosophical Library.
- Duffy, Gerald G. and Roehler, Laura R. (1993). *Improving Classroom Reading Instruction : A Decision Making Approach*. 3rd ed. New York : McGraw-Hill, Inc.
- Ellis, Rod. (1997). *SLA Research and Language Teaching*. Hong Kong : Oxford University Press.
- Gates, Arthur I. (1947). *Improve of Reading*. 3rd ed. New York : Macmillan.
- Goodman, Kenneth S. (1971). *The Psychology of Second Language Learning*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Harris, Albert J. and Edward R. Sipay. (1979). *How to Teach Reading*. New York : Longman Inc.
- Johnson, D.W., and others. (1984). *Circle of Learning Cooperation in the classroom*. Washington, D.C. : Association for Supervision and Curriculum Development.
- Johnson, D.W., and R.T. Johnson. (1989). *Cooperative and Competition : Theory and Research*. Edina, Minn : Interaction Book Company.
- Madsen, Harold S. (1983). *Teaching in Testing*. New York : Oxford.
- Morris, A., and N. Stewart-Dore. (1984). *Learning to learn from Test*. Singapore : Addison-Wesley Publishing.
- "Personal Wanted", (2001, 22 December). *Bangkok Post*. p. 3.
- "Property Guide", (2001, 22 December). *Bangkok Post*. p. 5
- Rauff. Rebecca. & Rau, Rudolph. (1995). *Everyday Situations for Communication in English*. Hong Kong : National Textbook.
- Richard, Jack C. and Thecodove S. Roger. (1985). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge University Press.
- Richard, Jack C., Hull, Jonathan. & Proctor, Susan. (1996). *Interchange English for international communication*. New York : Cambridge University Press.

- Roger, Carmen V. and Frank W. Medley. (1988, October). "Language with Purpose : Using Authentical Material in the Foreign Language Classroom", *Foreign Language Annals* 21. 8 : 467-476.
- Schmuck, Richard A. & Schmuck, Patricia A. (2001). *Group Processes in The Classroom*. New York : McGraw-Hill.
- Slavin, Robert E. (1983). *Cooperative Learning*. New York : Longman Inc.
- _____. (1995). *Cooperative Learning Theory, Research, and Practice*. London : A Simon & Schuster.
- Smith, F. (1963). *Understanding Reading : A Psycholinguistic Analysis of Reading and Learning to Read*. New York : Hott, Rinehart & Winston.
- Summers, Della. (1995). *Longman Dictionary of Contemporary English*. 3rd ed. Essex : Longman Group.
- Super, Donald E. (1959). *The Psychology of Career*. New York : Harper and Brothers.
- "The 21st Sea Games", (2001, 15-31 December). *Nation Junior Magazine*. 10(225) : 29.
- Thorndike, Robert Ladd and Elizabeth. Hagen. (1959). *Ten Thousand Career*. New York : Wiley.
- Tomalin, Barry. (n.d.). *Follow me*. Bangkok : Normington International.
- Weinstein, Carol Simon. & Mignano, Jr., Andrew J. (1997). *Elementary Classroom Management*. 2nd ed. Singapore : McGraw-Hill.
- William, Eddie. (1986). *Reading in the Language Classroom*. London : Mcmillian Publisher Ltd.
- _____. (1994). *Reading in the Language Classroom*. 8th ed. London : Mcmillian Publisher Ltd.
- Wolfe, Kenneth C. (1982). *Cooking for the Professional Chef*. Canada : Delma Publishers Inc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บังอร พานทอง	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ระวีวรรณ พันธุ์พานิช	ภาควิชาการวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ บังอร ต้นปาน	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมใจ ชูเนตร	ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์
สถาบันราชภัฏสวนดุสิต

ภาคผนวก ข

- แผนการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
- แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
- แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

Unit 5 Travel

แผนการสอนที่ 8 Train Schedule
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

วิชาภาษาอังกฤษ (การอ่านเพื่อความเข้าใจ)

เวลา 6 คาบ

1. จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

- 1.1 นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงคำที่เกี่ยวข้องกับตารางรถไฟได้ถูกต้อง
- 1.2 นักเรียนสามารถบอกความหมายสัญลักษณ์ของตารางรถไฟได้ถูกต้อง
- 1.3 นักเรียนสามารถตอบคำถามจากการอ่านตารางรถไฟได้ถูกต้อง
- 1.4 นักเรียนสามารถสรุปเรื่องจากการอ่านตารางรถไฟได้ถูกต้อง

2. เนื้อหา

Northern Line

From

BKK. – Chiangmai

STATIONS	ORD. 205	RAP. 101	EXP. DRC. 9 @	ORD. 201	RAP. 103 @	SP. 13 @	RAP. 105 @	EXP. DRC. 11 @	SP. 1 @	RAP. 107	RAP. 109
class	3	2-3	2	3	1-2-3	1-2	2-3	2	1-2	2-3	2-3
Bangkok	d. 0705	0640	0825	0835	1515	1800	1810	1925	1940	2000	2200
Don Muang	d. 0803	0731	0916	0932	1550	1850	1859	2011	2032	2048	2253
Bong Po-in	d. 0852	II	II	1012	II	II	1926	II	II	II	II
Ayutthaya	d. 0904	0811	II	1026	1634	1930	1940	II	2112	2128	2337
Ban Phachi Jn.	d. 0926	0833	II	1056	1659	II	2000	II	II	II	0001
Lop Buri	d. 1017	0912	1036	1205	1751	2026	2047	2133	II	2225	0040
Ban Takhlī	d. 1138	1003	II	1326	1845	II	2138	II	II	II	II
Nakhon Sawan	d. 1232	1052	1150	1431	1952	2158	2212	2252	2337	0004	0246
Taphan Hin	d. 1402	1153	1238	1615	2055	II	2316	II	II	0140	0409
Phichit	d. 1437	1217	1256	1646	2119	2321	2349	II	II	0208	0433
Phitsanulok	a. 1525	1251	1324	1750	2200	0008	0029	0059	II	0253	0514
	d. 1526	1252	1329		2202	0010	0030	0100	II	0255	0516
Uttaradit	d. 1708	1424	1435		2344	0134	0233	0214	II	0415	0646
Sila Ai	d. 1717	1445	II		2358	0142	0240	II	0310	0422	0702
Den Chai	d. 1815	1556	1527		0105	0240		0313	0409	0515	0758
Mae Mo	d.	1727	II		II	II		II	II		0936
Nakhon Lampang	d.	1803	1727		0330	0448		0515	0620		1027
Khun Tan	d.	1918	II		0425	0539		II	0720		1120
Lamphun	d.	2005	1858		0511	0621		0651	0805		1201
Chiang Mai	a.	2030	1920		0535	0650		0710	0830		1220

(From : State Railway Of Thailand. (2001). Go Northeast South & North)

3. คำศัพท์

BKK.	: Bangkok	1-2-3	: Classes
EXP.	: Express Train	II	: No Stop
SP.	: Special Express	↓	: Train from main line
DRC.	: Special Diesel Railcar		: Sleeping car accumulation
EXP.DRC.	: Express Railcar	@	: Air-conditioned second class coach
RAP.	: Rapid Train	A	: Air-conditioned second class coach
ORD.	: Ordinary Train	a	: arrive
D.	: Depart		

4. ประโยค

The Ordinary Train 205 departs Bangkok at 7.05.

The Ordinary Train 205 arrives in Pitsanulok at 15.25.

5. กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน

1. ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียน และสนทนาเกี่ยวกับการเดินทางโดยรถไฟของจังหวัดสมุทรสาครจากมหาชัย-วงเวียนใหญ่ ว่านักเรียนเคยเดินทางโดยรถไฟไปหรือไม่ ไปขบวนใด เวลาเท่าไร และอัตราค่าโดยสารเท่าไร ให้นักเรียนช่วยกันเล่าประสบการณ์ที่เคยเดินทาง

2. ครูให้นักเรียนดูตารางรถไฟของจังหวัดสมุทรสาครจากมหาชัย – วงเวียนใหญ่ และจากวงเวียนใหญ่ – มหาชัย และสถานีที่รถจอด โดยครูใช้คำถามว่า

- What times does the train depart Mahachai?
- What time does the train arrive in Wongvernai?

และครูแนะนำว่าวันนี้ครูมีตารางรถไฟที่เป็นภาษาอังกฤษมาให้ให้นักเรียนศึกษา

ขั้นปฏิบัติกิจกรรมการอ่านในกลุ่ม

1. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มการอ่าน จำนวน 2-3 กลุ่มตามระดับความสามารถ จากนั้นให้นักเรียนจับคู่ภายในกลุ่มการอ่าน แล้วในแต่ละคู่ถูกกำหนดให้เป็นทีมที่ประกอบด้วยสมาชิกอีกคู่หนึ่งของกลุ่มการอ่าน 2 กลุ่ม ทีมหนึ่งประกอบด้วยนักเรียน 3 คน จากกลุ่มการอ่านที่เก่ง และนักเรียนอีก 3 คน จากกลุ่มการอ่านที่อ่อน โดยแบ่งเป็น 8 ทีมๆ ละ 6 คน ดังนี้

ทีม	Bangkok	ทีม	Lop Buri
ทีม	Don Muang	ทีม	Nakhon Sawan
ทีม	Bang Pa-in	ทีม	Pichit
ทีม	Ayutthaya	ทีม	Phitsanulok

2. ครูแจกรายการคำศัพท์ของตารางรถไฟให้นักเรียนแต่ละคนในทีมและฝึกอ่านออกเสียงคำตามครู จากนั้นนักเรียนฝึกอ่านออกเสียงกับคู่ของตน คำศัพท์เหล่านี้ คือ BKK. = Bangkok, EXP. = Express Train, SP. = Special Express, DRC. = Special Diesel Railcar, EXP.DRC. = Express Railway, RAP. = Rapid Train, ORD. = Ordinary Train, d. = depart, Classes, No Stop, Train from main line, Sleeping car accommodation, @ = Air-conditioned second class coach, A. = Air conditioned first class coach, a. = arrive

3. ครูให้นักเรียนค้นหาความหมายของคำศัพท์ในพจนานุกรม และครูคอยช่วยแนะนำ อธิบายสรุปสัญลักษณ์ และอธิบายอักษรย่อบนตารางรถไฟ

4. ครูแจกตารางรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นตารางรถไฟสายเหนือให้นักเรียนแต่ละคนในทีม

5. ครูให้นักเรียนแต่ละคนในทีมอ่านและทำความเข้าใจชื่อสถานีรถไฟ ตารางเวลาขาเข้าและขาออก ตารางเวลารถไฟเกี่ยวกับเวลาในการเดินขบวนรถ ประเภทของขบวนรถไฟในแต่ละสาย สถานีที่รถไฟแต่ละขบวนจอด ชั้นของขบวนรถไฟ ครั้งแรกให้อ่านในใจจนจบ จากนั้นจึงผลัดกันอ่านออกเสียงให้เพื่อนฟัง ผู้ฟังควรตรวจสอบคู่ของตนว่าอ่านผิดตรงไหนบ้าง แล้วบอกให้เขาแก้ไขการอ่านให้ถูกต้อง โดยมีครูดูแลช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

6. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงชื่อสถานีรถไฟพร้อมกับคู่ของตน มีครูประเมินการฝึกอ่าน

7. ให้นักเรียนสรุปตารางรถไฟให้คู่ของตนฟัง และครูคอยตรวจสอบความถูกต้องและแนะนำอธิบายให้ชัดเจนอีกครั้ง

8. ครูอธิบายโครงสร้างประโยค และความหมายของประโยคต่อไปนี้

Subject + Verb1 + Object

The Ordinary Train 205 departs Bangkok at 7.05.

The Ordinary Train 205 arrives in Pitsanulok at 15.25.

9. ครูแจกใบงานและแบบทดสอบการอ่านตารางรถไฟ มีจำนวน 20 ข้อ และให้นักเรียนทุกคนลงมือทำตามเวลาที่กำหนด

10. หลังจากที่นักเรียนทำใบงานเสร็จแล้ว ครูจะทำการตรวจข้อสอบ และในรอบ 1 สัปดาห์จะนำคะแนนทุกกิจกรรมของนักเรียนทุกคน มารวมเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 90 ขึ้นไป จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมยอดเยี่ยม (Super teams) และได้รับใบเกียรติบัตร ส่วนทีมที่ทำคะแนนได้ถึงเกณฑ์ร้อยละ 80 จะได้รับการประกาศให้เป็นทีมเก่ง (Great teams) และได้รับใบเกียรติบัตรรองลงมา

ขั้นประเมินผล

1. สังเกตความสนใจและความร่วมมือในการอ่านตารางรถไฟ
2. สังเกตจากการทำกิจกรรมในทีม
3. สังเกตการอ่านออกเสียงคำ และเนื้อหา
4. การทำ Worksheet

6. สื่อการเรียนการสอน

- 6.1 ตารางรถไฟสายวงเวียนใหญ่ – มหาชัย 1 แผ่น
- 6.2 ตารางรถไฟของการรถไฟแห่งประเทศไทย สายเหนือ จำนวน 48 ชุด
- 6.3 ใบรายการคำศัพท์ จำนวน 48 แผ่น
- 6.4 แถบประโยค 2 ประโยค
- 6.5 พจนานุกรมอังกฤษ – ไทย
- 6.6 Worksheet 48 ชุด

Unit 5 Travel

Worksheet Train Schedule (Northern Line) Team

Name Class Number

A. Find the meaning of these words.

depart	Express Train
arrive	Ordinary Train
class	Special Diesel Railcar
station	Special Express
Rapid Train	No stop

B. Answer the questions in the short form.

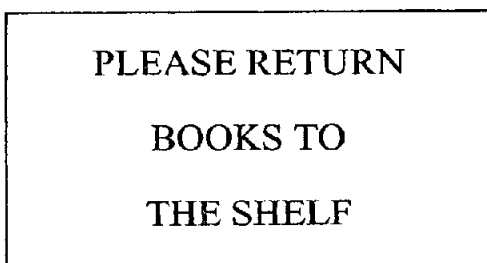
1. What is the name of this train?
2. Which train do you take if you want to go to Chiang Mai at 12.20?
3. What time does the Rapid Train 101 depart Bangkok?
4. What is the number of the train that it finish to Den Chai?
5. Which station does the Express Railcar 9 depart at 14.35?
6. Which train depart Bangkok at 18.00 to Chiang Mai at 6.50?
7. What time does the Ordinary Train 201 arrive in Pitsanulok?
8. How many stations are there in Northern Line?
9. Which train depart Don Muang at 20.11?
10. Which train do you take if you want to go to Mae Mo at 9.36?

**แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6**

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบฉบับนี้ประกอบด้วยคำถาม 30 ข้อ
2. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

Read this sign and choose the best answer.

1. This sign should be in the _____ .
a. library	b. book store
c. drugstore	d. classroom

Read this menu and choose the best answer. (No. 2-4)

SANDWICHES					
BARBECUED BEEF	40	฿	HAMBURGER	45	฿
HAM AND CHEESE	30	฿	CHEESEBURGER	60	฿
GRILLED CHICKEN	25	฿	JUNIOR HAMBERGER	19	฿
SIDE ORDERS			BEVERAGES		
FRENCH FRIES	35	฿	SODA	15	฿
ONION RING	40	฿	ICED TEA	25	฿
LETTUCE SALAD	55	฿	LEMONADE	25	฿
			COFFEE	25	฿

Adapt from : Rebecca Rauff & Rudolph Rau. (1996).

Everyday Situations for Communicating in English. p.52.

2. What is the most expensive item on the menu?
 - a. barbecued beef
 - b. hamberger
 - c. lettuce salad
 - d. cheeseburger
3. Which beverages is the least expensive?
 - a. iced tea
 - b. lemonade
 - c. soda
 - d. coffee
4. The total cost of your order is one hundred and thirty - five bath. You give the cashier two hundred bath. How much should you get for your change?
 - a. sixty baht
 - b. sixty – five baht
 - c. seventy baht
 - d. seventy – five baht

Read this conversation and choose the best answers. (No. 5-7)

Lisa	:	This sounds good – snails with garlic. Have you ever eaten snails?
John	:	No, I haven't
Lisa	:	Oh, they're delicious! I had them last time. Like to try some?
John	:	No, thanks. They sound strange.
Maria	:	Have you decided on an appetizer yet?
Lisa	:	Yes. I'll have the snails, please.
Maria	:	And you, sir?
John	:	I think I'll have the fried brains.
Lisa	:	Fried brains? Now that sounds strange!

Adapt from : Richards, Jack C., Hull, Jonathan & Proctor, Susan. (1996). Interchange English for International Communication. p.22.

5. Oh. They're delicious! I had them last time.
 "they" = ...
a. fried brain	b. garlic
c. snails	d. snails with garlic
6. What is this conversation about?
a. map	b. fruit
c. food	d. cloths
7. How many persons are there in this conversation?
a. two	b. three
c. four	d. five

Read the following advertisement and choose the best answer.

URGENTLY REQUIRED
SECRETARY

- Female, Bachelor's Degree graduate
- Good command of spoken and written English
- Knowledge of computer and good personality
- Previous experience 3-5 years

We offer attractive salary and other fringe benefits.
 Please apply in person at:-

Personal Department

TIME SQUARE MANAGEMENT CO., LTD.
 246 Sukhumvit Road, between Soi 12-14
 27th Fl., Klongtoey, Bangkok 10110
 Tel. 253-9333 Fax. 253-9321

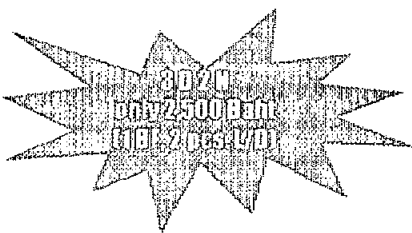
From : "Personal Wanted", (2001,22 December). Bangkok Post. p.4.

8. What position did the manager want?

a. A salesman	b. A teacher
c. A secretary	d. A manager

Questions 9-10

Sathorn Place
 home of worm service
Serviced Apartment
 Fully furnished, Full facilities
 living room / pantry

SPECIAL Bonus for Yearly RATE
 T. 02-6784488

From : "Property Guide", (2001,22 December). Bangkok post. p.6.

9. This advertisement is for _____.

a. renting	b. selling
c. hiring	d. buying

10. The word "3 D 2 N" means _____.

a. three dinners and two nights	b. three days and two newspapers
c. three dealers and two negotiable	d. three days and two nights

Question 11-13

The 21st SEA Games

Sept 8 — The 21st SEA Games began in Kuala Lumpur. Thirty-two events were held over 10 days of competition. Hosts Malaysia won the most gold medals with 111. Reigning champs Thailand dropped to second with 103.

The "best sportswoman" of the games went to Supawadee Khaopuek, 25, Thailand's sprint queen.

From : "The 21st SEA Games", (2001, 15-31 December).

Nation Junior. 10 (225) : 29.

11. How many gold medals that Malaysia got more than Thailand?
 - a. eight
 - b. nine
 - c. ten
 - d. eleven
12. Which sports does Supawadee good at?
 - a. badminton
 - b. running
 - c. long jump
 - d. swimming
13. How many sports are there in the 21st SEA Games?
 - a. 8
 - b. 21
 - c. 25
 - d. 32

Read the film's timetable and answer the questions. (No. 14-16)

MAJOR CINEPLEX
WORLD'S BEST CINEMA & ENTERTAINMENT COMPLEX

Enjoy Seeing!

TRAINING DAY **CHILL FACTOR**

Get on BTS and Enjoy seeing movies

AT MAJOR CINEPLEX
Sukhumvit Ekkamai & World Trade Center

Now Showing

TICKET BOOKING CALL MOVIE LINE 0-2511-5555 CHIANGMAI 0-5328-3939
ONLINE BOOKING www.majorcineplex.com Mobile Phone www.majorcineplex.com/wap AND GSM Mobile UFE.

PINKLAD		
TRAINING DAY		
10:40	13:00	15:20
17:40	20:00	22:20
BANGKOK HAUNTED		
11:00	11:50	13:40
14:30	15:30	16:20
17:10	18:00	19:00
19:50	21:40	22:30
CHILL FACTOR		
18:35	18:40	20:35
22:40		
MUSKETEER, INC.		
(T)	10:50	12:45
14:40		
(E)	11:40	13:35
16:40	17:35	19:30
21:25		
HARRY POTTER		
11:10	20:40	
Body Jumper		
(T)	13:25	19:15
(E)	10:30	11:30
14:25	18:20	17:20
20:10	22:10	
13:15	22:45	
0-2511-5555		

From : "Cinema", (2001, 22 December). Bangkok Post. p.6.

14. If we would like to see Harry Potter in Thai Version, what time can we see it?
 - a. 10.00 a.m. and 7.15 p.m.
 - b. 4.20 p.m. and 01.25 p.m.
 - c. 7.15 p.m. and 01.25 p.m.
 - d. 01.25 p.m. and 05.20 p.m.
15. Which film shows twice a day?
 - a. Body Jumper and Harry Potter
 - b. Musketeer and Bangkok Haunted
 - c. Training Day and Chill Factor
 - d. Body Jumper and Musketeer
16. Which film has the most show a day?
 - a. Harry Potter
 - b. Bangkok Haunted
 - c. Monsters, Inc.
 - d. Training Day

Read this cartoons and choose the best answer.

17. What can we conclude from the second picture?
- a. read fluently
 - b. work better now.
 - c. lead his trouble
 - d. overcome his trouble.

Read this conversation and answer number 18-20

Sylvia	:	What's your favorite snack?
Tom	:	Oh, it's a sandwich with peanut butter, honey, and banana. It's really delicious!
Sylvia	:	Ugh! I've never heard of that! How do you make it?
Tom	:	Well, first you take two pieces of bread and spread peanut butter on them. Then cut up a banana into small slices and put them on one of the pieces of bread. Then pour some honey over the bananas and put the other piece of bread on top.
Sylvia	:	It sound awful!

Adapt from : Richards, Jack C., Hull, Jonathan. & Proctor, ?Susan. (1996).

Interchange English for International Communication. p.24.

18. Which is the first step in how to make this kind of sandwich?
 - a. put the other piece of bread on top.
 - b. pour some honey over the bananas.
 - c. take two pieces of bread and spread peanut butter on them.
 - d. cut up a banana into small slices.

19. What ingredient do you need to make it?
 - a. lemon, bread, banana and barbecue
 - b. peanut butter, honey, banana and vegetable
 - c. honey, bread, banana and chicken
 - d. bread, banana honey and peanut butter

20. What is the last step in how to make it?
 - a. cut up a banana into small slices.
 - b. put the other piece of bread on top.
 - c. pour some honey over the banana
 - d. take two pieces of bread and spread peanut butter on them.

Read this conversation and answer number 21-23

Assistant	:	Good afternoon, sir. May I help you?
Jack	:	Uh, something's wrong with this watch.
Assistant	:	What's the problem?
Jack	:	Well, it's stopped.
Assistant	:	Oh? How long have you had it?
Jack	:	About a year.
Assistant	:	OK. Let me have a look. Oh, the battery needs to be changed, and I think the watch needs cleaning. That's all!

Adapt from : Richards, Jack C., Hull, Jonathan. & Proctor, Susan. (1996).

Interchange English for International Communication. p.45.

21. Why does Jack go to the clock shop?
 - a. He wants to buy a new watch.
 - b. He wants to sell his watch.
 - c. He wants to repair his watch.
 - d. He wants to buy the battery.
22. What's his watch to have the problem?
 - a. It doesn't work.
 - b. It is old.
 - c. It's broken.
 - d. It is dirty.
23. What is the watch used for?
 - a. listening to a song.
 - b. reading the number.
 - c. telling the seasons.
 - d. telling the time.

Read this conversation and answer number 24-27

Mrs. William is buying some vegetable and fruit at the market.

Greengrocer	:	There you are, Mrs. William. A kilo of tomatoes, half a kilo of carrots, four apples and two lemons. Anything else?
Mrs. Williams	:	Yes, please. A big cabbage, and two kilos of potatoes. Oh, and a pineapple....
Greengrocer	:	The pineapples are very expensive. Fifteen baht for this small one.
Mrs. Williams	:	It looks too small.
Greengrocer	:	Is this one big enough?
Mrs. Williams	:	Yes, I'll buy that one.
Greengrocer	:	That'll be twenty baht for the pineapple.

1 kilo 15 ฿
tomatoes
1/2 Kilo 10฿
carrots
4 apples 40 ฿
2 Lemons 6 ฿
cabbage 15 ฿
2 kiloes 20 ฿
potatoes
1 pineapple 20 ฿
.....?

Adapt from : Tomalin, Barry. (n.d.). Follow Me. Book 2. p.23.

ชนาธิป อว้ชนากการ แปลและเรียบเรียง.

24. What doesn't she buy?
 - a. tomatoes
 - b. rambutans
 - c. lemons
 - d. apples
25. How much is the big pineapple?
 - a. 15 baht
 - b. 20 baht
 - c. 25 baht
 - d. 30 baht
26. How does she pay for all vegetable and fruits?
 - a. one hundred and twenty baht.
 - b. one hundred and twenty – six baht.
 - c. one hundred and thirty baht.
 - d. one hundred and forty baht.
27. If you buy a dozen of apples, how much does you pay for them?
 - a. one hundred baht.
 - b. one hundred and ten baht.
 - c. one hundred and fifteen baht.
 - d. one hundred and twenty baht.

Read this train schedule and answer number 28-30

Eastern line

FROM :

BKK : ARANYA PRATHET – PATTAYA – BAN PLATALUANG

A train schedule tells where a train goes and what time it gets to each stations. This schedule is for a train called the Eastern Line. It travels between Bangkok and Ban Plutaluang.

STATIONS		DRC. 275	DRC. 283	DRC. 281	DRC. 373	MIX. 497	DRC. 279	DRC. 277	DRC. 371
Class		3	3	3	3	3	3	3	3
Bangkok	d.	0555	0655	0800	0940	1120	1305	1505	1725
Makkasan	d.	0608	0710	0814	0953	1147	1319	1547	1738
Hua Mak	d.	0623	0735	0833	1010	1212	1334	1536	1754
Hua Ta	d.	0654	0802	0858	1038	1240	1357	1603	1819
Chachoengsao	d.	0734	0843	0942	1130	1345	1440	1650	1905
Prachin Buri	d.	0903	↓	1054		1523	1552	1830	2020
Prachantakham	d.	0924	↓	1114		1554	1614	1823	
Kabin Buri	d.	0950	↓	1145		1635	1648	1855	
Aranyaprathet	d.	1140	↓				1830		
Chonburi	d.		0946						
Pattaya	d.		1037						
Ban Plutaluang	a.		1110						

Note: DRC. : Special Diesel Railcar
 d. : depart
 a. : arrive
 ↓ : Train from main line.

From : Tourism Authority of Thailand. (2001). Go Northeast South & North, unpagcd.

28. What is the number of the Train (DRC.) that goes from Bangkok to Ban Plutaluang?
 - a. DRC. 275
 - b. DRC. 279
 - c. DRC. 281
 - d. DRC. 283
29. What is the name of this train?
 - a. Southern Line
 - b. Eastern Line
 - c. Northern Line
 - d. Northeastern Line
30. Which train do you take if you want to go to Aranyaprathet at 11.40?
 - a. DRC. 283
 - b. DRC. 497
 - c. DRC. 275
 - d. DRC. 281

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษฉบับนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติ และเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. การตอบแบบสอบถามแต่ละข้อจะไม่มีคำตอบที่ถูกหรือผิด และไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะไม่มีการนำไปเปิดเผยและจะมีประโยชน์มากที่สุดก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความเป็นจริง
3. วิธีตอบแบบสอบถามวัดความสนใจ ในแต่ละข้อจะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 4 อย่าง คือมากที่สุด มาก น้อย น้อยที่สุด ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อให้เข้าใจแล้วทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างที่นักเรียนเห็นว่าตรงกับความรู้สึกหรือการปฏิบัติของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียวเท่านั้น

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
1	ข้าพเจ้าชอบทำการบ้านภาษาอังกฤษด้วยตนเอง				
2	ข้าพเจ้าเบื่อการเรียนภาษาอังกฤษเพราะมีคำศัพท์ต้องแปลมาก				
3	ข้าพเจ้ารู้สึกดีใจเมื่อครูภาษาอังกฤษไม่เข้าสอน				
4	ข้าพเจ้าทบทวนบทเรียนภาษาอังกฤษทุกครั้งที่ยังเรียนจบ				
5	ข้าพเจ้ามักไม่ตั้งใจเรียนภาษาอังกฤษ				
6	ภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่มีเนื้อหายาก				
7	ข้าพเจ้าไม่ชอบให้ครูถามนักเรียนเป็นรายบุคคลเพราะกลัวตอบไม่ได้				
8	ข้าพเจ้าชอบให้ครูนำเหตุการณ์ในชีวิตจริงมาประกอบประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ				
9	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษ				
10	ข้าพเจ้าสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ				
11	ข้าพเจ้าท่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ				

ข้อ	ความรู้สึกหรือการปฏิบัติ	มากที่สุด	มาก	น้อย	น้อยที่สุด
12	เมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าอยากให้หมดเวลาเรียนเร็วๆ				
13	ข้าพเจ้าให้ความสนใจกับสื่อในชีวิตประจำวันหรือเอกสารจริง เพื่อช่วยในการทำความเข้าใจในการอ่าน				
14	ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นทุกข์เมื่อถึงชั่วโมงเรียนภาษาอังกฤษ				
15	ข้าพเจ้าตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังจากจบการอ่านเสมอ				
16	ข้าพเจ้าไม่ชอบอ่านบทความภาษาอังกฤษ				
17	ข้าพเจ้าขอให้ครูให้การบ้านหลังเรียนจบภาษาอังกฤษทุกครั้ง				
18	ข้าพเจ้าชอบหาโอกาสศึกษาภาษาอังกฤษอยู่บ่อยๆ				
19	เมื่อข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ามักจะเข้าห้องสมุดไปค้นคว้าเสมอ				
20	ข้าพเจ้าชอบวาดการ์ตูนเมื่อครูภาษาอังกฤษกำลังสอน				

ภาคผนวก ค

ตาราง 4	ผลต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง
ตาราง 5	ผลต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง
ตาราง 6	ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ
ตาราง 7	ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ตาราง 4 ผลต่างของคะแนนความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D) ²
1	20	27	7	49
2	26	28	2	4
3	16	18	2	4
4	21	24	3	9
5	15	19	4	16
6	24	27	3	9
7	28	29	1	1
8	15	19	4	16
9	20	23	3	9
10	20	24	4	16
11	7	15	8	64
12	10	17	7	49
13	23	27	4	16
14	17	19	2	4
15	5	12	7	49
16	13	18	5	25
17	24	26	2	4
18	10	18	8	64
19	27	28	1	1
20	8	18	10	100
21	6	17	11	121
22	21	24	3	9
23	13	19	6	36
24	10	17	7	49
25	14	18	4	16

ตาราง 4 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการทดลอง (30 คะแนน)	หลังการทดลอง (30 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D) ²
26	18	23	5	25
27	24	29	5	25
28	27	30	3	9
29	14	20	6	36
30	26	27	1	1
31	19	27	8	64
32	22	24	2	4
33	16	20	4	16
34	13	15	2	4
35	20	25	5	25
36	22	25	3	9
37	13	18	5	25
38	21	26	5	25
39	18	22	4	16
40	15	21	6	36
41	12	14	2	4
42	8	16	8	64
43	17	20	3	9
44	13	21	8	64
45	13	20	7	49
46	11	14	3	9
47	16	19	3	9
48	20	24	4	16
รวม	811	1031	$\Sigma D = 220$	$\Sigma D^2 = 1284$
เฉลี่ย	16.89	21.47	4.58	

ตาราง 5 ผลต่างของคะแนนแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการทดลอง

คนที่	ก่อนการทดลอง (80 คะแนน)	หลังการทดลอง (80 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D) ²
1	20	32	12	144
2	44	53	9	81
3	36	45	9	81
4	32	45	13	169
5	54	61	7	49
6	43	53	10	100
7	41	50	9	81
8	42	54	12	144
9	44	50	6	36
10	29	36	7	49
11	35	41	6	36
12	25	47	22	484
13	45	51	6	36
14	41	51	10	100
15	35	52	17	289
16	50	55	5	25
17	44	52	8	64
18	54	61	7	49
19	54	70	16	256
20	52	64	12	144
21	47	52	5	25
22	42	57	15	225
23	34	41	7	49
24	31	36	5	25
25	36	46	10	100

ตาราง 5 (ต่อ)

คนที่	ก่อนการทดลอง (80 คะแนน)	หลังการทดลอง (80 คะแนน)	ผลต่าง (D)	ผลต่าง ² (D) ²
26	50	56	6	36
27	44	50	6	36
28	48	64	16	256
29	41	50	9	81
30	48	60	12	144
31	44	51	7	49
32	45	61	16	256
33	49	61	12	144
34	37	54	17	289
35	53	71	18	324
36	48	52	4	16
37	48	65	17	289
38	55	59	4	16
39	42	50	3	64
40	40	60	20	400
41	47	60	13	169
42	39	57	18	324
43	41	65	24	576
44	43	50	7	49
45	44	56	12	144
46	36	57	21	441
47	44	57	13	169
48	36	54	18	324
รวม	2032	2575	$\Sigma D = 543$ $(\Sigma D)^2 = 294,849$	$\Sigma D^2 = 7437$

ตาราง 6 ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษ

ข้อที่	P	r	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	P	r	ผลการ พิจารณา
1.	.98	.04	คัดออก	21.	.86	.28	คัดออก
2.	.86	.28	คัดออก	22.	.54	.36	คัดไว้
3.	.70	.20	คัดไว้	23.	.04	.00	คัดออก
4.	.86	.20	คัดออก	24.	.16	.08	คัดออก
5.	.66	.44	คัดไว้	25.	.26	.20	คัดไว้
6.	.70	.36	คัดไว้	26.	.92	.08	คัดออก
7.	.62	.20	คัดไว้	27.	.76	.08	คัดออก
8.	.36	.24	คัดออก	28.	.82	.28	คัดออก
9.	.58	.36	คัดไว้	29.	.44	.08	คัดออก
10.	.82	.36	คัดออก	30.	.82	.20	คัดออก
11.	.78	.36	คัดไว้	31.	.56	.32	คัดไว้
12.	.78	.36	คัดไว้	32.	.60	.40	คัดไว้
13.	.84	.16	คัดออก	33.	.58	.28	คัดออก
14.	.84	.16	คัดออก	34.	.72	.40	คัดออก
15.	.74	.04	คัดออก	35.	.62	.60	คัดไว้
16.	.90	.04	คัดออก	36.	.46	.20	คัดไว้
17.	.76	.40	คัดไว้	37.	.86	.28	คัดออก
18.	.36	.08	คัดออก	38.	.64	.24	คัดไว้
19.	.24	.00	คัดออก	39.	.14	.04	คัดออก
20.	.58	.44	คัดไว้	40.	.78	.44	คัดไว้

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	P	r	ผลการ พิจารณา	ข้อที่	P	r	ผลการ พิจารณา
21.	.80	.32	ตัดไว้	41.	.86	.28	ตัดออก
22.	.18	.04	ตัดออก	42.	.72	.32	ตัดไว้
23.	.82	.28	ตัดออก	43.	.70	.28	ตัดไว้
24.	.80	.32	ตัดออก	44.	.74	.28	ตัดไว้
25.	.58	.20	ตัดไว้	45.	.68	.56	ตัดไว้
26.	.58	.20	ตัดไว้	46.	.78	.20	ตัดไว้
27.	.50	.52	ตัดไว้	47.	.76	.24	ตัดไว้
28.	.66	.20	ตัดออก	48.	.90	.12	ตัดออก
29.	.48	.24	ตัดไว้	49.	.78	.36	ตัดไว้
30.	.40	.40	ตัดไว้	50.	.90	.20	ตัดออก

ค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง .26 - .80

ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ มีค่าอยู่ระหว่าง .20 - .60

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ มีค่า .76

ตาราง 7 ค่าอำนาจจำแนก ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	ค่า t-distribution	ผลการพิจารณา	ข้อที่	ค่า t-distribution	ผลการพิจารณา
1.	4.84	คัดออก	21.	1.87	คัดออก
2.	9.35	คัดไว้	22.	8.04	คัดไว้
3.	8.10	คัดไว้	23.	2.29	คัดออก
4.	4.96	คัดออก	24.	4.11	คัดออก
5.	6.86	คัดไว้	25.	5.75	คัดออก
6.	6.90	คัดไว้	26.	9.52	คัดไว้
7.	8.45	คัดไว้	27.	8.45	คัดไว้
8.	6.53	คัดไว้	28.	2.65	คัดออก
9.	5.03	คัดออก	29.	13.71	คัดไว้
10.	8.77	คัดไว้	30.	5.92	คัดไว้
11.	5.22	คัดออก	31.	8.85	คัดไว้
12.	6.25	คัดไว้	32.	1.68	คัดออก
13.	10.20	คัดไว้	33.	4.08	คัดออก
14.	3.85	คัดออก	34.	2.63	คัดออก
15.	3.13	คัดออก	35.	4.42	คัดออก
16.	9.60	คัดไว้	36.	3.81	คัดออก
17.	6.95	คัดไว้	37.	4.39	คัดออก
18.	6.50	คัดไว้	38.	6.57	คัดไว้
19.	5.25	คัดออก	39.	6.75	คัดไว้
20.	5.90	คัดออก	40.	5.75	คัดออก

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม มีค่าอยู่ระหว่าง 5.79 – 13.71

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่า 0.90

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นาย ขจรศักดิ์ สุนลี
วันเดือนปีเกิด	17 พฤศจิกายน 2512
สถานที่เกิด	อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	87/174 ซอยวัดภคินีนาถ ถนนราชวิถี แขวงบางยี่ขัน เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร 10700
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนโยนออฟอาร์ค เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2527	ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนผู้ใหญ่วัดศรีมงคล
พ.ศ. 2531	มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสามัญ วัดไพโรสณฑ์ศักดาราม
พ.ศ. 2541	ค.บ. (การประถมศึกษา) จากสถาบันราชภัฏสวนดุสิต